საქართველოს რესპუბლიკა

დაარსებულია 1918 წელს.

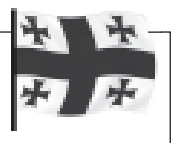

შაბათი, 2 დეკემბერი, 2006 წელი.

№ 237 (5577)

იმისთანა წმინდა საქმეში, როგორიც ბოჭდეული სიფცვაა, ფცეილებით და ჭიანებით ბუნთის გაფანა ყველა უკადრისობაზე უსაძაგლესია.

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@gol.ge

ვებ გვერდი: www.open.ge/sakartvelos-respublika

ფასი 50 თეთრი.

სანაკოევმა ფიცი ქართულადაც დადო

2

საით მივდივართ?

10

ოლაგუეის დოდი

მოდიდან გამოდის ერთი ოჯახი, ერთი ცოლი და ერთი ქმარი

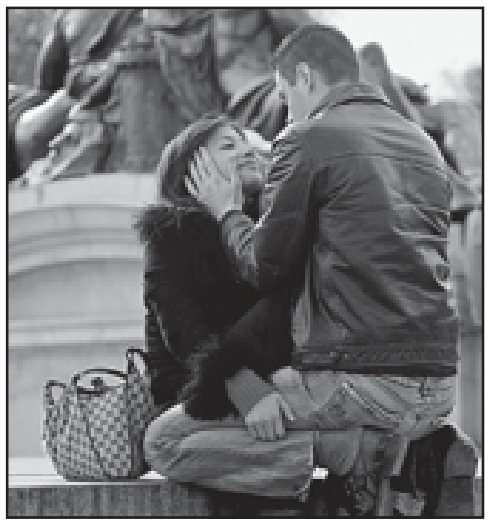

შეჯვინე, მე შენ ვეუბნები, შეჯვინე!

6

ხასიათიანი ყველა იყიდება

გუშინ თბილისის „ამერმა“ 1:0 მოუგო ბოლნისის „სიონს“ და „ფოლკსვაგენის“ თასი (იგივეს უპერთასიძმობა). გიორგი ჩიხრაძის გუნდს ჯილდოდ 10 ათასი ლარი გადაეცა.

ჭირი დანახული ჯობს

როგორ გახდა კონსტანტინე გამსახურდია „არჩევანის“ რედაქტორის სულის ლაყუჩი და კუდი

5

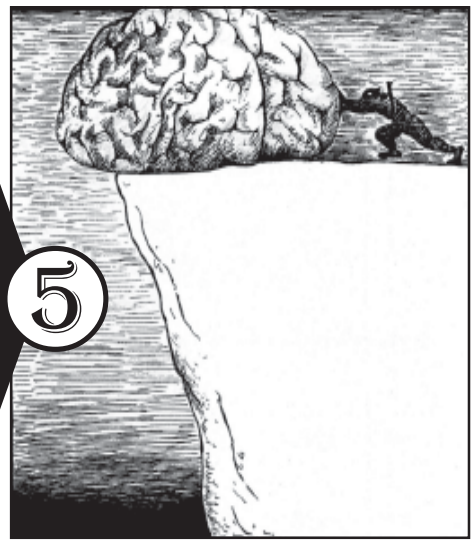

გაუფფიეს!

კანონიერი პრეზიდენტი არც ერთია, არც მეორე. საერთაშორისო თანამეგობრობა მათ არ ცნობს, თუ არ ჩავთვლით გენერალ კულახმეტოვს და მის ჩრდილოელ პატრონებს

№ 237. შაბათი, 2 დეკემბერი, 2006 წელი.

◎ არჩევნები კონფლიქტის ზონაში

ორნი ხეობაში, თუ კულახმეტოვს არ ჩავთვლით

მაშ, ასე: ლიახვის ხეობაში ორი პრეზიდენტია. მდინარის მარჯვენა მხარეს, ან წყალგაღმა – რუსეთის მიერ ციმციმ ხელდასხმული ედუარდ კოკოითი, მეორე მხარეს, გამოღმა მიწებზე – ალტერნატიულ არჩევნებში გამარჯვებული დიმიტრი სანაკოევი.

კანონიერი პრეზიდენტი არც ერთია, არც მეორე. საერთაშორისო თანამეგობრობა მათ არ ცნობს, თუ არ ჩავთვლით გენერალ კულახმეტოვს და მის ჩრდილოელ პატრონებს, საქართველოსთან დღემდე „კოკოითის განქოთი“, რომ თამაშობენ. გარემ ისიც ვთქვათ, რომ ამ განქოს ნომინალური ღირებულება ძალზე დაბალია – ექვსიანია (რუსულად უფრო ზუსტი მნიშვნელობით გამოითქმის – შესტიორკა), ამ განქოთი ვერაფერს გაჭრი, უნდა ეცადო, რომ სხვას აჭიდო.

ცხინვალელი პრეზიდენტისგან განსხვავებით ალტერნატიულ კანდიდატს დიმიტრი სანაკოევს არც არავინ ჰყავს მოკავშირე ან მფარველი. და თუმცა მისი ლეგიტიმურობაც ნულის ტოლია, წყალგაღმა პრეზიდენტზე იმითაა ალმატეგული, რომ არჩევნებში გაცილებით მეტი ხმა მიიღო. დიმიტრი სანაკოევის საარჩევნო გეოგრაფია ყოფილი სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქია – ცხინვალი და ცხინვალის რაიონი, ზნაურის, ჯავისა და ახალგორის რაიონები. კოკოითი კი ამომრჩეველთა ხმებს ძირითადად ცხინვალსა და ჯავას შორის მოქცეულ ოსურ სოფლებში „იმკიდა“ და როგორც ცნობილი გახდა, გარე ოცი ათასი გიულეტენიც გაყალბა, ამომრჩეველთა ხმების რაოდენობა რომ გაეზარდა.

განსხვავებული იყო კოკოითისა და სანაკოევის საარჩევნო პროგრამაც. ცხინვალში, „ჩერმენის“ კინოსაკონცერტო დარბაზში გამართულ ინაუგურაციაზე ლიახვის მარჯვენა ნაპირის პრეზიდენტმა რუსულ და ოსურ ენებზე წარმოთქმულ ფიცში კვლავ დაადასტურა, რომ სამხრეთელი ოსების გედნიერების გზა გადის რუსეთზე, რუსეთთან კავშირში და რუსეთის შემადგენლობაში.

გუშინ სოფელ ძურთაში გამართულ ინაუგურაციაზე ალტერნატიულ არჩევნებში გამარჯვებულმა დიმიტრი სანაკოევმა ოსურ და ქართულ ენებზე წარმოთქმულ ფიცში განაცხადა, რომ სამხრეთელი ოსების გედნიერებისა და მშვიდობის გზა გადის საქართველოზე, საქართველოსთან კავშირში და საქართველოს შემადგენლობაში.

ეს ხომ სწორედ ისაა, საერთაშორისო თანამეგობრობამ რუსეთს, როგორც ქართულ-ოსური კონფლიქტის მომრიგებელ მხარეს რომ დაავალა – კონფლიქტი დარეგულირდეს იმდაგვარად, რომ არანაირი საფრთხე არ შეექმნას საქართველოს ტერიტორიულ მთლიანობას. მრავალ საერთაშორისო დოკუმენტზე დაფიქსირებული რუსეთის ხელმოწერაც ხომ იმის დასტურია, რომ ეს ძვეყანა სწორედ ასეთი სახით კონფლიქტის მოწესრიგებას უჭერს მხარს. თუკი რუსეთი დღესაც ასეთი პოზიციის ერთგული რჩება, ქართველებისა და ოსების შერიგებისთვის (აქ ლაპარაკი არ არის ხალხზე, რომელიც ისედაც შერიგებულია და ერთმანეთში ჩახუტებულიც, ოფიციალური ცხინვალი და მოსკოვი კი ვერანაირ ზეგავლენას ვერ ახდენენ მათზე) დიმიტრი სანაკოევის სახით საიმედო მოკავშირე გამოუჩნდა.

დიმიტრი სანაკოევმა თქვა, რომ ამიერიდან ქართის ოსური ხელისუფლება ძალისხმევას არ დაიშურებს იმისთვის, რომ ლიახვისა და ფრონეს ხეობის, ცხინვალის, ჯავის, ახალგორის, ზნაურის მოსახლეობამ – ქართველებმა, ოსებმა, რუსებმა და სხვებმა მშვიდობიანად იცხოვრონ, არაფერს დაიშურებს მათი სოციალური და კულტურული აღმავლობისთვის.

ინაუგურაცია დასრულდა დიდი კონცერტით და ფეიერვერკით, ცა ფერადი შუშხუნებით განათდა. მას „დავალებული“ ჰქონდა „ეცნობებინა“ ცხინვალელებისთვის, ვისაც კოკოითმა და მისმა დამძაფებმა იმ დღეს რადიო და ტელეეთერი საგანგებოდ დაუხშეს, რომ ინაუგურაციამ წარმატებით ჩაიარა – გაუმარჯოს სამხრეთ ოსეთის რესპუბლიკას ერთიან საქართველოში!

გურამ ვაშაკიძე,
„სრ“ საკ. კორ.

◎ ინფორმაცია

თბილისი და ბაქო შეთანხმდნენ

საქართველოს პრემიერ-მინისტრის ზურაბ ნოღაიდელის ვიზიტი აზერბაიჯანში გუნებრივი გაზის საქართველოსთვის მიწოდების თაობაზე, ხელშეკრულების დადებით დასრულდა.

2007 წლიდან აზერბაიჯანი „შაჰდენიზის“ საბადოდან საქართველოს 1,5 მილიარდ კუბმეტრ გუნებრივ გაზს მიაწოდებს. აზერბაიჯანის მრეწველობისა და ენერგეტიკის მინისტრის ნატიკ ალიევის განცხადებით, აზერბაიჯანი, მიუხედავად ძვეყნის შიდა პრობლემებისა, შეძლებს საქართველოს დაეხმაროს.

ჯი-ეიჩ-ენი

დავლაძე ჟორჟოლიანის ნაცვლად

პარლამენტმა 119 ხმით არც ერთის წინააღმდეგ, უმრავლესობის დეპუტატის თემურ ჟორჟოლიანის ადგილმონაცვლე გიორგი დავლაძის საპარლამენტო უფლებამოსილების ცნობის შესახებ გადაწყვეტილება მიიღო.

ჟორჟოლიანმა პარლამენტი საკუთარი განცხადების საფუძველზე დატოვა. იგი პარლამენტიდან ვადაზე ადრე წასვლის მიზეზად სამონასტრო ცხოვრების დაწყებას ასახელებს.

მობილურები აუკრძალეს

ახალი წლიდან პარლამენტის სასესიო დარბაზში მობილური ტელეფონებით სარგებლობა აიკრძალება. ამის შესახებ ვიცე-სპიკერმა მიხეილ მაჭავარიანმა განაცხადა.

მისი ინფორმაციით, გადაწყვეტილება მას შემდეგ იქნება მიღებული, რაც პარლამენტში პრეზიდენტის სპეციალური განკარგულება შემოვა.

სააკაშვილს და ლომაიას ადანაშაულებენ

ლეიბორისტული პარტია საქართველოს პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილს და განათლებისა და მეცნიერების მინისტრ ალექსანდრე ლომაიას განათლების სფეროში სხვადასხვა პროგრამის დასაფინანსებლად გამოყოფილი თანხების მითვისებასა და არამიზნობრივად ხარჯვაში ადანაშაულებს.

როგორც გუშინ გამართულ პრესკონფერენციაზე პარტიის გენერალურმა მდივანმა სოსო შატბერაშვილმა განაცხადა, მხოლოდ პროგრამა „იაკობ გოგებაშვილის“ განხორციელებისთვის 9 მილიონი ლარი იყო გამოყოფილი, რომლითაც საქართველოს 247 სკოლის სრული რეაბილიტაცია უნდა მომხდარიყო. შატბერაშვილის მტკიცებით, დღეისთვის ამ პროგრამის მხოლოდ ნახევარია განხორციელებული.

ლეიბორისტების გენერალური მდივნის თქმით, იგივე მდგომარეობაა პროგრამა „ირმის ნახტომთან“ დაკავშირებითაც. გამოყოფილი 9 მილიონი ლარით სკოლებისთვის 6 ათასი უახლესი მოდელის კომპიუტერი უნდა შეეძინათ.

მისივე მოსაზრებით, გამოყოფილი თანხების სიდიდე და შესრულებული სამუშაოების სიმცირე იძლევა ეჭვის საფუძველს, რომ თანხების ნაწილი ან წინასაარჩევნო კამპანიისთვის გამოიყენეს, ან „თავიანთი კლანის პირად ინტერესებს მოახმარეს“.

ინტერპრესნიუსი

◎ აქცია

შიდსს „ახალგაზრდული ფესტივალი“ ეპრძის

სასტუმრო „თბილისი მერიოტში“ შიდსთან ბრძოლის საერთაშორისო დღისადმი მიძღვნილი სამხრეთ კავკასიის ახალგაზრდული ფესტივალის გახსნის ცერემონია გაიმართა.

ცერემონიას საქართველოს პირველი ლედი სანდრა რულოვსი, საქართველოს პარლამენტის ჯანდაცვის კომიტეტის თავმჯდომარე გიგი წერეთელი, საქართველოში ევროკომისიის მისიის პირველი მდივანი ალექსის ლოებერი, საერთაშორისო და ადგილობრივი არასამთავრობო ორგანიზაციების წარმომადგენლები, გაეროს მოსახლეობის ფონდის, სომხეთის, აზერბაიჯანისა და საქართველოს წარმომადგენლები და გაეროს სხვა სააგენტოები დაესწრნენ.

საქართველოს პირველმა ლედიმ სანდრა რულოვსმა აღნიშნა, რომ „პირველი დეკემბერი არის დღე, როდესაც განსაკუთრებით ფიქრობ ადამიანებზე, რომლებიც საქართველოში შიდსით არიან ინფიცირებულნი“.

გაეროს მოსახლეობის ფონდისა და ევროკავშირის მიერ დაფინანსებული პროექტის ფარგლებში, რამდენიმე ადამიანიც დაჯილდოვდა.

◎ გაფიცვა

ტროლეიბუსის მძღოლები პრობლემის წინაშე

ისნის ელექტროპარკის ტროლეიბუსის მძღოლები ქალაქის მერიისგან 60 000 ლარის ოდენობის დავალიანების დაფარვას ითხოვენ.

როგორც საქართველოს მძღოლთა ასოციაციის პრეზიდენტმა ნიკოლოზ კაჭკაჭურმა განაცხადა, დავალიანება ელექტროპარკს „თელასის“ მიმართ დაუგროვდა.

ისნის დეპოში გამართული აქციის მონაწილეები ქალაქის მერიისგან ამ თანხის დაფარვას ითხოვდენ. წინააღმდეგ შემთხვევაში ისინი ორშაბათიდან მერიისა და პარლამენტის წინ საპროტესტო აქციების მოწყობით იმუქრებიან.

კაჭკაჭურის თქმით, ტროლეიბუსების სისტემის არსებობისათვის წელიწადში 2 მილიონი ლარია საჭირო. აქამდე, თანხის ნაწილი

მძღოლების მიერ ანაზღაურდებოდა, ნაწილს კი მერია ფარავდა.

ქალაქის მერიამ მიიღო გადაწყვეტილება, რომ ქალაქის ელექტროპარკის შენახვისთვის თანხა აღარ გამოყოს. ორშაბათიდან კი ტროლეიბუსების ხაზებს ელექტროენერგიის მიწოდება შეუწყდება.

◎ განგაში!

ზუგდიდში არასრულწლოვანთა წამების ფაქტი დაფიქსირდა

სახალხო დამცველის აპარატი ზუგდიდის №4 საპყროგილეში არასრულწლოვანთა წამების ფაქტებს ახმაურებს.

ნოემბერში, ზუგდიდის №4 საპყროგილეში განხორციელებული მონიტორინგის დროს, საქართველოს სახალხო დამცველის რწმუნებულებისთვის ცნობილი გახდა, რომ ამავე საპყროგილის ორ არასრულწლოვან პატიმარზე, ალექსანდრე კოვალჩუკსა და დავით ზარანდიაზე თანასაკნელების მხრიდან ზეწოლა ხორციელდებოდა.

8 ნოემბერს, სახალხო დამცველის აპარატის წარმომადგენლებმა კოვალჩუკსა და ზარანდიას ახსნა-განმარტებები ჩამოართვეს. ისინი დეტალურად აღწერენ ზუგდიდის მეოთხე საპყროგილის №18 საკანში მოთავსებული პატიმრების ირაკლი თელიას, გიზო ართველავასა და სხვათა მხრიდან მათზე განხორციელებული ფიზიკური და მორალური შეურაცხყოფის ფაქტებს. პატიმართა განმარტებით, მათი ცემა-წამება 10 დღე-ღამის განმავლობაში მიმდინარეობდა. საპყროგილის ადმინისტრაციისათვის კი ეს მხოლოდ 10 დღის შემდეგ – 4 ნოემბერს გახდა ცნობილი.

კოვალჩუკისა და ზარანდიას განცხადებით, ისინი დუმორჩილებლობის გამო დაისაჯნენ (კოვალჩუკის მითითებით, მან უარი განაცხადა ზარანდიას ცემაზე, ამის გამო პატიმრები მათ სისტემატიურად სცემდნენ, აყენებდნენ სიტყვიერ შეურაცხყოფას, არ აძლევდნენ დაძინების საშუალებას, უკრძალავდნენ გასეირნებას და ა.შ.

როგორც სახალხო დამცველის აპარატში განმარტავენ, არასრულწლოვნების მიმართ განხორციელებული ძალადობები შეუძლებელია შეუმჩნეველი ყოფილიყო საპყროგილის თანამშრომლებისათვის.

კერძოდ, პატიმრები ხანგრძლივი პერიოდის განმავლობაში ვერ სარგებლობდნენ გასეირნების უფლებით. მიუხედავად იმისა, რომ საკანში არსებული კვამლი და კოვალჩუკის სახეზე არსებული დაზიანება (სილურჯე) საპყროგილის ერთერთმა თანამშრომელმა შეამჩნია, ამას საპყროგილის ადმინისტრაციის მხრიდან შესაბამისი რეაგირება არ მოყოლია.

სახალხო დამცველმა გენპროკურორის მოადგილეს აპარატის მიერ მოპოვებული მასალები გაუგზავნა. ოგზულმენის აპარატის ინფორმაციით, მასალები გადაგზავნილია სამსახურებრივი გულგრილობის ფაქტზე წინასწარი გამოძიების დაწყებისა და დაზარალებულების ალექსანდრე კოვალჩუკის და დავით ზარანდიას წინააღმდეგ მიმართული ძალადობის კვალიფიკაციის განსაზღვრის მიზნით.

ინტერპრესნიუსი

● რუსთავის მეტალურგიის ქარხანასთან დაკავშირებულმა გაუგებრობებმა ძალიან ნეგატიურად იმოქმედა ახალი ინვესტიციების მოზიდვაზე

◎ ელჩი

ფაბრიციო რომანო: საქართველოს ბევრი ანგარიშგასაწევი პარტნიორი ჰყავს

ოპტიმისტური შეფასებებით, საქართველოს ნატოში ინტეგრაციამდე რამდენიმე ნაბიჯი აშორებს, პესიმისტური პროგნოზი ამ პერსპექტივას არცთუ ისე ახლო მომავალში სახავს, თუმცა მრავალრიცხოვანი არაერთგვაროვანი შეფასებების მიუხედავად, აღნიშნულ საკითხზე კომპეტენტურ პირთა მსჯელობა ჩვენი ძვეყნისთვის ამ ეტაპზე ძალზე აქტუალურია.

ამჯერად საქართველო-ნატოს ურთიერთობებსა და ჩვენი ქვეყნის ჩრდილოატლანტიკურ ალიანსში გაწევრიანების შორეულ თუ ახლო პერსპექტივებზე „ჯი-ეიჩ-ენი“ იტალიის ელჩს საქართველოში ფაბრიციო რომანოს ესაუბრა.

— ევროპულ სტრუქტურებში ინტეგრაციის სურვილი საქართველოს სტრატეგიული არჩევანია, მაგრამ რამდენად მზად არის ევროპა განიხილოს საქართველო, როგორც საკუთარი სრულუფლებიანი წევრი?

— საქართველოს არჩევანი — სწრაფვა ევროპულ სტრუქტურებში, ქვეყნის პოლიტიკური გადაწყვეტილებაა, რომელიც ქართველი ხალხის სურვილს ეხმიანება. ერის არჩეული კურსი, გულწრფელად ვამბობ, მხოლოდ მახარებს და მიმაჩნია, რომ სწორია.

საქართველო თავისი ისტორიული და კულტურული წარსულით ევროპის შემადგენელი ნაწილი იყო და მხოლოდ სასიკეთოს ვხედავ იმაში, რომ კვლავ ჩაერთოს ევროპის ისტორიული და კულტურული ტრადიციების ფორმირებაში.

რაც შეეხება საქართველოს არჩევანისადმი თავად ევროპის დამოკიდებულებას, შეუძლებელია ქართული საზოგადოება არ გრძნობდეს ევროკავშირის სამეზობლო პოლიტიკასა და ჩრდილოატლანტიკური ალიანსისა და ცალკეული სახელმწიფოების დამოკიდებულებას საქართველოს მიმართ.

— რიგაში გამართულმა ნატოს სამიტის შედეგებმა მაძლიმალისტებს — ვინც გალკანეთის ქვეყნებთან ერთად ნატოში საქართველოს მიპატიჟებას ელოდა, იმედები გაუცრუა, ხოლო პრაგმატიკოსებს მომავლის იმედები გაუმტკიცა. რამდენად პოზიტიური იყო ნატოს სამიტი საქართველოსთვის?

— დარწმუნებული ვარ, რომ ნატო არასოდეს მიიღებს მისი პარტნიორების საზიანო გადაწყვეტილებებს და არასოდეს გაუწბილებს იმედებს მასთან თანამშრომლობის მსურველებს.

საქართველოსა და ნატოს თანამშრომლობის კონკრეტული ეტაპები თვალნათლივ მიუთითებს იმას, თუ რამდენადაა დაინტერესებული და მოწადინებული საქართველო ჩრდილოატლანტიკურ ალიანსში ინტეგრაციით. საქართველოს თანამშრომლობა ნატოსთან პროგრესირებადია.

რაც შეეხება შეფასებას, საქართველო რომ დაუყოვნებლივ უნდა გაწევრიანდეს ევროატლანტიკურ ალიანსში, ეს ნაბიჯი თავად საქართველოს გადასადგმელია. ნატოს თავისი პრინციპები და დამოკიდებულებები ლიად აქვს დეკლარირებული. გზა ნატოსკენ მნიშვნელოვნადაა დამოკიდებული საქართველოს მიერ გადადგმულ ნაბიჯებზე.

საქართველომ ამ დრომდე ღირსეულად გაიარა მნიშვნელოვანი მონაკვეთი და დარწმუნებული ვარ, დარჩენილ გზასაც ასეთივე წარმატებით გაივლის.

— რუსეთის დამოკიდებულება საქართველოს მიმართ რამდენად შეუშლის ხელს მის ინტეგრაციას ევროპულ სტრუქტურებში.?

— გამიჭირდება ვთქვა რუსეთში მიმდინარე პროცესებმა რამდენად შეიძლება გავლენა მოახდინოს საქართველოს განვითარებაზე. თუმცა, იმის თქმაც, რომ რუსეთში მიმდინარე მოვლენებს ყურადღება არ მიაქციო და არ გაითვალისწინო, არარეალურია.

საქართველომ უნდა იფიქროს, იმაზე, რა უნდა გააკეთოს, რომ რუსეთმა მის მიმართ კონსტრუქციული დამოკიდებულება გამოავლინოს.

მაგალითისათვის ნატო-რუსეთის საბჭოს მოვიყვან, რომლის ჩამოყალიბებაც იტალიური დიპლომატიის წარმატებად მიმაჩნია. მინდა გითხრათ, რომ აღნიშნულ ფორმატში, ინტენსიურად და საკმაოდ პროდუქტიულად მიმდინარეობს მხარეთა დისკუსია, პოზიციების შეჯერება. სწორედ ანალოგიური თანამშრომლობა შეიძლება იყოს მხარეთა ის იარაღი სადაც განსხვავებული პოზიციების შეჯერება მოხდება.

რასაკვირველია, ორ ქვეყანას შორის წინააღმდეგობები არსებობს და იდეალური ურთიერთობების დროსაც იარსებებს გარკვეული საკითხები, მაგრამ დაუძლეველი არაფერია, მთავარია ამის სურვილი არსებობდეს.

— საინტერესოა როგორ ხედავს ფაბრიციო რომანო საქართველო-იტალიის ურთიერთობებს და რა კეთდება ამ მიმართულებით?

— პირადად ჩემთვის სასიამოვნო ფაქტია, რომ ორი ქვეყნის ურთიერთობა დინამიკურობით ხასიათდება და მდიდრდება. იტალია პირდაპირ თუ ირიბად აქტიურად მონაწილეობს საქართველოს ცხოვრებაში. ქართულ ეკონომიკაში საკმაოდ კარგად არის წარმოდგენილი იტალიური კაპიტალი. ახლაც, საქართველოში იმყოფება იტალიის ერთ-ერთი უმსხვილესი კომპანიის წარმომადგენელი. განიხილება არა მხოლოდ ინვესტიციის განხორციელების, არამედ ქართულ ბაზარზე დამკვიდრების საკითხი, რაც ბოლო დროს არსებული კონკურენციის პიროებებში საკმაოდ რთული ამოცანაა.

მაქსიმალურ ძალისხმევას ვიჩენ, რომ ორ ქვეყანას შორის ურთიერთობები უფრო გაუმჯობესდეს და მრავალფეროვანი გახდეს. თუმცა არ დავმალავ, რომ რამდენჯერმე საკმაოდ უხერხულ მდგომარეობაში აღმოვჩნდი იტალიელ მეწარმეებთან. იყო, რამოდენიმე რთული პროგლემა, უდიდესი ძალისხმევით ჩამოყვანილმა ინვესტორებმა საქართველო დატოვეს და იტალიის გიზნესწრეებში მათ მიერ დაჩივლებამ მრავალ ჩამოსასვლელად გამზადებულ ინესტორს გეზი შეაცვლევინა. საქართველოს ეკონომიკას კი მილიონობით ინვესტიცია დაკარგვინა.

კონკრეტულად ვიტყვი — რუსთავის მეტალურგიის ქარხანასთან დაკავშირებულმა გაუგებრობებმა ძალიან ნეგატიურად იმოქმედა ახალი ინვესტიციების მოზიდვაზე. არ აქვს მნიშვნელობა მტყუან-მართალის გარჩევასა და დადგენას. მიმაჩნია, რომ ქართული მხარის დამოკიდებულების ფორმა იყო არასწორი, რამაც შემდგომი ინვესტიციების განხორციელებას ხელი შეუშალა.

გიზნესმენები განურჩევლად ეროვნებისა საკმაოდ მგრძნობიარენი არიან. იმედი მაქვს მსგავი რამ არ განმეორდება, რადგან ეს თავად საქართველოსთვის იქნება საზიანო.

— მეტალურგიული ქარხნის შემდეგ „გადაგონის“ ფაქტი იმედს ხომ არ გიკარგავთ?

— მადლიერი ვარ საქართველოს პრეზიდენტის გულახდილი ჩარევისა და იმედი მაქვს, რომ მისი ჩარევით, ის არასასურველი ფაქტი, რამაც გამოიწვია ამ დონის ქარხნის დახურვა, საბოლოოდ გადაიჭრება. შესაბამისად, იმის იმედი მრჩება, რომ ქარხნის ხელმძღვანელობა ისეთივე შემართებით გააგრძელებს საქმიანობას, როგორადაც საქმიანობის დასაწყისში წარმოედგინა.

რაც შეეხება თავად ფაქტს, საკმაოდ არასასიამოვნო იყო, გიზნესი უხეში ფორმით ჩარევას ვერ ეგუება და ეს განსაკუთრებით იმ ადამიანებმა უნდა იცოდნენ, ვინც შესაბამის ადმინისტრირებას ახდენენ.

ესაუბრა
გოჩა მირცხულავა

№ 237. შაბათი. 2 დეკემბერი. 2006 წელი.

◎ საქმე

„ქართული კრედიტის“ ჯანსაღი ამბიციები

კომპანია „ქართული კრედიტი“ პირველი ორგანიზაციაა, რომელმაც „მიკროსაფინანსო ორგანიზაციების შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად, საქართველოს ეროვნული ბანკისგან საქმიანობის ნებართვა მიიღო. „ქართული კრედიტი“ დინამიურად ვითარდება, მისი აქტივები იზრდება, ინერგება ახალი პროდუქტები და მომსახურება.

„ქართული კრედიტის“ აღმასრულებელმა დირექტორმა ევგენი გიგინეიშვილმა ჩვენი კორესპონდენტის რამდენიმე შეკითხვას უპასუხა.

— რა არის კომპანიის საქმიანობის ძირითადი მიზანი და მიმართულება?

— „ქართული კრედიტის“ მიზანია გაუწიოს კომპლექსური ფინანსური მომსახურება მცირე მეწარმეებს, საოჯახო მეურნეობებს, იმ გიზნესს, რომელიც დაკავშირებულია ღარიბი და დაბალშემოსავლიანი პირების საქმიანობისათვის. ჩვენი დახმარებით მათ ეძლევათ შესაძლებლობა სესხის სახით მოიზიდონ საბრუნავი სახსრები, საწყისი კაპიტალი, გამონახონ გიზნესის დაწყების და გაფართოების საშუალება, შექმნან მდგრადი მეურნეობა და გაზარდონ საკუთარი შემოსავალი.

— რა სახის მომსახურებას სთავაზობს კლიენტებს „ ქართული კრედიტი“?

— ჩვენი მომსახურება კომპლექსურია. ვცდილობთ, კლიენტებს შევთავაზოთ მომსახურების ყველა ის ფორმა, რაც მათ შეიძლება დასჭირდეთ. პირველი, ეს არის მათი გიზნესის უზრუნველყოფა ფინანსური რესურსებით. ჩვენ ვიძლევით მიკროსესხებს, მათ შორის სალომგარდოს, იპოთეკურს, ინდივიდუალურს, ექსპრეს-ჯგუფურ და სტუდენტურ სესხებს. ვადა განისაზღვრება ინდივიდუალურად და შესაძლებელია იყოს 1-2 წლამდე. ალგათ მოსახლეობას პირველ რიგში აინტერესებს უზრუნველყოფის (გირაოსძ სახეობები: ეს შეიძლება იყოს უძრავი ქონება, გინა, მიწის ნაკვეთი, ავტომობილი, ტექნიკა, სხვა პირის ან ორგანიზაციის თავდებობა, სასაქონლო მარაგები, საკუთარივე გიზნესი, გარანტირებული შემოსავალი, ძვირფასი ლითონის ნაკეთობანი. ასევე გავცემთ სესხებს უზრუნველყოფის გარეშედაც. ვცდილობთ, რომ ყველა კლიენტს მივუდგეთ ინდივიდუალურად და შევთავაზოთ მისთვის ყველაზე ხელსაყრელი პირობები. მიკროსესხების გარდა გვაქვს **ფულადი გზავნილების** ოცამდე სახეობა და ჩვენი საშუალებით შესაძლებელია ფულადი გზავნილების უსწრაფესი განხორციელება მსოფლიოს ნებისმიერ ქვეყანაში, აგრეთვე, საქართველოს ნებისმიერ ქალაქში. მათ შორის ამჟამად „პრობლემატურ“ რუსეთში ფულის გადაგზავნას ან მილებას ვახორციელებთ დაახლოებით 10 წუთში. კლიენტურას ასევე ვთავაზობთ ქონების, ავტომობილის, სიცოცხლის, ჯანმრთელობის და სხვა სახეობის დაზღვევას. რაც ერთი მხრივ მათთვის ძალიან საინტერესოა, მეორე მხრივ კი სესხის აღების გარანტიასაც წარმოადგენს. სულ ერთი თვეა რაც დავნერგეთ კომუნალური გადასახადების შეტანის სისტემა და ჩვენთან მოსახლეობას შეუძლია გადაიხადოს წყლის, დენის, გაზის, დასუფთავების, ტელეფონის გადასახადები. ასე რომ, ვცდილობთ არ ჩამოვრჩეთ ბაზარს და კლიენტურა ყოველთვის კმაყოფილი გვყავდეს, როგორც ჩვენი მომსახურების სპექტრით, ასევე ხარისხითაც.

— რა გეგმები აქვს „ქართულ კრედიტს“ სამომავლოდ?

— ჩვენ გვაქვს ჯანსაღი ამბიციები და ბუნებრივია მიღწეულით თვითკმაყოფილების უფლებათავს არ ვაძლევთ. ვამზადებთ საინტერესო ფინანსურ ინსტრუმენტს საქართველოს ბაზარზე სახსრების აკუმულირების კუთხით, რასაც უახლოეს მომავალში შევთავაზებთ დაინტერესებულ ინვესტორებს. ასევე გვაქვს მოლაპარაკება საზღვარგარეთის საფინანსო ოდასაბანკო წრეებთან, როგორც საფინანსო რესურსების მოზიდვის, ასევე „ქართული კრედიტის“ კაპიტალში მონაწილეობის თაობაზე. აღნიშნულის წარმატებით განხორციელება მოგვცემს საშუალებას კიდევ უფრო გავაფართოოთ ჩვენი საქმიანობა. სამომავლოდ ასევე ვფიქრობთ გავაქტიურდეთ მიკროლიზინგის მიმართულებითაც. 2007 წელს განზრახული გვაქვს ფილიალების გახსნა თბილისის რამდენიმე უბანში და საქართველოს კიდევ ორ ქალაქში.

ჯი-ეიჩ-ენი

უცხოური პრესიდან

- ჩრდილოეთ ოსეთის პარლამენტმა მიიღო მიმართვა რუსეთის ფედერალური საკრებულოს სახელზე, რომელშიც ითხოვს სამხრეთ ოსეთის დამოუკიდებლობის აღიარებას
- ევროპის საბჭოს საპარლამენტო ასამბლეის წარმომადგენლები დარწმუნებული არიან, რომ პროგრესის მიღწევის, ეფექტიანი დიალოგის დაწყების მიზნით, მოსკოვმა ერთბაშად თუ არ უნდა გააუქმოს, მნიშვნელოვნად მაინც უნდა შეარბილოს თბილისის წინააღმდეგ შემოღებული სანქციები

◎ რას წერენ, რას ამბობენ ჩვენზე

ჩრდილოეთ ოსეთი სამხრეთ ოსეთის აღიარებას ითხოვს

ჩრდილოეთ ოსეთის პარლამენტმა მიიღო მიმართვა რუსეთის ფედერალური საკრებულოს სახელზე, რომელშიც ითხოვს სამხრეთ ოსეთის დამოუკიდებლობის აღიარებას.

რუსეთის ფედერაციის პარლამენტის ხელმძღვანელობისადმი გაგზავნილი მიმართვა ჩრდილოეთ ოსეთმა მიიღო ერთხმად და განხილვის გარეშე. თუმცა, ამ საკითხის განხილვა საჭირო არც იყო, რადგან სამხრეთ ოსეთის დამოუკიდებლობის აღიარება და მისი შემდგომი შეერთება რუსეთთან ოსების დიდი ხნის სანუკვარი ოცნებაა. შეგახსენებთ, რომ 28 ოქტომბერს ჩრდილოეთ ოსეთის დეპუტატებმა უკვე მოუწოდეს რუსეთის სახელმწიფო სათათბიროს ელიარებინა „საქართველოს სამხედრო-პოლიტიკური ხელმძღვანელობის მხრიდან ოსი ხალხის გენოციდი“. დეპუტატთა აზრით, სწორედ გენოციდმა გამოიწვია ის, რომ ოსები „თავს რუსეთელებად მიიჩნევენ, რუსეთს კი – უშიშროების ერთადერთ გარანტად“. „თუ აღიარებენ გენოციდის ფაქტს, მაშინ შეესაძლებელი გახდება, რომ საქართველოს სულ სხვაგვარად დაველაპარაკოთ, – განაცხადა ჩრდილოეთ ოსეთის პარლამენტის წყარომ. – ეს შეიძლება გახდეს გადამწყვეტი ნაბიჯი მსოფლიო გაერთიანების მიერ სამხრეთ ოსეთის დამოუკიდებლობის აღიარების გზაზე“.

მას შემდეგ, რაც 12 ნოემბერს სამხრეთ ოსეთის მოსახლეობის უმრავლესობამ რეფერენდუმზე დაუჭირა მხარი დამოუკიდებლობას, ვლადიკავკაზში გადაწყვიტეს გადაედგათ მორიგი ნაბიჯი. „ჩვენ მხარი უნდა დავუჭიროთ ოსი ხალხის არჩევანს“, – განაცხადა ჩრდილოეთ ოსეთის პარლამენტის სპიკერმა ლარისა ხაბიცოვამ, რომელმაც წაიკითხა მიმართვის ტექსტი. დოკუმენტში კვლავ ფიგურირებს საქართველოს ხელმძღვანელობის მხრიდან ოსეთის გენოციდი, „რომელიც ხალხთა მეგობრობის ლოზუნგს ამოფარებული, აიძულებდა ოსებს ძართულად გადაეკეთებინათ გვარები“. გარდა ამისა, დეპუტატებმა გაიხსენეს, რომ ჯერ კიდევ 1992 წელს, სამხრეთ ოსეთის სტატუსის შესახებ გამართული პირველი რეფერენდუმის დროს, ოსებმა მხარი დაუჭირეს რუსეთთან შეერთებას და ეს მოხდა იმის მიუხედავად, რომ „საქართველოს მმართველი ანტირუსული ძალები თვითგამოცხადებული რესპუბლიკის მიმართ განაგრძობდნენ სამხედრო-პოლიტიკური შანტაჟის პოლიტიკას და ეკონომიკურ ბლოკადას“.

„ასეთი მიმართვის მიღება გარდუვალი იყო, – დარწმუნებულია ჩრდილოეთ ოსეთის პარლამენტის დეპუტატი ყაზბეგ აგნაევი. – გადაწყვეტილება გენოციდის აღიარების შესახებ მიღებული იყო რეფერენდუმის გამართვამდე, მიმართვა კი – რეფერენდუმის შემდეგ. ასე რომ, შეიძლება ითქვას, ჩვენ ფაქტებით ვმუშაობთ. დამოუკიდებლობის აღიარების შესახებ გადაწყვეტილების მიღება, მნიშვნელოვანწილად დამოკიდებულია ჩვენზე, ჩრდილოეთ ოსეთზე, ჩვენ გამუდმებით უნდა შევახსენოთ რუსეთს, რომ არსებობს ასეთი პრობლემა, თუმცა არც იგი ივიწყებს ამას“.

მაგრამ, რუსეთის სახელმწიფო სათათბირო არ არის მზად სწრაფი გადაწყვეტილების მისაღებად. „დამოუკიდებლობის აღიარება ხანგრძლივი პროცესია, – განმარტა სახელმწიფო სათათბიროს დსთ-ს საქმეთა კომიტეტის წევრმა კონსტანტინე ზატულინმა. – ამას სჭირდება კონსენსუსი ხელისუფლების ყველა შტოს შორის, კონსულტაციები, მათ შორის – საერთაშორისო გაერთიანებასთანაც“. ზატულინის თქმით, სახელმწიფო სათათბირო უახლოეს პლენარულ სხდომაზე მიიღებს განცხადებას აფხაზეთის და სამხრეთ ოსეთის თხოვნის პასუხად, რომლებსაც სურთ რუსეთის მიერ მათი დამოუკიდებლობის აღიარება. მაგრამ, აღნიშნა დეპუტატმა, ეს არ იქნება საბოლოო რეაქცია ამ მიმართვებზე. ეს უფრო იქნება სიტუაციის ანალიზი და ის, რომ ამ საკითხის გადაწყვეტისას ხელისუფლების ყველა ორგანოს შევთავაზოთ იხელმძღვანელონ აფხაზი და ოსი ხალხების ნებასურვილის გამოხატვის ამ აქტით.

ზაურ ფარნიევი,
ნატალია გოროდეცკაია,

აფხაზეთი საელჩოებს ხსნის

თვითაღიარებული აფხაზეთის რესპუბლიკის პრეზიდენტმა სერგეი გალაფშმა სოხუმში ოთშაგათს გამართულ პრესკონფერენციაზე განაცხადა, რომ იხსნება საელჩოები დნესტრისპირეთსა და სამხრეთ ოსეთში, იმ რეგიონებში, რომლებსაც ასევე გაურკვეველი სახელმწიფოებრივი სტატუსი აქვთ. „როგორც ცნობილია, მოსკოვში მივაღწიეთ მორიგებას „დემოკრატიისა და ხალხთა უფლებების“ გაერთიანების აღმასრულებელი კომიტეტის შექმნის შესახებ, რომელშიც შედიან აფხაზეთი, სამხრეთ ოსეთი და დნესტრისპირეთი. ეს გაკეთდა ამ რესპუბლიკების დამოუკიდებლობის აღიარების საკითხში ჩვენი საქმიანობის კოორდინირების მიზნით. ამავე მიზნით ვგზავნით ერთმანეთთან ელჩებს და ვქმნით წარმომადგენლობებს“, – აღნიშნა სერგეი გალაფშმა. ტრადიციულად ასევე მიიღეს მიმართვა, რომელშიც თბილისს მოუწოდებენ დაიწყოს „ჯერ კიდევ არ აღიარებულ რესპუბლიკებთან“ კეთილმეზობლური და თანასწორუფლებიანი ურთიერთობის დამყარება.

როგორც კონფლიქტების მოწესრიგების საკითხებში საქართველოს ყოფილ სახელმწიფო მინისტრს გიორგი ხაინდრავას მიაჩნია, სოხუმის ასეთი განზრახვა, ისევე როგორც თვითაღიარებული რესპუბლიკების მოქმედება, არის იმის შედეგი, რომ მოსკოვი ყოველმხრივ ცდილობს წაახალისოს იქ სეპარატისტული განწყობილება. „საქართველოს ზოგიერთი რეგიონის მიმართ რუსეთის მიერ განხორციელებული სწორედ ასეთი პოლიტიკა გახდა კიდეც რუსეთ-საქართველოს სახელმწიფოთაშორისი კრიზისის წარმოქმნის მიზეზი“, – მიაჩნია ხაინდრავას.

ამ კონტექსტით უნდა განვიხილოთ ასევე რუსეთის სურვილიც, რომელიც აპირებს სტრასბურგში, ევროპის საბჭოს საპარლამენტო ასამბლეის იანვრის პლენარულ სესიაზე მიიწვიოს აფხაზეთის და სამხრეთ ოსეთის ლიდერები. ეს ჟურნალისტებს განუცხადა რუსეთის დელეგაციის ხელმძღვანელმა, სახელმწიფოს სათათბიროს საერთაშორისო საქმეთა კომიტეტის თავმჯდომარემ კონსტანტინე კოსაჩოვმა. რუსეთი ეცდება თვითაღიარებული რესპუბლიკის პრეზიდენტებს დაუთმოს ევროპის ტრიბუნა, თუ ევროპა არ ეტყვის უარს რუსეთ-საქართველოს პროგლემატიკის საჯაროდ განხილვის იდეაზე.

ასეთი ინიციატივა გამოთქვეს ევროპის საბჭოს საპარლამენტო ასამბლეის წარმომადგენლებმა ლიუკ ვან დენ ბრანდმა და მათიას იორშმა, რომლებიც საქართველოდან ჩავიდნენ მოსკოვში იმ მიზნით, რომ გაცნობოდნენ, თუ როგორ აფასებს ორი ქვეყნის სახელმწიფოთაშორის ურთიერთობაში წარმოქმნილ კრიზისს რუსეთის ხელმძღვანელობა. „ჩვენ ვაპირებთ, რომ ევროპის საბჭოს საპარლამენტო ასამბლეის იანვრის პლენარულ სხდომაზე გავმართოთ დისკუსია რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობის საკითხზე“, – განაცხადეს მათ. მოსკოვსა და თბილისში მოგზაურობის შედეგების შეფასებისას, ლიუკ ვან დენ ბრანდმა რუსეთი დაადანაშაულა საქართველოს მოქალაქეთა დეპორტაციის დროს ადამიანის უფლებების არაერთ დარღვევაში. ევროპის საბჭოს საპარლამენტო ასამბლეის წარმომადგენლები დარწმუნებული არიან, რომ პროგრესის მიღწევის, ეფექტიანი დიალოგის დაწყების მიზნით, მოსკოვმა ერთბაშად თუ არ უნდა გააუქმოს, მნიშვნელოვნად მაინც უნდა შეარბილოს თბილისის წინააღმდეგ შემოღებული სანქციები. „აშკარაა ასევე, რომ კრიზისის სათავეები უნდა ვეძებოთ აფხაზეთის და სამხრეთ ოსეთის გაყინულ კონფლიქტებში. მიგვაჩნია, რომ მხარეებმა არ უნდა გაზარდონ სამხედრო ყოფნა რეგიონში“, – აღნიშნა ლიუკ ვან დენ ბრანდმა.

ევროდეპუტატების გეგმებმა მოსკოვში დიდი გაღიზიანება გამოიწვიეს. „რუსეთ-საქართველოს კრიზისის ფართო განხილვა არაფერ კონსტრუქციულს არ მოიტანს, მაგრამ გამოიწვევს სერიოზულ ორმხრივ ბრალდებებსა და საყვედურებს. საჭიროა, რომ ევროპის საბჭოს საპარლამენტო ასამბლეაში რუსეთის და საქართველოს დელეგაციებს შორის გაგრძელდეს არა საჯარო, არამედ უფრო შინაარსიანი კონსულტაციები“, – განაცხადა კოსაჩოვმა. სწორედ ამის შემდეგ გააკეთა კიდეც მან განცხადება სტრასბურგის სესიაზე აფხაზეთის და სამხრეთ ოსეთის ხელმძღვანელთა დასწრების შესახებ.

იური სიმონიანი,

НЕЗАВИСИМАЯ ГАЗЕТА

მარტო საქართველო ვერ შეუშლის ხელს რუსეთის შესვლას მსოფლიო სავაჭრო ორგანიზაციაში

იმისთვის, რომ შეუშალოს ხელი რუსეთის გაწევრიანებას მსოფლიო სავაჭრო ორგანიზაციაში, საქართველომ უნდა შეიპირიროს სხვა ქვეყნების მხარდაჭერა. ასეთი მოსაზრება გამოთქვა ვაჭრობის სფეროში ცნობილმა ამერიკალმა ექსპერტმა, ვაშინგტონის საერთაშორისო ეკონომიკის ინსტიტუტის უფროსმა მეცნიერმა-თანამშრომელმა ჯეფრი შოტმა, რომელიც პარასკევს გამოვიდა ჰონკონგის უცხოელ კორესპონდენტთა კლუბში.

„პატარა ქვეყნებს, როგორც წესი უჭირთ, სხვების დაუხმარებლად დაიცვან თავიანთი ინტერესები ისეთ ორგანიზაციებში, როგორიც არის მსოფლიო სავაჭრო ორგანიზაცია, განსაკუთრებით კი მას შემდეგ, რაც სერიოზულმა მოთამაშეებმა დააბანდეს პოლიტიკური კაპიტალი მორიგების მიღწევის საქმეში“, – განმარტა ჯეფრი შოტმა.

და მაინც, მსოფლიო სავაჭრო ორგანიზაციის ფარგლებში მრავალმხრივი მოლაპარაკება რუსეთისთვის საკმაოდ რთული იქნება, მიაჩნია ექსპერტს.

არსებობს სულ ცოტა ორი საკითხი, რომელთა თაობაზეც გაგრძელდება მოლაპარაკებები უკვე მრავალმხრივი კონსულტაციის ფარგლებში – რუსეთში გაზის ფასები და ინტელექტუალური საკუთრების დაცვის პრობლემები“, – თქვა ჯეფრი შოტმა. ამ პრობლემების გადაჭრით დაინტერესებულია შეერთებული შტატებიც, რომლებმაც ცოტა ხნის წინ მოაწერა ხელი რუსეთთან ორმხრივ შეთანხმებას მსოფლის სავაჭრო ორგანიზაციის შესახებ.

„ორმხრივი ოქმის ხელმოწერა მოწმობს, რომ მიღწეულია მორიგებები შეერთებულ შტატებსა და რუსეთს შორის ვაჭრობის საკითხებში, მაგრამ გაზის ფასების და ინტელექტუალური საკუთრების დაცვის საკითხები ვერ მოეძება ამ დოკუმენტის ფარგლებში და გუნებრივია, მათ წამოჭრიან მრავალმხრივი ფორმატით“, – აღნიშნა ექსპერტმა. თუმცა, არც ეს პრობლემებია გადაუჭრელი, მიაჩნია მას. „ექსპერტთა შორის გავრცელებულია მოსაზრება, რომ მსოფლიო სავაჭრო ორგანიზაციაში რუსეთის გაწევრიანებასთან დაკავშირებული ყველა საკითხი შეიძლება გადაიჭრას 6-9 თვის განმავლობაში“, – თქვა ჯეფრი შოტმა.

როგორც ცნობილია, საქართველოს ეკონომიკური განვითარების მინისტრმა გიორგი არველაძემ განაცხადა, რომ ამერიკელთა თანხმობას არ მოუხდენია გავლენა საქართველოს პოზიციაზე. „საქართველო მსოფლიო სავაჭრო ორგანიზაციის რიგებში რუსეთის გაწევრიანების საკითხს დაუჭერს მხარს მხოლოდ მას შემდეგ, რაც რუსეთი შეასრულებს 2004 წლის გაზაფხულზე ნაკისრ ვალდებულებებს აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთში უკანონო საბაჟო-საკონტროლო პუნქტების ლეგალიზაციის შესახებ“, – თქვა მინისტრმა.

გაუფრთხილდეს!

ეს ნ. ლადარია, უკვე რამდენიმე წელიწადი მიზანმიმართულად უტევს ქართულ ეკლესიას, ქართულ მართლმადიდებლობას, ყოველივე ტრადიციულ ქართულს და წესიერად პასუხის გამცემი ჯერ არავინ გამოსჩენია

◎ გუშინდელი ფოსტიდან

ისევ ლადაჯიულ ლამაიუჯგე,

ანუ როგორ გახდა კონსტანტინე გამსახურდია „არჩევანის“ რედაქტორის სულის ლაყუჩი და კუდი

სიამოვნებით წავიკითხე თქვენი გაზეთის ფურცლებზე (30 დეკემბრის ნომერი) ვინმე მართლმადიდებელი ქრისტეფორე ქრისტესიაშვილის წერილი და სიმართლე გითხრათ, ოფტა არ იყოს, გამიკვირდა გაზეთის სითამამე თუ გაბედულება ჟურნალ „არჩევანის“ რედაქტორის ნოდარ ლადარიას მიმართ. გაკვირვებით კი იმიტომ გამიკვირდა, რომ ეს ნ. ლადარია, უკვე რამდენიმე წელიწადი მიზანმიმართულად უტევს ქართულ ეკლესიას, ქართულ მართლმადიდებლობას, ყოველივე ტრადიციულ ქართულს და წესიერად პასუხის გამცემი ჯერ არავინ გამოსჩენია.

ამ ამბავს კი მე მუდამ შიშით ვხსნიდი. ჩანს, ეს ნ.ლადარია იმდენად საშიშ ავტორად მიაჩნიათ, რომ სიტყვის გაცემას ვერ უბედავენ-მეთქი, ვფიქრობდი. არადა ამ ფრიად „არატრადიციულად“ და „არაქართულად“ მოფიქრალი ავტორის მუდმივად გვერდის ავლამ, ეტყობა, იგი იმდენად გადაიყვანა ეროვნული წრიდან და თანაც ისე გააკადნიერა, უკვე აღარაფერს დაგიდევს...

ამიტომ ნამდვილად დროული იყო თქვენი პუბლიკაცია. დემოკრატიის პიროგებში ვის რა უფლება გვაქვს, ვინმეს დავუშალოთ, აგრე ნუ აზროვნებ ან აგრე ნუ წერო, ყველას თავისი აზრი აქვს და თავისი გემოვნება, მაგრამ როცა დღეს უკვე გაჩნდნენ ისეთი ავტორები, რომლებიც სხვათა და სხვათა დავალებით (და დაფინანსებითაც) გლობალიზაციის „ოქროს კორსეტს“ გვარგებენ და მეთოდურად გვიბღალავენ ყოველივე სანუკვარს, ვითომ უკვე დრომოჭმულს, ეგრეთ წოდებულ ევროპულ სტანდარტებთან შეუთავსებელს, ხმის ამოუღებლობა და წინააღმდეგობის გაუწევლობა თითქმის დანაშაულთან ჭრის.

აგერ ჩვენმა საპატრიარქომ დააფინანსა და ფაქტობრივად მეორე სიცოცხლე დაუბრუნა „ცისკარს“, „მნათობს“, „საუნჯეს“ (რაც იქნებ „ევროპულად მოაზროვნეთ“ მაინცდამაინც გულზე არ ეხატებათქ და კიდევ გევრ სხვა ეროვნულ საქმესაც მიხედა. რატომ არც ერთი უცხოური ფონდი არ გამოჩნდა დღემდე, რომელიც ამასვე იზამდა? ხოლო თუ გამოჩნდა, ჰოლანდიური „კორდეიდისა“ არ იყოს, ისეთი მართლაც ანტიქართული გამოცემა შეგვრჩა ხელთ, როგორიც ნ. ლადარიას „არჩევანია“. ჯერჯერობით, სამწუხაროდ, ასეთია სინამდვილე...

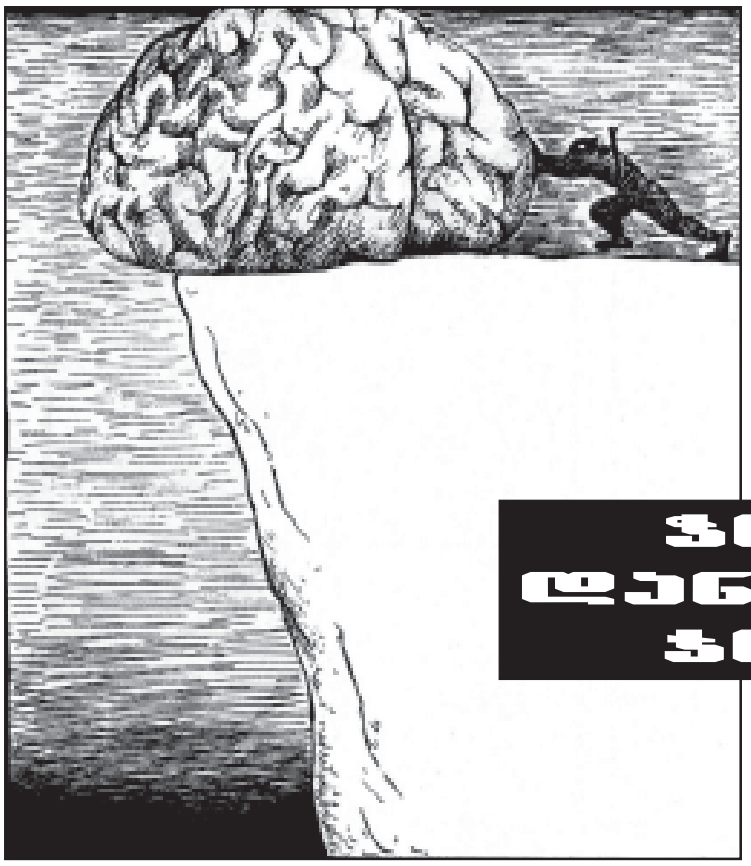

„არჩევანის“ ის ნომერი, რომელზედაც ქ.ქრისტესიაშვილი წერს, მეც შემთხვევითა ალმოგაჩნდა (ვიღაცეები ჩუმ-ჩუმად უფასოდ არიგებენ). და ამ 150-გვერდიან გამოცემაში გარდა ანტიმართლმადიდებლური მასალებისა, სხვაც გევრი რამ არის ისეთი დაგეჭდილი, რის წამკითხველსაც, როგორც იტყვიან, თმა ნამდვილად ყალყზე დაუდგება (თუმცა, ამ შემთხვევაში მე ჩემი სიმელოტის გამო დაზღვეული ვარ).

ძალიან კარგია და მხოლოდ კარგია, რომ ნ. ლადარიას აგრერიგად ჭყვარეგია დიდი იტალიელი დანტე ალიგიერი („საუბარი დანტესთან“, „დანტე ალიგიერი. მოწვევა წიგნთან“), მაგრამ „ღვთაებრივი კომედიის“ ავტორის მყვარებელს, გუნებრივია, უწინარესად ჯერ თავისი უნდა უყვარდეს, ჯერ თავისას უნდა სცემდეს პატივს, არადა, სხვაგვარად, ლიტერატურული გერიკა ხარ და უბირი მკითხველის მოლორებას ცდილობ...

რაღა ჩვენ ვილაპარაკოთ ნ. ლადარიას, როგორც მკითხველის, უმადურობაზე, ჯობს თავადვე მოვუსმინოთ:

„მრავალი წლის წინათ ერთმა მეგობარმა მითხრა, გავშვობაში ძალიან მიყვარდა ინდური ფილმები. ერთი პიროგა გამიკვირდა, მერე კი ჩემი სიყრმის ცოდვები გამახსენდა: ლიტერატურის ხიბლი პირველად კონსტანტინე გამსახურდიას პროზითა და ლექსებით ვიგრძენი“. თუმცა, ჩვენი ავტორი ახლა უკვე თავს ბედნიერად გრძნობს, რადგან გამსახურდიასეული ძალიან ბევრი რამ აღარ ახსოვს (**„მართლაც რომ, საღვთო ნიჭია დავიწყება, დღემდე მხოლოდ ერთი ტომის ნომერი მახსოვს – მერვე“ძ.**

„სიყრმის ცოდვების“ ამ ალიარებას ასეთი „ფილოსოფიური წიაღსვლა“ მოსდევს: გემოვნება თანდაყოლილი ვერ იძენებაო, გემოვნება ყოველთვის გამოცდილებაში მრავალგზის გამეორებული შედარების, დიდი და პატარა ტკივილისა და სირცხვილის შედეგიაო... გემოვნებაზე ამდაგვარი მსჯელობით, ალბათ, მხოლოდ თვითონ ნ. ლადარიას „მაღალ გემოვნებაზე“ თუ შეიძლება მსჯელობა. ერთი სიტყვით, ნ. ლადარიასთვის „სიყრმის ცოდვების“ ჩამდენინებელი კონსტანტინე გამსახურდია გახლავთ, რომელმაც როგორც თავისი „ინდური ფილმებისნაირად გაჭიანურებული“ ნაწარმოებებით, ისე დანტე ალიგიერის „ღვთაებრივი კომედიის“ „უხეირო“ თარგმანით საბედისწეროდ „გაუფუჭა გემოვნება პატარა გულრიფშელ ბიჭს“, რომლისთვისაც „ეგრულიც გაუგებარი იყო და იმ გარემოს ენაც, რომელშიც არსებობა უწევდა“ (**„საკუთარი თავის ფარგლებიდან ჯერ ვერ გამოვდიოდი. ამისათვის არც ჭკუა მყოფნიდა და არც აგრესია“ძ.**

და კიდევ:

„ჯერ არ ვიცოდი, რომ სულსაც, სხეულის მსგავსად, განვითარების გარკვეულ სტადიაზე უჩნდება ხოლმე კუდი, ლაყუჩები და სხვა რამეები, რასაც, თუ შერჩა, სწავლულნი ატავიზმს დაარქმევენ. სხეულს, თუ ღმერთი არ გაუწყრა, ეგ უცნაური ნიშნები ჯერ კიდევ დაგადებამდე უძრეგა. სული კი, როგორც ყველაფერში, აქაც განსხვავებულია, რადგან მისთვის ატავიზმების გაქრობა აღარაა გარდაუვალი. ერთი სიტყვით, კონსტანტინე გამსახურდია ჩემი სულის ან ლაყუჩი იყო, ან კუდი“.

მაგრამ, რადგან სულის „ატავიზმების, ანუ გადმონაშთების გაქრობა აღარაა გარდაუვალი“, უნდა ვივარაუდოთ, რომ „არჩევანის“ ამჟამად უკვე საკმარისად აგრესიული რედაქტორი (ჭკუა, როგორც თვითონ ამბობს, მხოლოდ გავშვობაში არ ყოფნიდაქ დღესაც ამ ლაყუჩებითა და კუდით განაგრძობს არსებობას...

დიდად პატივცემულო გატონო კონსტანტინე, რა ენა ჩამოთვლის, რაც ამ თხუთმეტი წლის განმავლობაში თქვენს გვარსა და თქვენს ოჯახს გადახდა, მაგრამ, ალბათ, ვერც თქვენ იფიქრებდით და ვერც თქვენი მილიონობით მკითხველი არა მარტო საქართველოში, არამედ მთელ დედამიწის ზურგზე, რომ ბოლოს, უკვე ოცდამეერთე საუკუნეში, „ჩვენი ტვინების გარდასაქმნელად სხვათა ხელშეწყობით“ გამომავალი ჟურნალის რედაქტორის – ლადარიას, ლაყუჩებად ჯანდაბას, კუდადაც იქცეოდით. თანაც ამ მამაცხონებულს თურმე სამუდამოდ გაუუკულმართეთ გემოვნება და კიდევ კარგი „იტალიურად მოახერხა“ „ღვთაებრივი კომედიის“ წაკითხვა, თორემ თქვენმა ქართულმა თარგმანმა პირდაპირ დანტეს ჯოჯოხეთში ამოაყოფინა თავი („**მაშინ მე უმანკო და უმეცარი ვიყავი და არც ეს „ანაზდეულად“ მეხამუშებოდა ალიგიერის გამჭვირვალე, მკაცრ და მარტივ დასაწყისში არამკითხედ ჩაკვეხებული, არც იმას ვკითხულობდი, რატომ წერია აქ „უსიერი“, როცა დანტეს ტყე ბნელია, უკუნია, როგორიც შეიძლება იყოს ცხოვრება ან სამყარო, ხოლო უსიერი კი შეიძლება იყოს ტყე, მხოლოდ ტყე და არაფერი ტყის გარდა“ძ.** არადა უსიერი მარტო ცხოვრება კი არა, აზროვნებაც შეიძლება იყოს, გატონო რედაქტორო. მით უმეტეს, როცა მხატვრულ ტექსტზეა ლაპარაკი... ან სიტყვა „ანაზდეულად“ რატომ გეჩვენათ, როგორც თქვენ ბრძანებთ, ჩაკვეხებულად? უფრო სწორად, თქვენ ხომ არ ჩააკვეხეთ ეს „ჩაკვეხებულად“?!

თუმცა, ოფტა მაინც რომ შეგიმსუბუქოთ, გატონო კონსტანტინე, ესოდენ უმადური მკითხველისგან მოყენებული გულისტკენა, პირადად ჩვენ, თქვენი სხვა, დანარჩენი მკითხველები გიხდით გოდიშს, და გარემ აქვე კიდევ ერთ ციტატასაც მოვიყვან იმის დასტურად, თუ როგორ არაფრად ულირს „არჩევანის“ რედაქტორს მსოფლიოში ღირსეულად სახელგანთქმულ პიროვნებათა შეურაცხყოფა თუ აბუჩად მოხსენიება:

„დანტე ალიგიერის პირველი თარგმანი ინგლისურად მეცხრამეტე საუკუნის 20-იან წლებში გაკეთდა და ის ატარებს ქვესათაურს „Vision“ – ხილვა. ჩვენს საუკუნეში უკვე ცნობილი არგენტინელი მწერალი ბორხესი ამის თაობაზე მეტად ბრიყვულ შენიშვნას აკეთებს. ბორხესი ამბობს: ეს არ შეიძლება იყოს ხილვა იმიტომ, რომ ხილვა მოკლეაო“.

მე მგონი, გადავრჩით, გატონო კონსტანტინე, ბრიყვობას ისევ ლაყუჩობა და კუდობა ჯობს, თუმცა, რასაკვირველია, გააჩნია, ვინ ეწევა ჩვენს ნათლიობას...

ისე, ნამდვილად არ ვიცი, რა აზრისანი არიან თავად იტალიელი დანტეოლოგები ლადარიას დანტეოლოგობაზე, მაგრამ, როგორც თავადვე გვამცნობს, პროფესიით მაღალი ენერგიების ფიზიკის სპეციალისტი ყოფილა, და რას ვერჩით, თუ ამ ჩვენი გაგანია დემოკრატიის პიროგებში ეს ჩვენი ფიზიკოსი-ლიტერატორი თავისი ჭკუით (რაც ფრიად საეჭვოა! იყენებს თავისივე აგრესიულ ენერგიას, მაღალსაც და დაბალსაც...

პატივისცემით

გივი დედაბრიშვილი,
ფილოსოფიურ მეცნიერებათა კანდიდატი.
ქ. ბორი.

◎ ინფორმაცია

ტექნიკურ უნივერსიტეტს ახალი რექტორი ჰყავს

საქართველოს ტექნიკურ უნივერსიტეტში რექტორის მოვალეობის შემსრულებლად პროფესორი არჩილ მოწონელიძე დაინიშნა.

მოწონელიძის წარდგენა საქართველოს პრეზიდენტის გრანგულების საფუძველზე ხორცილდება.

არჩილ მოწონელიძე საქართველოს პოლიტექნიკური ინტიტუტის სამშენებლო ფაკულტეტის კურსდამთავრებულია. მუშაობდა ენერგეტიკისა და ჰიდროტექნიკური ნაგებობების სამეცნიერო-საკვლევი ინსტიტუტის ნაგებობათა სეისმომედეგობის განყოფილების უფროს მეცნიერ-თანამშრომლად, იყო ტექნიკური უნივერსიტეტის პრორექტორი;

წელს კონკურსის შედეგად ტექნიკური უნივერსიტეტის სრულ პროფესორად აირჩიეს. 2005-2006 წლებში ხელმძღვანელობდა საქართველოს ეროვნულ სამეცნიერო ფონდს.

არჩილ მოწონელიძე არის საერთაშორისო ტექნიკური ასოციაციების კავშირის ექსპერტი, საერთაშორისო სამეცნიერო ტექნიკური ცენტრის საკოორდინაციო კომიტეტის წევრი.

ლექციებს კითხულობდა და კვლევით საქმიანობას ეწეოდა გრიტანეთის კოლუმბიის უნივერსიტეტში, საარლანდის უმაღლეს ტექნიკურ სკოლაში, საუთ განკისა და ლაფგორის უნივერსიტეტებში.

გალელ მოსწავლეებს იმედი გაუჩნდათ

საქართველოს განათლების სამინისტრო გალის რაიონის სკოლების პედაგოგების პროგლემის მოგვარებაზე მუშაობს და გალის რაიონის სკოლებში მოლვაწე პედაგოგები გაზრდილი დახმარების მილებას მომავალი წლიდან შეძლებენ.

ამის შესახებ აფხაზეთის მედიაცენტრს საქართველოს განათლების მინისტრის მოადგილემ თემურ სამადაშვილმა განუცხადა.

მისივე განმარტებით, გალის რაიონის პედაგოგების დაფინანსებასთან დაკავშირებული გოლოდროინდელი პროგლემები იმითაა გამოწვეული, რომ საქართველოს იურისდიქციიდან გამოსულ აფხაზეთის ტერიტორიაზე სკოლების საჯარო სამართლის იურიდიულ პირებად ჩამოყალიბება ვერ მოხერხდა და ამიტომ მათთვის ცენტრალური ბიუჯეტიდან თანხების გამოყოფა შეუძლებელი გახდა.

სამადაშვილის ინფორმაციით, 2007 წლისთვის აღნიშნული სკოლების პედაგოგებისა და ტექპერსონალისთვის დახმარების განაზღვრისა და გაცემის მექანიზმების თაობაზე აქტიური მუშაობა მიმდინარეობს, შეჯერებულია სიები და მომავალი წლიდან ეს ადამიანები დახმარების გაზრდილი ოდენობით მილებას შეძლებენ.

ჯი-ეიჩ-ენი

ონიშჩენკო „ბორჯომს“ მისტირის

რუსეთის მთავარი სანიტარიული ექიმი გენადი ონიშჩენკოგაზეთ „იზვესტიასთან“ საუბრისას, კიდევ ერთხელ გამოთქვამს მწუხარებას იმის გამო, რომ ქართული მინერალური წყალი „ბორჯომი“ რუსულ ბაზარზე აღარ შედის.

– ორი წლის წინათ, როდესაც ახალი სავაჭრო ნიშნის მფლობელებმა თანამედროვე მენეჯმენტის გატარება დაიწყეს, დახმარებისთვის ჩვენ მოგვმართეს. მაშინ ფალსიფიცირებულ „ბორჯომს“ სარდაფებში ასხამდნენ, – განაცხადა ონიშჩენკომ.

იქვე მან აღნიშნა, რომ კეთილსინდისიერი მწარმოებლის მცდელობა და მუშაობა საკმარისი არ აღმოჩნდა. თუმცა, ონიშჩენკო იმედოვნებს, რომ „ეს არაჩვეულებრივი მინერალური წყალი“ რუსულ ბაზარზე დაბრუნდება.

ამ საკითხზე მან „ინტერფაქსის“ ოფისში გამართულ პრესკონფერენციაზეც ისაუბრა.

ონიშჩენკოს თქმით, „ბორჯომი“ კარგი სამედიცინო პრეპარატია და ქართულ პროდუქციაზე შეზღუდვების მოხსნის შემთხვევაში, „ეს, პირველ რიგში, სწორედ „ბორჯომს“ შეეხება“.

ინტერპრესნიუსი

მიუხედავად იმისა, რომ საქართველოს ხელისუფლების დიდი სურვილია, ხორბალსა და ფქვილზე ფასები შენარჩუნდეს, ექსპერტთა ვარაუდით, ეს შეუძლებელი იქნება, რადგან ფასის მომატება გარდაუვალია

№ 237. შაბათი. 2 დეკემბერი. 2006 წელი.

◎ ვითარება

გამორჩეულ პროდუქტს ჩვეულებრივი საგზომით არ უნდა მივუდგეთ

მოთხოვნილება საკუთარი წარმოების მარცვლეულით

დღეს ქუჩაში თუ ტრანსპორტში ნაცნობი ნაცნობს რომ შეხვდება, პირველივე მოკითხვის შემდეგ ასეთი დიალოგი იმართება: გაიგე, პური რომ გაძვირდა? ყველამ ვიცით, რომ რუსეთმა თავის ტერიტორიაზე გევრი ქართული პროდუქტის რეალიზაცია აკრძალა, მერე ესეც არგვაკმარა, მოსკოვში მცხოვრები ქართველები, როგორც დამნაშავენი, ისე გამოყარა. ახალი წლიდან გაზსაც ხომ გვიძვირებს, ახლა ამბობენ, ხორბლისა და ფქვილის მოწოდებასაც შეგვიწყვეტსო. მართალია, ამ მხრივ მარტო რუსეთის გაზარზე არ ვართ დამოკიდებული, ხორბალი და ფქვილი ჩვენთან სხვა ქვეყნებიდანაც შემოაქვთ, მაგრამ ეს გაცილებით მეტ ხარჯებთან არის დაკავშირებული, რაც, თავისთავად ცხადია, კიდევ უფრო გააძვირებს გამომცხვარ პურს.

კი შემოვიტანთ სხვა ქვეყნებიდან, მაგრამ არ უნდა დაგვავიწყდეს ისიც, რომ იმპორტული პროდუქციის სიიაფე ყოველთვის არ ნიშნავს, რომ მისი წარმოება, ანუ თვითლირებულება, თავის ქვეყნაში მართლაც დაბალია. ნებისმიერი იმპორტიორის ოცნებაა მოხმარების ბაზრის დაპყრობა და ამით ადგილობრივი წარმოების დასუსტება, რასაც მშვენივრად ახერხებს გევრი უცხოური და ქართული ფირმა. იმისთვის, რომ მომწოდებელმა წინასწარ გამორიცხოს თავისი პროდუქციისთვის კონკურენციის გაწევის შესაძლებლობა, ჯერ იაფად ყიდის, შემდეგ კი, როცა ბაზარს მთლიანად დაიპყრობს, ფასს თანდათან უმატებს.

ისიც საკითხავია, ხორბალს თუ არ დავთესავთ, მარტო შემოტანილი ფქვილი საკმარისი იქნება? ახლა ხშირად ამბობენ, არავის აინტერესებს არც მიწების დამუშავება, არც, ვინ რამდენი მარცვლეული დათესა, თუ არ გვექნება, შემოვიტანთო. არადა, საძმისადმი ასეთი მიდგომა, მართებული არ არის. უპირველესად, თვითონ უნდა დავთესოთ რაც შეიძლება მეტი ხორბალი, ქერიც და სიმინდიც, რაც დაგვაკლდება, მხოლოდ ის უნდა შემოვიტანოთ. სამწუხაროდ, ასე არ ხდება. მიზეზი ძნელი ასახსნელია.

მკითხველისთვის, ვფიქრობ, ინტერესმოკლებული არ იქნება, ხორბლის წარმოების დინამიკა, რომელიც, ჩვენი თხოვნით, სოფლის მეურნეობის სამინისტროდან მოგვაწოდეს, რისთვისაც მადლობას ვუხდით.

2001 წელი – ხასიათდებოდა მაღალი მოსავლიანობით. მოსავალი აღებული იყო 114000 ჰექტარზე, მოსავალი – 306. 900 ტონა. საშუალო ჰექტაროგრივი მოსავლიანობა – 2.5ტ. მოხმარება 957.000 ტ. დეფიციტი – 650 100ტ.

2002 წელი – ფართობი 117. 570 ჰექტარი, მოსავალი – 199. 700ტ.

საშუალო მოსავლიანობა ჰექტარზე – 1.7ტ. მოხმარება 930. 000 ტ. დეფიციტი – 730 300 ტ.

2003 წელი – ფართობი 116.500 ჰა. მოსავალი – 225.000ტ. საშუალო მოსავლიანობა ჰექტარზე 1.9ტ. მოხმარება 923.000. დეფიციტი – 698.000ტ.

2004 წელი – ფართობი 102.000 ჰა, მოსავალი 186.000 ტ. საშუალო ჰექტაროგრივი მოსავლიანობა – 1.8ტ. მოხმარება – 851. 000ტ. დეფიციტი – 665.000 ტ.

2005 წელი – ფართობი 95.600 ჰა. მოსავალი 190.000ტ. საშუალო ჰექტაროგრივი მოსავლიანობა – 2.1 ტ. მოხმარება – 911.00ტ. დეფიციტი – 721.000ტ.

ოპერატიული ინფორმაციით, 2006 წლის 1 ოქტომბრის მდგომარეობით მოსავალი აღებულია 66963 ჰექტარზე, მოსავალი – 100.115 ტ. საშუალო ჰექტაროგრივი მოსავლიანობა – 1.5 ტ.

ამდენად, აშკარაა, რომ თანდათან მცირდება ხორბლით დაკავებული ფართობები. ნიშნავს თუ არა ეს, რომ ქართულ ბაზარს მთლიანად უცხოური ფქვილი დაიპყრობს?

სოფლის მეურნეობის სამინისტროს ამ საკითხზე საწინააღმდეგო აზრი აქვს. აქ მიაჩნიათ, რომ ისეთი აგროტექნიკური ღონისძიებების განხორციელება, როგორიცაა ნიადაგის დროული მოხვნა, სასუქების გამოყენება, ხარისხიანი თესლი, დადგენილ ვადებში მორწყვა, მავნებლებთან ბრძოლა და დამატებითი საკვების მიწოდება, შესაძლებლობას მოგვცემს, გავზარდოთ ხორბლის წარმოების პოტენციალი, იმდენად, რომ – 100 ათას ჰექტარზე შესაძლებელი იქნეს 350-400 ათასი ტონა ხორბლის მიღება, ასევე გაიზრდება საშუალო ჰექტაროგრივი მოსავლიანობა სხვა კულტურებში, როგორიცაა სიმინდი, ქერი, მზესუმზირა, კარტოფილი და სხვა.

რეალურია თუ არა ისეთ დროზე ვიოცნებოთ, როდესაც საქართველო თავისი საკუთარი მარცვლეულით იარსებებს?

ხორბლის კულტურების ნათესების გაფართოების მიზნით დაიწყო მეთესლეობის განვითარების პროგრამის განხორციელება და უკვე 2008 წლისთვის, სამინისტრო ვარაუდობს, რომ ხორბლის ნათესი ფართობები უკვე 200 ათასი ჰექტარს მიაღწევს, რის შედეგადაც მკვეთრად შემცირდებასხვა ქვეყნებიდან ფქვილის შემოტანაა,...

სამინისტროს პასუხისმგებელი პირების თქმით, მარცვლეული კულტურების მეთესლეობის აღდგენის ფართომასშტაბიანი პროგრამის განხორციელება შესაძლებელს გახდის, რომ საქართველომ აწარმოოს 1 მილიონ 600 ათასი ტონა სასურსათო მარცვლეული (ხორბალი, სიმინდი, რაც მთლიანად დააკმაყოფილებს ძვეხნის მოთხოვნილებას ამ პროდუქციაზე. მანამდე კი... ისევ იმპორტი.

ხორბლის იმპორტმა 2001 წელს შეადგინა 131.4 ათასი ტონა; 2002 წელს – 46.2 ათასი ტონა; 2003 წელს – 58.0 ათასი ტონა; 2004 წელს – 223.3 ათასი ტონა; 2005 წელს – 204.5 ათასი ტონა; ოპერატიული ინფორმაციით 2006 წლის 1 ოქტომბრის მონაცემებით – 69.8 ათასი ტონა.

მიუხედავად იმისა, რომ საქართველოს ხელისუფლების დიდი სურვილია, ხორბალსა და ფქვილზე ფასები შენარჩუნდეს, ექსპერტთა ვარაუდით, ეს შეუძლებელი იქნება, რადგან ფასის მომატება გარდაუვალია. ეს პროდუქტები ევროპის ბელელეშიც კი გაძვირდა. ამიტომ საჭირო ნაბიჯები დროულად თუ არ გადაიდგა, ადვილი შესაძლებელია, ჩვენი ქვეყანა ქაოტურ მდგომარეობაში აღმოჩნდეს.

ქვეყანა, რომელსაც პრეტენზია აქვს, რომ რეალური ეკონომიკური და პოლიტიკური დამოუკიდებლობა ჰქონდეს, ნებისმიერი მოსალოდნელი გართულებისთვის მზად უნდა იყოს.

ნაზი იმნაიშვილი

◎ საზოგადოების საყურადღებოდ!

(ჰინეჰა – ჰილწად ცსენეჰა, შეჰინეჰა – შეჰილწეჰა. საბა).

შეაგინე, მე შენ

ანუ ძვირის თქმას დახარბებულთათვის

გინება მოდაშია, როგორც საზოგადოდ, ისე პერსონალურად, განსაკუთრებით მთავრობის, დიახ, მთავრობის, პარლამენტის და პრეზიდენტისაც, გულში კი არა, ხმამაღლა და კალმით!

ოძროს შუალედის შერჩევა ძნელია, ერთდროულად საგინებელს გინება და საძებარის ძება, მეტისმეტად ძნელი.

თანაც დღევანდელ ვითარებაში, როდესაც კარგი სანთლით საძებნელია, აუგი კი, იცოცხლე, სადაც გინდა და რამდენიც გინდა, როდესაც ყველა ფერი უკუღმა დატრიალდა. დღეს კარგის თქმა მსმენელს ალიზიანებს, გინება გულსა ფხანს.

სავსებით უზადო და უცოდველი უფალია, ჩვენ კი წუთისოფელს გინებაში ვატარებთ...

თანაც ისე, რომ მიზეზს ხშირად არც კი ვუფიქრდებით.

გასული 10-15 წელი საღათას ძილით გვეძინა და ვერც კი შევამჩნიეთ ჩვენი გაბოგანება.

მხოლოდ თავის გადარჩენის ინსტინქტით ვარსებობდით.

ვერ გავაცნობიერეთ, რომ წინა სამოცდაათი წლის ნაშრომ-ნაღვაწი თურმე სულ ამაო ყოფილა, დაგვსიზმრებია მეორე მსოფლიო ომში ათეულ ათასობით ქართველის დაღუპვა, სსრკ-სთვის გაწეული ქართული შემართება და გმირობა, შემდეგ – დაჩხეული და მშიერ-მწყურვალი მოსახლეობის მუხლჩაუხრელი შრომა ქიმერული „სამშობლოს“ აღსადგენად, და „უკეთესი მომავლის“ იმედად ყოფნა.

გასული საუკუნის 90-იანწლეებში, სსრკ რომ დაიშალა და დამოუკიდებელი სახელმწიფოს მოძალადენი გაჩხდნენ, სავსებით ვერც ეს გავაცნობიერეთ, სანამ შუქი და გაზი არ გაქრა და ჯიბე არ დაგვიცარიელდა. გვეგონა, ახალ ქვეყანას ქუჩაში ლოზუნგების ყვირილით ანყოფილი ცეკასნამდინარის თაოსნობით ავაშენებდით.

ძირძველი ტერიტორიები დავკარგეთ და კისკასი ბიჭებიც გავწირეთ...

„ყველა ყრუ, ყველა ცრუ, ჭკვადამჯდარი, გულხმიერი, მცირე, დიდი, ყველა ფლიდი, ცუღლუტი და მანიერი“ – ეს განაჩენი უფრო ადრე ილია მართალმა გამოგვიტანა და, აბა, ის სულმნათი ბრძენი რას შეცდებოდა.

სალათას ძილიდან თითქოს ორისამი წლის წინათ გამოვფხიზლდით, მაგრამ უფრო ადრე, სამოცდაათი წლის ნამძინარევი და თურმე სიზმარში მყოფი ერი დღესაც გურანში ვართ.

ვერა და ვერ გავაცნობიერეთ, რომ ე.წ. „სოციალისტური თანასწორობა“ წარსულს ჩაბარდა და ახლა „სამართლიანი უთანასწორობის“ საზოგადოებას ვაშენ-ვამკვიდრებთ.

რადგან გუნებაში არაფერია თანასწორი, სწორედ ამიტომაა ყველაფერი გაწონასწორებული (და არა გათანასწორებული!.

საზოგადოებაშიც, დიახ, საზოგადოებაშიც!

განა შეიძლებოდა ჭკვიანს და უჭკუოს, გონიერსა და უგონოს, გამრჯესა და უშნარას თანაბრად ეცხოვრა და მათი მოთხოვნილება მხოლოდ კუჭის მოცულობით გაზომილიყო?

განა შეიძლებოდა ამ ხმაურიან და მილიარდი არხებით ურთიერთდაკავშირებულ მსოფლიოში ე.წ. „რკინის ფარდის“ მილმა გვეცხოვრა და მალულად ქიმერული „კომუნიზმი“ გვეშენებინა? უცხო ძვეყნების იდილიის შესახებ კი საუცხოო ამბები მრავლისმნახველი მსახიობებისა და სპორტსმენებისგან შეგვეტყო?

სწორედ ასეთმა გარემომ შეჭიდნა დისიდენტიზმი, საბჭოთა რჯულგანდგომილება.

ჩვენ კი, უმეტესობა, მათ ფარული სიმპათიით, ზოგჯერ (ღმერთო, გვაპატიე! ამრეზით ვუყურებდით, რადგან შიშით ვთრთოდით, კგბ-ს რომ ჩვენს კარზეც არ დაეკაკუნებინა...

არა, ჩვენ დღემდე ვერ ვაცნობიერებთ ჩვენი თავის უფლების ნამდვილ ბუნებას.

ჩვენი რეაქცია ახლადშექმნილ გარემოსადმი კვლავ რეალობის არაადეკვატურია.

ვაგინებთ ყველას და ყველაფერს. ვაგინებთ სულმოკლეობით.

ვაგინებთ, რადგან ძვეყანაში გაჩნდა აშკარა მდიდარი და აშკარა ღარიბი, ძლიერი და უძლური, ჩვენ კი, სამოცდაათი წლის მანძილზე უაზრო „თანასწორობას“ მიჩვეულნი, ეს გვეხამუშება!

„რკინის ფარდა“ მოიხსნა, უცხოეთი ვნახეთ და იმგვარადვე ცხოვრება მოგვინდა, მაგრამ **არ ვაცნობიერებთ, რომ იმ ცხოვრების დონეს იმ სახელმწიფოთა საზოგადოებები ასეულწლოვანი აშენებდნენ სხვა პირობებში: ძლიერისა და სუსტის, მდიდრისა და ღარიბის უდრტვინელი თანაარსებობის პირობებში.**

არა, ასეულობით წლებს ჩვენ ვერ დავიცდით, ჩვენ ახლა, დღესვე გვინდა ისეთივე ცხოვრება, რადგან, სამწუხაროდ, ჩვენ ახლა, დღეს ვცოცხლობთ!

მაგრამ ადამიანებმა მხოლოდ დღევანდელი დღისთვის ხომ არ უნდა ვიცოცხლოთ და ვიშრომოთ! თუმცა ასეთი შეგონება არავის სურს, ეს დიდაძტიკაა! ეს კი არასრულწლოვანთათვისაა განკუთვნილი.

ჩვენი საზოგადოება „სოციალისტური თანასწორობის“ ძიმერული ოცნების მსხვერპლია. ვინც ასეთი აუხდენელი თანასწორობის წინააღმდეგ იბრძოლა, საბჭოთა ხელისუფლებამ „გულაგში“ გაამწესა.

დარჩა მორჩილი თაობა, საზოგადოებაში მანძურთიზმი გაბატონდა.

ახალი ქვეყნის აშენება თუ გვინდა (არადა, უსაზ, სოციალიზმს ნამდვილად ვერ დავუბრუნდებით!.ძ, უნდა ვეცადოთ, რეალობას თვალი გავუსწოროთ და როგორც დიდი ილია გვმოძღვრავდა, მოვიკლათ წარსულ დროებზე (ცრუძ დარდი, ვსდიოთ სხვა ვარსკვლავს, ჩვენი მყოგადი ვშვათ და ძვეყანას მომავალი მივცეთ. სხვა გზა, უბრალოდ, არარსებობს.

უნდა შევურიგდეთ, ბევრ რამეს უნდა შევურიგდეთ...

უნდა შევურიგდეთ იმას, რომ „საერთო-სახალხო“ საკუთრებად მიჩნეული ე.წ. სახელმწიფო საკუთრებაში მყოფი ქონება, რომელიც კონკრეტულად არავის არ ეკუთვნოდა (?ძ და ამიტომ „ჩვენად“ (და არა „ჩემად“ ძ მიგვაჩნდა, დღეს იყიდება კონკრეტულ მესაკუთრეზე, მას კონკრეტული პატრონი უჩნდება, რომელიც ამ ქონებას თავისი შეხედულებით გამოიყენებს.

თუმცა, ბოდიში! ამ ქონების გაყიდვა დღეს არ დაწყებულა! მისი დიდი ნაწილი უკვე გაიყიდა, რაც მოსახლეობამ, შიმშილისგან გადარჩენით გართულმა, ვერც კი შენიშნა. უკვე გაიყიდა თითქმის ყველა ფაბრიკა და ქარხანა, საწარმო, ფერმა, მშენებლობის ტრანსპორტისა და მომსახურების სფეროს საწარმოები და ძირითადი საშუალებები. იქ მომუშავენი კი დღეს ან სრულიად უმუშევრები, არიან, ან ბაზრობებზე თითო მეტრიანი სიგანის „სამუშაო ადგილებს“ ავსებენ...

ხომ დაპირდნენ მოსახლეობას „მილიონ სამუშაო ადგილს“, აი, ეს არის დაპირებული. სხვანაირს ვერც ვერავინ გააჩენდა!

დღეს გასაყიდად სხვა, ჯერ კიდევ დარჩენილი სახელმწიფო შენობებია გამოტანილი. პრივატიზაციასაზოგადოების სხვა ფენებს შეეხო და რადგან 1994-1998 წლებთან შედარებით დღეს „ბეტი“ დემოკრატიაა, თავისად მიჩნეულ (?ძ ამ შენობებს იქ მომუშავე ადამიანები ვერ თმობენ (!ძ და ყველა საშუალებებით „იბრძვიან“ ასეთი პრივატიზაციის წინააღმდეგ, ე.ი. საბაზრო ეკონომიკის ფუძემდებლური პრინციპის წინააღმდეგ და, რადგან ჩვენმა ერთ-ერთმა დიდმა მწერალმა უმშვენიერესი ძმნილება – „იყიდება საქართველო“ გვაჩუქა, დღეს მიაჩნიათ, რომ მისი გამეორება კვლავ შესაძლებელია.

სხვათა შორის, მაშინაც და დღესაც ჩვენთან კაპიტალისტური წარმოების წესის დამკვიდრების საწყისი ეტაპი იდგა და, თუმაშინ საზოგადოების განვითარების ეს გუნებრივი პროცესი „სოციალიზმის მშენებლობამ“ შეაჩერა (ეს რომ არა, ახლა გამართული საბაზრო ეკონომიკის ძვეყანა ვიქნებოდითძ, დღეს ჩვენთვის ამ ახალი საზოგადოებრივი წყობის დამკვიდრება გარდუვალი აუცილებლობაა, სახელმწიფო ქონების პრივატიზაცია კი ამ პროცესის საწყისი და განუყოფელი ეტაპია.

ეს მთელი სერიოზულობით უნდა გავაცნობიეროთ.

ამ და სხვა მსგავს ემოციებს აყოლილებმა არ გვინდა შევამჩნიოთ, რომ ასე მყისიერად დანგრეული ძველი სოციალისტური ძვეყანა დღესნელა, მაგრამ მაინც წელში სწორდება, ლაგდება, მართალია, ახლებურად, ხშირად ჩვენთვის ძნელად მისაღებად, მაგრამ მაინც წონიმივიწევს.

ცხოვრება

● ზოგჯერ ისეთი შთაბეჭდილებაც კი რჩება, თითქოს ხელისუფლებაში ან სულაც პრეზიდენტის გვერდით ჩვენი დიდი მეზობლის აგენტურა საქმიანობს, რომელიც მას შეცდომებს ჩააგონებს

◎ საცაა, ხეობაშიც ჩამოთოვს

ცელი, ცყი და ბალცყივი

არაფერი სჯობს გვიან შემოდგომაზე თრიალეთის მთების ტყისპირა ბილიკებზე ხეტიალს. ხეები, თითქოს ძვირფასი სტუმრის მოლოდინში არიანო, ფერად-ფერადებში გამოწყობილან და, აჰა, იწყება გუნებების დიდი გამოფენა-ჩვენება – ჩალისფერი, ცეცხლისფერი, მგლისფერი, ღვინისფერი ლივლივებს მთებზე; ძარვასა და ზურმუხტს მოუგვირისტებია ხეთა კენწეროები. ცოტაც და, ეს გრწყინვალე სანახაობა დასრულდება: ხეები „ტანთ გაიხდიან“, განიძარცვებიან და ასე შიშველნი ჩაბარდებიან ზამთარს. და, თუმცა, შორს მთებზე – დანახვისა და რაზმითზე პირველი თოვლი მოვიდა, ატენის ხეობის დაბლა ზონაში მზე, სითბო და სიმყუდროვეა. გუნებაა არ ჩქარობს ერთიანად თეთრ სამოსელში გამოწყობას – შემორჩენილ თბილ დღეებს კრიალოსანზე მარცვალ-მარცვალ ითვლის.

გულმოდგინე და მუყაითი კაცისთვის გუნება დიდი წიგნი, სკოლაა; გუნებისთვის უცხოა არდადეგები – ადამიანისგან წლის ყოველ დროს გეჯოთად მუშაობას მოითხოვს. ორმოცდაოხუთმეტი წელია სოფლის მეურნეობაში ტრიალებს ვლადიმერ ზუმბულიძე, გორის საცდელ-საჩვენებელი სატყეო მეურნეობის მთავარი მეტყევე. ამას წინათ, სამუშაო დღის სასადილო შესვენებაზე დაბადებიდან 75 წლის იუბილე გადაუხადეს – მიულოცეს, მოეფერნენ, საჩუქრებიც გადასცეს. იუბილარი კი მალი-მალ ფანჯარაში იხედებოდა, გაავდრებას აპირებს და ბნავისის უბანზე სანათი ჭრების მიმდინარეობას უნდა მივუსწროო.

რამდენიმე დღის შემდეგ ვლადიმერ ზუმბულიძე და მე კვლავ ერთად მივუყვებოდით ატენის ხეობის აღმართებს. ისევ სანათ ჭრებზე ჩამოვარდა საუბარი.

– მოგეხსენებათ, ტალანტს ზრუნვა და გაფრთხილება უნდა, რათა უნიჭობამ, ჭანგასავით რო მოდებული, არ დააკნინოს და დაჩრდილოს, – ამბობდა მთავარი მეტყევე, – მაგრამ საოცარი ისაა, რომ მცენარეულ სამყაროშიც იგივე სურათი იხატება. ჩამერ ზუმბულიძე ამ ყველაფერთან ერთად მივუყვებოდით ატენის ხეობის აღმართებს. ისევ სანათ ჭრებზე ჩამოვარდა საუბარი.

– მოგეხსენებათ, ტალანტს ზრუნვა და გაფრთხილება უნდა, რათა უნიჭობამ, ჭანგასავით რო მოდებული, არ დააკნინოს და დაჩრდილოს, – ამბობდა მთავარი მეტყევე, – მაგრამ საოცარი ისაა, რომ მცენარეულ სამყაროშიც იგივე სურათი იხატება. ჩამოყალიბდება თუ არა ძვირფასი ჯიშის, ვთქვათ, ნაძვის ან ფიჭვის ნორჩნარი კორომი, იქვე აუცილებლად რცხილა ან ვერხვი უნდა ამოიზარდოს, რომ ამ იშვიათ ჯიშს ზრდაში ხელი შეუშალოს – სარეველა ხომ სწრაფად იზრდება. ასეთ შემთხვევაში მეტყევე-ინჟინრები, რომლებიც აკვირდებიან ტყის მასივებში მიმდინარე ბიოლოგიურ პროცესებს, გასცემენ განკარგულებას სანათი ჭრების დაწყების თაობაზე. მისი არსი შეიძლება ასე ჩამოვაყალიბოთ: მეტი სინათლე ძვირფასმერქნიან მცენარეებს, მეტი სილალე და თავისუფლება განვითარებაში.

მოსახვევში მანქანა გამოჩნდა.

– აი, ჩვენი დირექტორიც, – თქვა ვლადიმერ ზუმბულიძემ. – ალბათ, მაღლა ზონაში იყო.

ასეც აღმოჩნდა. სატყეო მეურნეობის დირექტორი მალზაზ კაკაშვილი ფელიდან მოდიოდა. ურთიერთმისალმების შემდეგ, პირველი, რაც იყო, მკითხა, ფელს თუ იცნობთო.

რაც ვიცოდი, ვუთხარი: ფელი შუა საუკუნეებიდანაა ცნობილი და ტანისა და თეძმის ხეობის ერთი გამორჩეული სოფელი ყოფილა; ზღვის დონიდან 1500 მეტრზე მდებარეობს (თურმე, 1700 მეტრზეაც) და ქართლის მეთაური ქალაქისა და ტანა-თეძმის ხეობის ამოდლესაც მეთაური სოფლიდან სულ რაღაც 27-კილომეტრიან რადიუსში ორი გამოჩენილი მხედარმთავარი და სახელმწიფო მოღვაწეა დაბადებული: გიორგი სააკაძე და იოსეფ ჯუღაშვილი-მეთეძე.

ამაზე მთავარმა მეტყევემ შენიშნა, ჩემს საიუბილეოს სადილზე რატომღაც ეს სადღეგრძელო არ დაგვილევიაო.

გამოვასწორებთო, შეპირდა დირექტორი და საძმეზე გადავიდა:

– ხედავთ შეშით დატვირთულ სამხიდიან მანქანას, მდინარის თავთხელში გაჭირვებით რომ გადმოდის? ახლა ეს მანქანა რომ გავაჩეროთ და შევამოწმოთ, ეჭვი არ მეპარება, საბუთები წესრიგში ექნება, მაგრამ ეს ვერაფერი შელავათია ტყისთვის, რომელზეცაა დამოკიდებული ჩვენი მოსახლეობის სათბობენერგეტიკული პრობლემების მოგვარების 90 პროცენტზე მეტი. ტყეთმოწყობის მასალების მიხედვით, ყოველწლიურად მეურნეობაში 11 800 კუბმეტრი ხე-ტყე იჭრება. აქედან – 6000 სათბობი შეშაა. მოსახლეობა ცდილობს, შეშა, რაც შეიძლება, ახლო უნებებიდან წამოიღოს, შორს, მთებში განლაგებულ სატყეოებში რომ ავიდეს, დამატებით 80-90 ლიტრი საწვავია საჭირო. დაუმატეთ ამას ადგილზე მუშების მომსახურება და ა. შ. წლების მანძილზე კი ახლო მანძილიდან შეშის ზიდვამ ტყის გამეჩხერება გამოიწვია, დაზიანდა მისი სიხშირე დალამსაა ეკოლოგიური ფუნქციაც დაკარგოს.

ამიტომაცაა, რომ სატყეო მეურნეობის კოლექტივი სათბობის უკმარისობის ასეთ მწვავე პირობებშიც კი, პრინციპულად იბრძვის ტყის დასაცავად, ახორციელებს რეგორც პროფილაქტიკურ, ისე ადმინისტრაციულ ღონისძიებებს. თუ რამდენად ეფექტურია მეტყევეთა საქმიანობა, ამაზე გარემოს დაცვისა და გუნებრივი რესურსების სამინისტროს მიერ ჩატარებული რევიზიის აქტის ეს ამონაწერიც გვიქმნის აზრს: „...ტყეკაფი გამოყოფილია მოქმედი ინსტრუქციების შესაბამისად, ჭრისთვის მონიშნული ხეები სწორადაა შერჩეული, ტყის სიხშირე ნორმის ფარგლებშია. ტყეკაფი გაწმენდილია ნარჩენებისგან, ალმონაცენი-მოზარდი ჯგუფურადაა გავრცელებული და საიმედოა...“

ახლა რამდენიმე ციფრი, რომელიც, ვფიქრობ, მკითხველს დაინტერესებს.

გორის საცდელ-საჩვენებელი სატყეო მეურნეობის საერთო ფართობი 44 900 ჰექტარია. აქედან ტყით 35 300 ჰექტარია დაფარული. წიფლის კორომებს 4 900 ჰექტარი უჭირავს, ფიჭვისას – 10 700, ნაძვი 4200 ჰექტარზეა, სოჭი – 1700-ზე, ქართული მუხა – 8300 ჰექტარზე. დანარჩენი – რცხილა, იფანი, ვერხვი, არყი, ნეკერჩხალი, ტყის ველური ხილი შედარებით მცირე ფართობებზეა.

გუნება, დიახაც მბრძანებელია, მაგრამ, ამასთან, ერთოგ სათუთია. არ უყვარს, როცა მის საქმეებში უხეშად ერევიან, მეტადრე, თუ ცულით ერევიან. ამიტომ უნებართვოდ ტყის მჭრელებთან, ბრაკონიერებთან ბრძოლა გორელი მეტყევეების ყოველდღიურ საზრუნავად რჩება.

გურამ ვაშაკიძე,
„სრ“ საკ. კორ.

◎ საზოგადოების საყურადღებოდ!

მეუბნები, შეაგინე!

ბევრმა უფრო მოხერხებულად მოიკალათა პარლამენტსა თუ სხვა სახელისუფლებო სტრუქტურებში, მაგრამ მერე რა. ასე იყო დასაბამიდან და ასეა დღესაც. ხომ ითქვა, ისეთი დროდადგა, ჭკვიანი და მოხერეგული უჭკუოსა და უგერგილოზე იმარჯვებს. ძრთავის მიმღები თუ ამღები პარლამენტარი შესაბამისად არ ისჯება, კაპიტალი ერთეულების ხელში გროვდება. ამ პროცესს სიგინძურე ყოველთვის ახლდა. ამსიგინძურეს კი, პირველ რიგში, სოციალური სამართლიანობა ეწირება.

მაგრამ ამას უნდა შევურიგდეთ. ეს პროცესი თანდათან დარეგულირდება. მთავარია, ძვეყნის ეკონომიკა წელში გაიმართოს. ამისთვის კი ხელისუფლება უფრო შეუპოვრად უნდა ებრძოლოს ნეგისმიერ რეკეტს, განდიტიზმს, კონტრაბანდას, ხოლო წესიერ (რაც იშვიათიაძგიზნეს გაძლიერებისა და ნინსვლის საშუალება მისცეს. ეკონომიკის განვითარების სხვა საშუალება არ არსებობს, სამუშაო ადგილების შექმნის სხვა გზა არ არის.

დღეს განსაკუთრებით შთამბეჭდავია განათლების სფეროში დანერგილი სიახლეები, რომელთა საჭიროება და სამართლიანობა თვით ახალგაზრდობამ ირწმუნა! მაგრამ ამ სფეროში კვლავ მრავალი და არაპოპულარული ნაბიჯია გადასადგამი, რათა საქართველოში უმაღლესი განათლებამიღებული ახალგაზრდა უცხოეთის განვითარებული ქვეყნების წარმომადგენელი კოლეგების ტოლფასოვან განათლებას ფლობდეს. ეს ურთულესი ამოცანაა, რომლის გადაწყვეტა ამ სფეროში დასაძებულ მრავალ კერძო თუ სახელმწიფო საშუალო და უმაღლეს სასწავლო დაწესებულებასა და მათ პედაგოგიურ კოლექტივს მტკივნეულად შეეხება, მაგრამ ქვეყნის და საზოგადოების ინტერესების გათვალისწინებით ეს აუცილებელია!

განათლების და მეცნიერების სამინისტროს კვლავ დიდი გარჯა და შეუპოვრობა მართებს ამ ამოცანის გადასაწყვეტად.

არ შეიძლება შეუმჩნეველი დაგვრჩეს, მთელ ქვეყანაში რომ დანგრეული გზები შეკეთდა და ასფალტი დაიგო, რომ სადღელამისო ელექტროგანათება და გუნებრივი გაზი გვაქვს, აშენების დღიდან უპატრონოდ მოტივეული შენობების ფასადები შეკეთდა და შეეღება. და ეს არა მარტო თბილისში, არამედ საქართველოს ყველა დიდ ქალაქში.

ჩვენს დამაქცევარ ჩრდილოელ მეზობელს რომ სამხედრო გაზები მათი კონტინგენტიდან გავაყვანინეთ, – ეს განა ცოტას ნიშნავს? ან ის რად ღირს, მასთან თანასწორუფლებიანი ურთიერთობის დამყარება რომ ვცდილობთ და ამას მთელი პრინციპულობით ვაკეთებთ?

იმასაც ხომ უნდა გაეწიოს ანგარიში, რომ საქართველო ამ პოზიციას ინარჩუნებს ძვეყანასთან, რომლის ეკონომიკური პოტენციალი ასტრონომიულად აღემატება ჩვენს სიძლიერეს ნებისმიერ სფეროში.

მართალია, საქართველო მნიშვნელოვანწილად ამას ბედავს სხვა უფრო დიდი სიძლიერის მძონე ქვეყნის იმედად, მაგრამ რისკი ხომ მაინცაა? დიახ, თუმცა სხვა გზა არცა გვაქვს.

> მცირე ცნობა: აშშ-ს წლიური საგიუნჯეტო შემოსავალი 2 ტრილიონ 800 მილიარდი დოლარია (2006 წ.ძ, რუსეთის ფედერაციისა – 263 მილიარდი აშშ დოლარი (2007წ.ძ, ანუ აშშ-სთან შედარებით 10,5-ჯერ ნაკლები, საქართველოს კი – 1, 860 მილიარდი დოლარი (2007 წ. გეგმაძ, ანუ აშშ-ზე 1500-ჯერ, ხოლო რუსეთისაზე – 141,3-ჯერ ნაკლები.

> **რუსეთის სახელმწიფოსამსახურები უკვე ასეთი აშკარად მიკერძოებული ინფორმაციის გამოქვეყნებასაც არ ერიდებიან.**

დიახ, მრავალს უჭირს და გასაკვირი არ არის, რომ ბილწად იხსენიებდეს ყველას და ყველაფერს (მოთმინებასაც ხომ საზღვარი აქვსძ.

მაგრამ ყოველივე ამის ძირითადი მიზეზი მხოლოდ მოსახლეობის სიღუხჭირე არ არის. ძნელი მისახვედრი არაა, რომ აძ ჩვენი დიდი მეზობლის გრძელი ხელები ფათურობს, რომელიც სათანადო დაფინანსებით ქართველ თუ არაქართველ უკმაყოფილოთა მრავალრიცხოვან არმიას ჰქმნის და მართავს. ეს მას ძალიან ეხერხება! ქვეყანაში კი, – ეს უნდა ვაღიაროთ, – ძალზე ბევრია ათეულობით წლების მანძილზე მათთან ზნეობრივადთუ ფიზიკურად შეზარდილი ადამიანი, ძალზე ბევრი, რომელსაც ყოფილი დიდი პატრონის სამსახურში ყოფნა და მიჩვეული ჭირი ურჩევნია თავის სამშობლოში ღარიბად ყოფნას. ისეთებიც არიან, პრეზიდენტისა და მისი „გუნდის“ სიძულვილის საბაბით დიდი მეზობლის სამსახურში აშკარად რომ დგებიან.

მოსახლეობის ცალკეული ფენების ასეთ მერყეობას, სამწუხაროდ, პროვოცირებას ხშირად თვით ახალი (და ძალზე ახალგაზრდა) ხელისუფლებაც უკეთებს. ეგრეთწოდებულმა რევოლუციამ მათთან ერთად მრავალი ულირსი და ნაძირალა წამოატივტივა, რომლებსაც გაწეული ფინანსური თუ სხვა სახის სამსახურის სანაცვლოდ პირადი ინტერესების დაკმაყოფილებას ურთ. ყოველივე ეს ძალიან აშკარად ჩანს!

ამის გარდა მოსახლეობას აშკარად აღიზიანებს ხელისუფლების ამდენი დანახარჯი, რაც მათ მრავალ ჰომეზურ ღონისძიებას აფინანსებს. ხელისუფლება, პირველ რიგში – პრეზიდენტი მისგან თავს რომ შეიკავებდეს და ამ სახსრებს სოციალურ მიზნებს მოახმარდეს, – ნამდვილად მოიგებდა. ამერიკული ხელგაშლილობით ცხოვრება ქართველ ხალხს დღეს არ ხელეწიფება. არც ხალხს და არც მის პრეზიდენტს!

ზოგჯერ ისეთი შთაბეჭდილებაც კი რჩება, თითქოს ხელისუფლებაში ან სულაც პრეზიდენტის გვერდით ჩვენი დიდი მეზობლის აგენტურა საქმიანობს, რომელიც მას შეცდომებს ჩააგონებს. სხვანაირად ვერ ახსნი თინეიჯერების დონის შესაფერისი მრავალი გადაწყვეტილების მიღების ფაქტს. ან ხომ საერთოდ დაუშვებელია ამდენი არაპროფესიული ქმედება მეგობროგისა და ახლოგლობის (ანუ ერთ გუნდში ყოფნისძ მოტივით აიხსნას.

დასასრულ, უნდა დავასკვნათ, რომ ქვეყნის დღევანდელ ნამდვილად მძიმე ვითარებას მრავალი საგარეო და საშინაო ფაქტორი განაპირობებს. საგარეოს მოევლება, ნამდვილად მოევლება, თუ ხელისუფლება მეტი გულისხმიერებით გააანალიზებს თავის ქმედებას, საშინაო პროგლემებს და მეტი სიდინჯით გააგრძელებს ქვეყანაში იმ სოციალურ-ეკონომიკური წყობის მშენებლობას, რომელიც მოსახლეობის აშკარად დიდ ნაწილში იმ „სოციალისტური თანასწორობისა“ და „საყოველთაო დასაქმების“ შემდეგ დღეს მაინცდამაინც დიდი მოწონებით არ სარგებლობს.

გვჯერა, დრო ყველაფერს მოაწესრიგებს. დრონი მეფობენ!

ალბათ მაშინ გინებასაც შეეშვებით.

დღეს კი ერთმანეთს ვაგულიანებთ: შეაგინე, მე შენ გეუბნები, შეაგინე!

ამირან გაგისონია

● ალბათ ძნელია, თუნდაც ყველაზე ჭკვიანურად დაწერილი წიგნების კარნახით, საკუთარი ბედნიერება განსაზღვრო. ფაქტია, რომ ბედნიერება არ არის ინტელექტუალური აქტი

ყოველკვირეული ლიტერატურულ-პუბლიცისტური ჩანართი №79

№ 237. შაბათი. 2 დეკემბერი. 2006 წელი.

ოდეს ვაკეთებ ბედნიერებს...

„ასე მგონია, რომ ნებისმიერი ადამიანის ცხოვრებაში დგება ისეთი მომენტი, როცა ბედნიერება ეწვევა და იგი უნდა იგრძნო და დაინახო... მაგრამ ადამიანების უმრავლესობას სამწუხაროდ, ამის შეცნობის ძალა არა აქვთ. ენერგია და გამბედაობა არ ჰყოფნით, რომ იბძროლონ. არ შეუძლიათ სხვა ყველაფერი გვერდზე გადადონ, დაივიწყონ, რაც მანამდე იყო მათ ცხოვრებაში და გახდნენ ბედნიერები. მე აღმომაჩნდა ეს ძალა, თუმცა ბუნებით სულაც არა ვარ მებრძოლი“...

ალბერტ კამიუ

არსებობს აზრი, რომ რაც უფრო ძლიერია გრძნობა, მით უფრო შეუსაბამოა სიტყვები, ანუ გრძნობათა სიჭარბე აზრის ზუსტად გადმოცემას აბრკოლებს და საბნის სწორად ალსაძმელად დროის და მანძილის სიმორეა აუცილებელი, მაგრამ ძალი, რომელსაც ზეგანსაკუთრებული ღვაწლის გამო. ის არ ყოფილა გამოჩენილი მოღვაწე, მწერალი ან ხელოვანი, არც პოეტთა და ხელოვანთა მუზა გამხდარა არასდროს, მაგრამ როგორც წიგნის **„ამგავი დიდი სიყვარულისა“** წინათქმის ავტორი **ბატონი თამაზ ნატროშვილი** განმარტავს: „მწერალმა შეიძლება შეთხზას იდეალური სახე – სათნო, უმწიკვლო, ყველა სიკეთითა და ღირსებით შემკული ადამიანისა და ჩვენს უმსგავსო დრო-ჟამს წარმოუდგენოს, როგორც მისაბაძი მაგალითი, მაგრამ ვინ იცის, ეგეგ მკითხველმა ვერ დაიჯეროს, ვერ ირწმუნოს ამგვარი ადამიანის არსებობა, მწერლის ნიჭი და ოსტატობა ვეღარაფერს გაიწყობს მკითხველის სკეფსისთან, რასაც ასაზრდოებს მწარე სინამდვილე“.

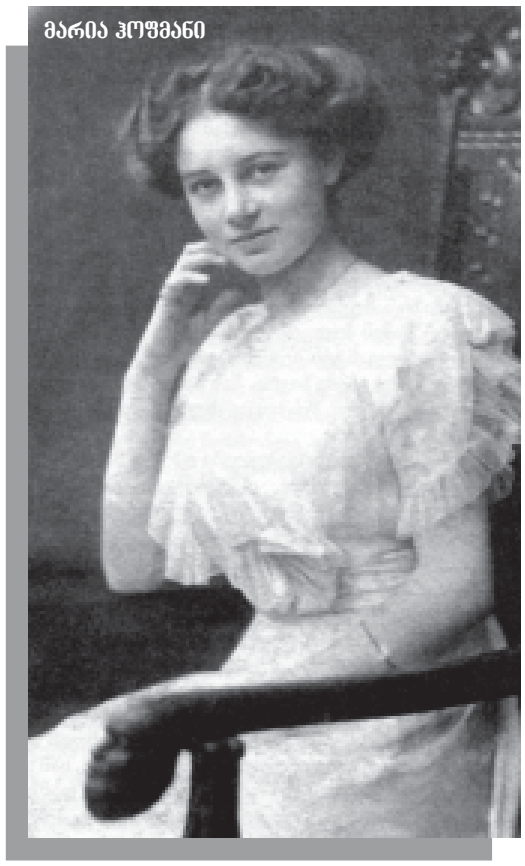

მარია ჰოფმანი

ჩვენ შორს ვართ იმ აზრისგან, რომ „გკითხველის სკეფსისი“ შეიძლება მხოლოდ ამგავთა უპირობო დოკუმენტალურობამ გაფანტოს, რამეთუ ძნელად მოსანიშნი ზღვარია ცხოვრების სინამდვილესა და ხელოვნების სინამდვილეს ანგუნების მშვენიერსა და ხელოვნების მშვენიერს შორის, მაგრამ ამ შემთხვევაში, წინამდებარე დოკუმენტური პროზის ავტორის – **ნინო ჩხიკვიშვილის** დამოკიდებულების ფორმა საინტერესო. გაკვლევარი თანმიმდევრულია, თხრობაშიც და გმირების ადმი თანაგრძნობაშიც, რასაც მოჩვენებითი არგუმენტაციის გარეშე გვთავაზობს. არხმარობს ლიტერატურისმცოდნის „რანგის“ მადასტურებელ უცხო სიტყვებს და განსწავლულობის გამომხატველ პარალელებსა და წიაღსვლებს. ნინო ჩხიკვიშვილი აძაცინებ, რომორც ჩვენთვის ნაცნობ მის სხვა თხზულებებში, ფაქტების სიზუსტეს ემყარება, მოვლენებს განიხილავს თანამდევარემოსა და არეალში და მხოლოდ ამგვარი სიზუსტის საილუსტრაციოდ მოჰყავს მაგალითები.

კრებულში შეტანილია ორი ნარკვევი **„სულ ვეხსომები ლევანი“ „მშვენიერი გერმანელი ქალი“, და ნაწყვეტები ცნობილი მეცნიერის ლევან ლეონიძისა და მისი მეულლის მარია ჰოფმანის დღიურებიდან.**

ლევან ლეონიძე გიორგი ლეონიძის უფროსი ძმა გახლავთ, რომელიც 30-იანი წლების რეპრესიებიდან ველარ დაბრუნდა და რომელმაც, ყოველმხრივ განსწავლულმა ადამიანმა, დატოვა პროფესიული თვალსაზრისით, ძალიან მნიშვნელოვანი მეცნიერული შრომები ზოოტექნკაში, სახელმძღვანელოები და სხვადასხვა ტიპის დარგობრივი ლექსიკონები... **„მე არ დამკარგავს სამშობლო, სულ ვეხსომები ლევანი“...** ეს სტრიქონი გიორგი ლეონიძის ცნობილი ლექსიდანაა – „შინ მოუსვლელი სადა ხარ“, აქ დაშიფრულად საკუთარი ძმის სახე და სახელია გამოყვანილი.

ლევან ლეონიძემ მოგავალს საკუთარი, ლეგენდასავით ცხოვრება დაუტოვა. „ცის ფერყანწელთა“ სიტყვებით რომ ვთქვათ, „გაანზღაურა თავისი ავტობიოგრაფია“. მანვე გვაზიარა მშვენიერი, ამაღლებული სიყვარულის ისტორიას, რომელსაც ლევან ლეონიძისა და მარია ჰოფმანის სახელი ჰქვია.

„ახლა თქვენს წინაშე ცხოვრების სცენაზე გათამაშდება დრამა – გვაუწყებს წიგნის ავტორი – ქალის ცხოვრება, რომლის პერსონაჟები, რა თქმა უნდა, რეალურები არიან: ლევანი 36 წლის, ზოოტექნიკოსი, მარია, შემდგომში იგივე მარო, ჰოფმანი (გერმანიიდან) მარიას ძმარი – კარლი, მარიას მამა და... დიდი სიყვარული.

ხახო ჩხეიძე

სიყვარულისა“ მოცემულ ისტორიას განიხილავს, რომორც მომავალი ფილმის სიუჟეტს და კინომატოგრაფიული თვალსაზრისით მოგვეგებიან სხვადასხვა დასაწყისს გვთავაზობს...

„რომორია? გამოდგება თხრობის ასეთი დასაწყისი; ან ფილმის პირველ კადრად ივარგებს? საინტერესოა თუ სულაც, ეს სურათი სჯობს:

ახალგაზრდა ქალის ბინაში ორი უცხოელი ახალგაზრდა მამაკაცი მიდის ოთახის დასაქირავებლად. მათი საუბარი გარკვევით არ ისმის, თუმცა კადრს მილმა ავტორი ტექსტს კითხულობს.

მეორე დღეს მარიასთან ორი კაცი მივიდა, ერთი დაბალი, მეორე მალალი. ისინი ერთმანეთში რაღაც უცნაურ (ქართულ ენაზე საუბრობდნენ... დაბალმა, რომელიც გაცილებით უკეთ ლაპარაკობდა გერმანულად, მარიას აუხსნა, რომ ისინი ქართველები იყვნენ, თბილისიდან. თვითონ, წელიწადზე მეტია, რაც უკვე გერმანიაშია, რაც შეეხება მის მეგობარს, იგი პროფესორ ჰენებერგთან მუშაობს, ამიტომაც ეძებს აქვე, ამ ქალაქში ბინას. თუ ქალბატონს რამეში ეჭვი შეეპარება, შეუძლია დაელაპარაკოს გატონ პროფესორს და დარწმუნდეს ამ ახალგაზრდის პატიოსნებაში.

მცირე ყოყმანის შემდეგ მოგავალი მდგმური 100 მარკას წინდაწინ ჩაუთვლის გამქირავებელს და ეტყვის, რომ ხვალ უკვე გარგს გადმოიტანს“...

ახლა კი ამ ქალბატონის, იგივე მარია ჰოფმანის დღიურის ჩანაწერებს მოვუსმინოთ აქვე ალვნიშნავთ, რომ ის, ქალიან მდიდარი და გიურგერული ცნობიერების მამის ქალიშვილი გახლდათ, მაგრამ საკუთარი ძმრის რომანული თავგადასავლების და აურაცხელი ფულის ფლანგვის გამო, მოულოდნელად დიდ ვალებში ჩავარდა. იძულებული გახდა სახლის ორი ოთახი გაქირავებინა.

***„ასე შემთხვევით შემოვიდა ეს კაცი ჩემს სახლში. კაცი, რომელიც ჩემი გელი უნდა გამხდარიყო. რატომ ჩამოვიდა იგი ასე შორიდან სწორედ ამ დღეს კილში, როცა ჩემი განცხადება გამოქვეყნდა გაზეთში? რატომ აირჩია სწორედ ეს განცხადება ამდენ განცხადებაში? რატომ არ იყო შინ იმ დღეებში ჩემი ძმარი, როცა ეს კაცი ჩამოვიდა კილში? რატომ მოვინდომე სწორედ მაშინ ოთახების გაქირავება, რასაც ცხოვრებაში ვერ წარმოვიდგენდი? დარწმუნებული ვარ, რომ ეს ყველაფერი ასე უნდა მომხდარიყო, რადგან ასე გვეწერა ორივეს. ეს კაცი ჩემი გელი იყო, მე კი... მისი. მადლობა ღმერთს, რომ მიუხედავად დიდი წინააღმდეგობისა, მაინც შევძელით ერთად ყოფნა.*

მიხდი, რომ ჩემი ცხოვრების გზა თავად უნდა მეპოვნა. მაგრამ რომელი გზა იყო სწორი? ორი გზა იყო და ორივე გზის ბოლოში იდგა კაცი. სწორ და მარტივ გზას მივყავდი იმ კაცთან, რომელიც ჩემი ძმარი იყო. ეს გზა იყო უსიხარულო და უსიყვარულო, სავსე სხვა კაცის მონატრებით და ტკივილით. ეს გზა გელნიერებაზე უარის თქმას ნიშნავდა. ვიცოდი, რომ ლევანს ველარასოდეს დავივიწყებდი. და მთელი ჩემი ცხოვრება უგელური ვიქნებოდი. დარჩენილი ცხოვრება უნდა გამეტარებინა იმ კაცის გვერდით, რომელთანაც აღარაფერი მაკავშირებდა, რომლის ცოლი არც მინდოდა ვყოფილიყავი, მაგრამ არაფერი შეგეძლო.

მეორე გზის ბოლოში იდგა ის კაცი, რომელიც სიცოცხლეზე მეტად მიყვარდა და ამ გრძნობაში ისევე არ მეპარებოდა ეჭვი, როგორც იმაში, რომ მზე ყოველ დილით ამოდის. მასთან გელოდებოდა გელნიერება, სიხარულით სავსე ცხოვრება, ერთგულება და ნამდვილი სიყვარული, დარწმუნებული ვიყავი, რომ მასთან არაფრის არ შეეშინდებოდა და ყველა სიძნელეს გადავლახავდი.

ჩემი ცხოვრება ლეონს, გარეგან უკვე ველარ წარმოვიდგინა, ლეონს ველარასოდეს დავივიწყებდი. მზად ვიყავი, მისი გულისთვის ყველაფერი მეგეტოვებინა. ერთი წუთით არ

ლევან ლეონიძე

კვირაქალი

● როგორ გადავიტანოთ მორიგი „ზამთარი ჩვენი მღელვარეებისა“, რა ვუყოთ უსიამოვნო სიზმრებს, ღამეულ შფოთვას და დალონებას? ეკლესიის მსახურნი გვირჩევენ, რომ ნაკლები ყურადღება მივაქციოთ სიზმრების შინაარსს. მეცნიერება კი ფსიქოლოგიურ რეაბილიტაციას გვთავაზობს

ოდეს გაკვირდეთ ძეღნიერნი...

შემშინებია მომავლისა. დაახლოებით ვიცოდი, რაც მომელოდა, ლეონს გვერდით ბედნიერი ვიძნებოდი.

* * *

ქალი, რომელსაც მომავლის არ ეშინოდა და რომელმაც დატოვა სამშობლო (წუხდა, „მეცხრამ ქალიან მენატრება ხოლმე ჩემი ძვეყანა“..ქ, დატოვა მზრუნველი მამა, ძმები, ახლობლები და მეგობრები, დატოვა მშობლიური გერმანული ენის მშობლიური სივრცე, ენა, რომელიც, ცხადია, არა მარტო ვერგალური ნიშნებია, არამედ მარადიული ნოსტალგიის საგანიც გახლავთ. თვისობრივად სრულიად უცხო გარემოში გადასახავ სიძნელეებს წაწყდა, მაგრამ მაინც გამუდმებით ბედნიერად გრძნობდა თავს...

ბედნიერი იყო თავისი არჩევანით მაშინაც კი, როცა სოფელ პატარძეულის ნახევრად დანგრეულ სახლში დაპატიმრებული მეუღლის ფოტოს ესაუბრებოდა, მისდამი გაუნელებელი გძრნობით და ერთგულებით აღსილი...

3/XI.47.

ახლა ვზივარ შენს სახლში, იმ სახლში, სადაც შენ დაიბადე და გაიზარდე. მიყვარს ეს სახლი. იცი რატომ? იმიტომ, რომ ვიცი შენც ძალიან გიყვარს აქა ყოფნა – შენი სოფელი, სამშობლო, დაგეჯიბებით ვიცი, სადაც არ უნდა იყო, ეს სახლი არასოდეს დაგავიწყდება. როგორც არ უნდა გაგჭირვებოდა, რაც არ უნდა გადაგხდომოდა თავს, დარწმუნებული ვარ, სამშობლოს არ დაივიწყებდი. როცა სამშობლოზე ფიქრობ, ვიცი, მეც გახსენდები და შენი შვილებიც. ამიტომაც მიყვარს შენი კერა და ამიტომ ვერ ვშორდები აქა ყოფნას. მინდა , აქ დავრჩე!..

ლევან, ლევან! – გეძახი ხმამაღლა. სად ხარ? რომ იცოდე, როგორ მიჭირს, როცა არ ვიცი სად მოგძებნო? სად მოგწვდეს ჩემი ფიქრები. რამდენი ძალია, რომელმაც ძმარი ან ვაჟიშვილი დაკარგა, რომლებიც გარდაიცვალნენ ან ომში დილუნენ. ასეთ ძალებს მათი ნახვის იმედი აღარ აქვთ, იციან, რომ ვერასოდეს ნახავენ ძმრებს, მე კი იმედი არ დამიკარგავს. დარწმუნებული ვარ, ცოცხალი ხარ და ერთმანეთს ისევ შევხვდებით, მაგრამ ამდენმა მოლოდინმა დამღალა. დრო გადის და ვგერდები. მეშინია, რომ მოვკვდები და ველარ მნახავ. ძალიან მტკივა გული, როცა წარმოვიდგენ, რომ შენ დაგრუნდები, მე კი შეიძლება ცოცხალი აღარ დაგხვდე. მერე წაიკითხავ ამ ჩანაწერებს და მიხვდები, როგორ მიყვარხარ, რომრო მენატრები და ჩემი გრძნობა შენდამი არათუ სუსტდება, პირიქით, დღითი დღე ძლიერდება...

10/IX -49

მიყვარს შენი იმდროინდელი სურათების ნახვა, ეს ხომ შენ ხარ, ის ადამიანი ხარ, ვისთვისაც სასტეა ჩემი გული. სად ხარ ლევან – სად ხარ? (გერმანულ ტექსტში ეს სიტყვები ძართულად წერია – მთარგმნელი ძ.ხ.) დავ, გერმანულად არც კი შემიძლია ფიქრი, ძართულად ვფიქრობ და გეძახი: ლევან, ჩემო ერთადერთო!..

2/XI– 48

წარმოიდგინე, შენ საძართველოში დაიბადე, მე – გერმანიაში. ორივეს გვყავდა ოჯახი და მიუხედავად ამისა, მაინც ერთად ალმოვჩნდით. ერთად ალმოვაჩინეთ, რომ ჩვენი პირველი ძორწინება შეცდომა იყო. როგორ გზებზე არ გვატარა ბედმა?! იძნებ ყველაფერი – ტკივილი, განცდა, განშორება – იძნებ ეს ყველაფერი სწორედ ასე უნდა ყოფილიყო. მჯერა, რადგან ღმერთმა ინება ჩვენი შეხვედრა და ერთად ყოფნა, არც იმას დაუშვებს, რომ სამუდამოდ დაგვაშოროს ერთმანეთს. ლევან, შენ უფრო მძიმე დღეში ხარ, ვიდრე მე. შენ ყველაფერი დაკარგე, მოგონებების გარდა არაფერი დაგრჩა, მე კი შენი შვილები მყავს, რომელთა ძარლვებშიც შენი სისხლი ჩქეფს. ისეთი გახარებული ვარ, როცა ვინმე შენს შესახებ ლაპარაკობს. შენ, შენ კი ვინ დაგელაპარაკება ჩვენზე? არავინ არაფერი იცის შენს ცოლზე, შენს შვილებზე, შენს ძმებზე, შენს სამშობლოზე. ალბათ, რომრო წვალობ და იტანჯები უცხო ადამიანთა შორის, რომლებმაც არ იციან შენი წარსული. ღმერთმა იცის, რამდენჯერ იყავი ავად და არავინ გყავდა გვერდით, რომ მოევლო. რა დაგშავე ასეთი, ბედმა ასე რომ დაგსაჯა?! შენ ხომ ყოველთვის სიკეთისკენ ილტვოდი?!

იცი ლევან, როცა ასე დავჯდები და გელაპარაკები, თითქოს სულს მოვითქვამ. ახლა შემიძლია დავწვე, შენზე ფიქრში და დავიძინო. მშვიდობიან ღამეს გისურვებ, ჩემო საყვარელო ადამიანო...

15/II-52

ცოცხალი ხარ ლევან? მჯერა, დაგრუნდები. ყველაფერი მივატოვე შენი სიყვარულის გამო: სამშობლო, მამა, ძმები, ნათესავები და გავშვები, რათა შენთან ერთად ყოფილიყავი უცხო ქვეყანაში. ეს ქვეყანა დღეს უკვე ჩემი სამშობლოა. აქ, აქ ვცხოვრობ ჩემს შვილებთან ერთად და აქ მოვკვდები, აქ, შენს სამშობლოში. მაგრამ შენ, რომლისთვისაც ეს ყველაფერი გავაკეთე, სადა ხარ, სადა ხარ ლევან? რატომ დაგტოვე მარტო?..

* * *

თუ როგორ დასრულდა ეს სევდიანი ამბავი, წიგნის ფურცლებიდანაც შეიტყობთ. ჩვენ კი განსაკუთრებულად მნიშვნელოვნად მშვენიერი ქალბატონის მარია ჰოფმანის დამოკიდებულება გვეჩვენება ისეთ რელატიურ ცნებასთან, რასაც ადამიანური ბედნიერება ჰქვია. მას არ ესმის წვრილმანებზე ორიენტირებულ ადამიანთა უსაგნო მოწყენილობა.

„ეს ალბათ იმიტომ ხდება, რომ არაფერი განუცდიათ ცხოვრებაში, რადგან მათ გონებაში მხოლოდ სიცარიელეა და სხვა არაფერი“...

თვლის, რომ პიროვნება შესაძლოა არ იყოს გახარებული, მაგრამ იყოს ბედნიერი. *„მიუხედავად ამდენი ტანჯვისა და დარდისა, მაინც*

ლევან ლეონიძე და მარია ჰოფმანი ქალიშვილ ლილისთან ერთად

მდიდარი ვარ, რადგან ვიცი, რა არის ნამდვილი სიყვარული...“

მარია ჰოფმანის დღიურების მიხედვით, ადამიანი არაფერს და არავის არ უნდა ეძებდეს, გარდა „მონათესავე სულისა“... ხოლო ვინც ამ „სიმდიდრეს“ მოიპოვებს, ყველა სიძნელესა და ტკივილს გადალახავს... და ყოველივე გახდება *„ბევრად უფრო ძვირფასი და დასაფასებელი, ვიდრე იმათი, ვინც მთელ ცხოვრებას ფუჭ ყოფიერებაში ატარებს და ისე გერდება, რომ არ იცის რა არის ნამდვილი სიყვარული“...*

* * *

და მაინც, ალბათ ძნელია, თუნდაც ყველაზე ჭკვიანურად დაწერილი წიგნების კარნახით, საკუთარი ბედნიერება განსაზღვრო. ფაქტია, რომ ბედნიერება არ არის ინტელექტუალური აქტი.

იძნებ ის არა „მონათესავე სულის“ ძიებაა, არამედ პირიქით, სიმარტოვეა, რომელიც მეტ გამბედაობას მოითხოვს და მარია ჰოფმანის მშობლიური გერმანულენოვანი პოეტის რილკეს სიტყვებით რომ ვთქვათ, „სული იზრდება სიმარტოვეში“... ანიძნებ ბედნიერების არსის განსაზღვრა სრულიად არ მოითხოვს სიცხადესა და სიზუსტეს და ადამიანები ყოველად უზოგადეს ცნებებთან მიახლებისას ხდებიან ბედნიერნი... მაგალითად, ისეთთან, როგორიცაა: სული, აზროვნება, სუბსტანცია, თავისუფლება, პატრიოტიზმი, მორალი და ა. შ.... იძნებ სულაც, უბრალოდ, ბედნიერება ლაღად აღძმული ყოფიერებაა...

იძნებ კი ზოგი რამ სწორედ ჩვენი არა ცოდნით, არამედ არცოდნით ხდება იდუმალი და საინტერესო...

და ბოლოს, მრავალ მიზეზთა გამო, მადლობას ვუხდით მშვენიერ მარია ჰოფმანს და საბედისწეროდ განწირულ ღირსეულ ქართველს ლევან ლეონიძეს, რომლებმაც წიგნის ავტორთან ერთად უზენაეს ფასეულობებზე დაფიქრების სურვილი აღგვიძრეს... თუნდაც ისეთ რთულ თემაზე, როგორიცაა ბედნიერება-უბედურების დილემა, რაზეც გუნებრივია, შეუძლებელია მხოლოდ ერთადერთი სწორი პასუხი არსებობდეს.

ნინო ხოფერია

დღის და ღამის გასაყართან

უთოვლო, მაგრამ ცივი ზამთრის დღეები დაიწყო. აფორიაქებული ქალაქის აფორიაქებულ ღამეებს თბილისური ოჯახების გაყინულ სახლებში ზოგჯერ კოშმარული სიზმრებიც ახლავს.

ტელეეკრანიდან სარეკლამო რგოლები სხვადასხვაგვარ დამამშვიდებელ აბებს და მიქსტურებს სთავაზობენ მათ, ვისაც ცუდი, მშფოთვარე ძილი აქვს.

როგორ გადავიტანოთ მორიგი „ზამთარი ჩვენი მღელვარეებისა“, რა ვუყოთ უსიამოვნო სიზმრებს, ღამეულ შფოთვას და დალონებას? ეკლესიის მსახურნი გვირჩევენ, რომ ნაკლები ყურადღება მივაქციოთ სიზმრების შინაარსს. მეცნიერება კი ფსიქოლოგიურ რეაბილიტაციას გვთავაზობს.

და მაინც, მეცნიერული თვალსაზრისით, რას ნიშნავს ღამის კოშმარები – საშინელი საზმრები? ღამის მანძილზე ადამიანი თურმე ძილის რამდენიმე ფაზას გაივლის და შეუძლია რამდენიმე სიზმარი იხილოს. ფაზები ორგვარია. პირველი – ხანგრძლივი და ნელი. ამ დროს თავის ტვინი ისვენებს, თითქმის არ მუშაობს. ნივთიერებათა ცვლაც მინიმალურია. სუნთქვაც ნელია და ღრმა. ამ მდგომარეობაში გაღვიძებულ ადამიანებს, სიზმარი, როგორც წესი, არ ახსოვთ. მეორე – წყვეტილი, სწრაფი ფაზა. ამ მდგომარეობის დროს ჩქარდება სუნთქვის ტემპი, დაახლოებით ისე, როგორც სიფხიზლეში. ტვინიც იმდენივე ენერგიას გასცემს, რამდენიც გაღვიძებულ ადამიანს სჭირდება. კოშმარები უმეტესად ამ ფაზაში ესიზმრებათ. ამ დროს შეუძლიათ ათ წუთში გაილვიძონ და შემდეგ ისევ განაგრძონ უკვე ხანგრძლივი ძილი.

თუკი დროზე დავიძინებთ და გავილვიძებთ, ღამის განმავლობაში ძილის დაახლოებით ექვსი ციკლი უნდა გავიაროთ. ღამის ძილს თურმე ვერასდროს ცვლის დღის ძილი.

ხშირად დაფეთებულად გამოლვიძებული ფიქრობს, რომ იმ ღამით ნანახი ცუდი სიზმარი უსიამოვნებას მოასწავებს. სინამდვილეში, მთლად ასეც არ არის.

მშფოთვარე, ცუდი ძილი და მტანჯველი სიზმარი – ეს ერთგვარი სიგნალია. ორგანიზმი ხომ ყოველთვის ყველაფერს გვანიშნებს, მაგრამ ჩვენ არ ვუგდებთ ყურს... უსიამოვნო სიზმარი შესაძლოა იყოს შედეგი იმ ემოციური განცდებისა, გადაუჭრელი პრობლემებისა, რაც ჩვენს ცხოვრებაში უკვე რეალურად, ანუ ცხადში არსებობს.

ეს არის სულიერი განგაში თუ ახალი ურთიერთობები, ოჯახური დრამები თუ ცვლილებები სამუშაო ადგილზე, მწარე ფიქრები გამოუვალი მდგომარეობიდან გამოსავალზე თუ მეტ-ნაკლებად სერიოზული საკითხები, რისი გარკვევაც ჩვენზეა დამოკიდებული... მოკლედ, ყველაფერი ის, რაც შეიძლება ადამიანს აღელვებდეს არის მიზეზი ცუდი ძილისა.

სხვათა შორის, მეტისმეტმა გადალლამაც შესაძლოა დაგვიფრთხოს ძილი. ასეთ მომენტებში ადამიანი ღამის პერიოდში რამდენჯერმე იღვიძებს და შიშის რეალურ შეგრძნებას განიცდის. არის სხვა კატეგორიაც, როცა მძინარე ადამიანი ტირის ან ყვირის, მაგრამ გამოღვიძებულს არაფერი ახსოვს.

განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭება განმეორებად სიზმრებს. ხშირად გვესმის ჩივილი: „მტანჯავს ერთი და იგივე სიზმარი!...“ აქაც პრობლემა მხოლოდ პირადულია, პირადი განცდების შედეგი.

ყველაზე რთული კატეგორია ის გახლავთ, როცა სტრესის მერე საერთოდ ერღვევათ ძილი, ანუ უძილობა შეეყრებათ. მოდის ღამის კოშმარები, რომელიც მუდამ რაიმე ავადმყოფობის მაუწყებელია. მაგალითად, დეპრესიის, მაგრამ აქ მიზეზები უფრო რთულია და ღრმა. ადამიანს დამოუკიდებლად ამ შიშის გადალახვა ძალიან უჭირს, მაგრამ არც ფსიქოთერაპიას მიმართავს...

ამ შემთხვევაში აუცილებელი არ არის საძილე საშუალებების გამოყენება. უპირველესად ჩვენი შფოთვის მიზეზი უნდა გავიგოთ და დავიმახსოვროთ: – **ღამე დღის გაგრძელებაა. მოვუვლიოთ დღის პრობლემებს და ღამესაც ეშველება.** გავარკვიოთ რა გვაღელვებს, რა გვაფორიაქებს. ასე მტანჯველად რა ჩასახლდა ჩვენს ფიქრებში. ნუთუ, არ არის გამოსავალი? ეცადეთ თანმიმდევრობით აღიდგინოთ მოვლენები და სასურველია ქაღალდზეც ჩამოწეროთ. ახლა თქვენ წინაშეა ყველა პროგლემა! დაიკვირდით, რის და რა საშუალებებით მოგვარება შეიძლება და ასევე თანმიმდევრობით ფანქრით ან კალმისტრით გადაშალეთ. გახსოვდეთ, გამოუვალი მდგომარეობა არ არსებობს, ხოლო ღმერთი იმაზე მეტ განსაცდელს არასდროს გვაძლევს, რისი გადატანაც არ ძალგვიძს. გთავისუფლდით, დათრგუნეთ თქვენი შიშები...

ძილის წინ მცირე ხნით ჰაერზე გისეირნეთ, იფიქრეთ ჰოზიტიურზე, რასაც დამერწმუნეთ, აუცილებლად აღმოაჩენთ...

ასე რომ, მთელი ზამთრის მანძილზე მშვიდ ძილს გისურვებთ ყველას, განსაკუთრებით თქვენ, **„კვირაქალის“** მკითხველთ... რომელთაც გაძვთ გემოვნება, გაღელვებთ ლიტერატურა, ხელოვნება, იზიარებთ ქართული ინტელიგენციის გედს,... **თქვენ გიყვართ ნამდვილი ფასეულობები, რაც, უეჭველად, დღეც და ღამეც, სულიერ სიმშვიდეს და წონასწორობას მოგანიჭებთ.**

ჩანართზე მუშაობდნენ ნინო ხოფერია და კახა ქორიძე

ჭირის ორევი

● გერმანიაში ყოველ 10 ქორწინებაზე მოდის 3 განქორწინება, საფრანგეთში – 4, აშშ-ში – 5, რუსეთში უკვე – 6. პერსპექტივაში, ალბათ, იგივე იქნება საქართველოშიც. ამის საშიშროება არის. დაფიქრებაც ამიტომ გვმართებს

◎ საით მივდივართ?

ღლაბუცის დროი

მოდიდან გამოდის ერთი ოჯახიც, ერთი ცოლიც და ერთი ქმარიც

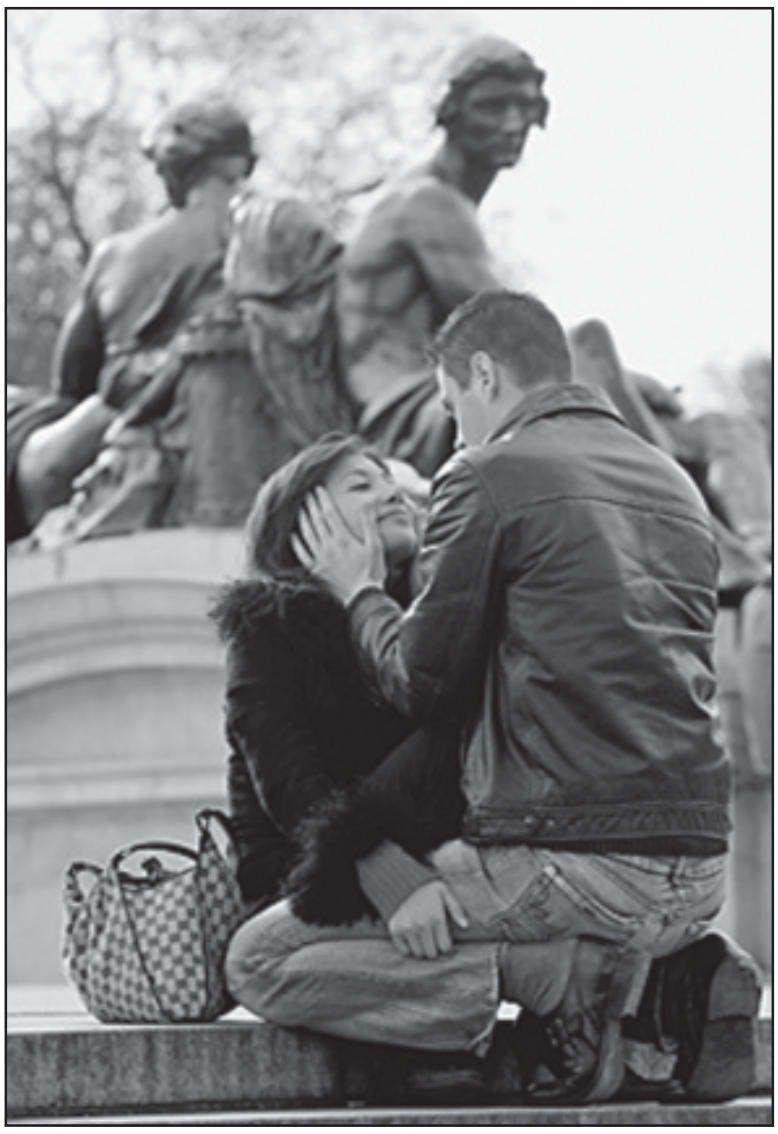

ცხოვრება, ცხადია, დროდადრო მრავალფეროვნდება, ძველს ახალი ენაცვლება, ზოგი რამ საერთოდ იკარგება, ძრება. ამას ადამიანი ეგუება, ყოველდღიურობას ერწყმება. თუმცა უამრავი სიახლე ერთოგ მტკივნეულად მკვიდრდება. განსაკუთრებით ეს ხდება მაშინ, როცა საძმე ეხება ეროვნულ ტრადიციებს, ზნეობრივ ღირებულებებს, ისტორიულ ფესვულობებს.

იმთავითვე ცოლ-ქმრული ურთიერთობა ითვლებოდა უწმინდეს თემად. კაციც და ქალიც ამაყობდა ოჯახით, შვილებით, რაც ემყარებოდა როგორც დაწერილ, ისე დაუწერელ კანონებს, საყოველთაოდ აღიარებულ ადათ-წესებს. უბრალო რამ: იყო ხელმოწერა ქორწინების სასახლეში ან ჯვრისწერა ეკლესიაში, რომელთა დარღვევასაც ერიდებოდა ორივე მხარე. დღეს? დღეს ეს ხელმოწერაც და ეს ჯვრისწერაც მავანთათვის იქცა ბორკილად, რომლის დასამსხვრევადაც დაგეჯითებით იბრძვის.

ნახეთ: ნიუ-იორკის ოჯახისა და ქორწინების ინსტიტუტის მონაცემებით, სადღეისოდ არარეგისტრირებულ, ე.წ. სამოქალაქო ქორწინებაში იმყოფება შვედეთში შეულლებულთა 40-50 პროცენტი, საფრანგეთში შეულლებულთა – 30-40 პროცენტი, აშშ-ში შეულლებულთა 25-30 პროცენტი, რუსეთში შეულლებულთა 20-25 პროცენტი. სავარაუდოდ, საქართველოში ეს ციფრი აღწევს 5-10 პროცენტს. თითქოს აქ ჯერ საგანგაშო არაფერია, მაგრამ არავინ იცის, რა მოხდება ხვალ. ჩვენი ტემპერამენტისა და ემოციის ხალხმა შეიძლება ყველას ელვის სისწრაფით „გადაუჯოკროს“. რაც მთავარია, შემთხვევები უკვე არის!

მოკლე შინაარსი ასეთია: ქალი და კაცი ერთმანეთს გაიცნობენ, რაღაც მოეწონებათ, რაღაც ესიმპათიურებათ და... გადაწყვეტენ ერთად ცხოვრებას, სექსის გახურებას... არავითარი ხელმოწერა, არავითარი ჯვრისწერა, არავითარი ვალდებულება ერთმანეთისა და შვილების წინაშე, არავითარი პასუხისმგებლობა ქვეყნისა და ხალხის წინაშე. როცა მოეპრიანებათ, როცა ერთმანეთი მოსწყინდებათ, დაჰკრავენ ფეხს და გაიქცევიან. არც მადლობა, არც ბოდიში, – რაზეა ლაპარაკი!

იცით, რას ამტკიცებენ სპეციალისტები? ადამიანური ფსიქიკა ისეა მოწყობილი, რომ 6-7 წლის ერთობლივი ცხოვრების შემდეგ სიყვარული ჩლუნგდებაო, ნელდებაო, ქრებაო, თითოეულ პიროვნებაში ახალი სატრფიალო გრძნობები ღვივდებაო და სამოქალაქო ქორწინებაში მყოფთათვის დაშორება, ცინცხალი პარტნიორის მონახვა გაცილებთი იოლდებაო...

კიდევ რას ამბობენ? სიყვარული როგორც მოდის, ისე მიდისო (ეს ქართველებშიც ბოგინობს, ამიტომ ადამიანი ერთსა და იმავე პიროვნებას მთელი ცხოვრება რატომ უნდა მიაკვდესო...

ინგლისში ვადებიც კი გამოთვალეს, როდესაც პიროვნებას შეუძლია ახალ-ახალი მეგობრის გაჩენა. ესენია, – 20-დან 30 წლამდე, 30-დან 40-მდე, 40-დან 60-მდე და 60-ის შემდეგ. დიახ, 4 ეპოქა ახალი ცოლისა, ახალი ქმრისა, ახალი შვილისა. ახალი სიდედრისა, ახალი სიმამრისა... რა ერთი ოჯახი, რა ერთი ცოლი, რა ერთი შვილი... მიდი, მიაწექ!

ასეთმა ტენდენციამ ახალგაზრდები კი არა, დიდებიც გადარია. გერმანიაში ყოველ 10 ქორწინებაზე მოდის 3 განქორწინება, საფრანგეთში – 4, აშშ-ში – 5, რუსეთში უკვე – 6. პერსპექტივაში, ალბათ, იგივე იქნება საქართველოშიც. ამის საშიშროება არის. დაფიქრებაც ამიტომ გვმართებს.

ბონდო გულიაშვილი

◎ ჟრუანტელი

ესეც შენი რუსები

ჰოლანდიელთა აზრით, ევროპაში ყველაზე უხეშები და ცუდად ალზრდილები ყოფილან რუსები, მეორე ადგილზე არიან ფრანგები, ხოლო მესამეზე – თავად ჰოლანდიელები. ყველაზე ზრდილობიანები და თავაზიანები ალმოჩნდნენ შვეიცარიელები, ბელგიელები და სკანდინავიელები.

დედაც და ბებიაც

30 წლის იაპონელ ქალბატონს, უმძიმესი ოპერაციის შემდეგ, აღარ შეეძლო დაფეხმძიმება. თუმცა მას შვილი მაინც „შეეძინა“. სუროგატული დედობა იკისრა 55 წლის ბებიამ და მშვენიერი ყმაწვილიც გააბორა. იაპონიაში ეს პირველი შემთხვევაა, თუმცა გასულ საუკუნეში ბებიები სუროგატულ დედებად მოგვევლინნენ აშშ-ში, ინგლისში და ინდოეთში.

ველარ აჩერებენ

2006 წლის 9 თვეში რუსეთში მოხდა 2,6 მილიონი დანაშაული. ეს 12 პროცენტით აჭარბებს შარშანდელი ამავე პერიოდის მაჩვენებელს. ქვეყნის ხელმძღვანელობა შეშფოთებულია დანაშაულის ზრდითაც და სამართალდამცავი სტრუქტურების კორუმპირებულობითაც.

მუცელი არ გაგისკდეთ

ამერიკელმა ექიმებმა ლორმუცელობა გაუტოლეს ლოთობასა და ნარკომანობას. ზოგი სახის ტკბილეული თურმე ისეთივე ზემოქმედებას ახდენს ორგანიზმზე, როგორსაც ოპიუმი და კოკაინი. შაქრიანი ნამცხვრების ხშირად მილება კი თურმე სპირტიანი სასმელების მიძალებას ნიშნავს.

ძაღლებსაც მიადგნენ

ჩინეთში კარგა ხანია აკრძალულია ერთ გავშვზე მეტის ყოლა. ამიერიდან იქ ალარ შეიძლება ერთ ძაღლზე მეტის ყოლაც. ამის დამრღვევი დაჯარიმდება 5 ათასი იუანით (640 დოლარით) ან ციხეში ჩაჯდება ერთი თვით. სხვებგვარად ქვეყანაში ვერ აჩერებენ ვერც ძაღლების გამრავლებას და ვერც ცოფის გავრცელებას.

გამყიდველებიც ქურდობენ

2005 წელს აშშ-ს სავაჭრო ობიექტებიდან მოიპარეს 37,5 მილიარდი დოლარის საქონელი. წინა წელთან შედარებით ზარალი გაზრდილია 20 პროცენტით. როგორც ამბობენ, ამ საქმეში ქურდებთან ერთად სოლიდური წვლილი უქავთ თვით საქონლის გამყიდველებსაც.

◎ აუჰ!

ჩხუბის ასკი

საერთოდ ასეა, – ვიწრო წრეში, მეგობრებში ძეიფი სიყვარულისაა, სიხალისისაა, მეტი დაახლოებისაა. სამწუხაროდ, ამ გოლო დროს ასეთმა ძეიფებმა სისხლი და ცრემლი მოგვიმრავლეს. თანაც ვინ, სრულიად ახალგაზრდებმა, რომელთაც მთელი ცხოვრება გასავლელი აქვთ. ყოველ შემთხვევაში, ჯერ გულში იმდენი გოლმა არ უნდა ჰქონდეთ, რომ მოყვასი სასიკვდილოდ გაიმეტონ.

თბილისში, სვანეთის უბანში ერთად უქეიფიათ მეგობრებს. შინ მიმავლები შეკამათებულან, მერე ჩხუბზე გადასულან. გიორგი პაპუაშვილს ლადო გაიდოშვილისთვის დანა შიგ გულში დაურტყამს. არადა, საუკეთესო მეგობრები ყოფილან, – გავშვოგიდან, სკოლიდან. მიუხედავად იმისა, რომ დაჭრილს თურმე მაჯაც გაჩერებული ჰქონდა და წნევაც დაცემული, ექიმებმა მაინც გადაარჩინეს. დამჭრელს კი, სამართალდამცავებმა ხელი სტაცეს და ბინა საკანში მიუჩინეს.

სამწუხაროდ, დასტაქრებმა ველარაფერი უშველეს თამაზ ძაძამიას, რომელიც ასევე თბილისში, ზედ რუსთაველის პროსპექტზე დაჭრეს. აქაც ერთად უქეიფიათ მეგობრებს, მერე აქაც შეკამათებულან, წაჩხუბებულან და ტრაგედიის მოწმენიც გამხდარან. სამართალდამცველებს ეჭვმიტანილის სტატუსით უკვე დაუკავებიათ მესამე კურსის სტუდენტი ლევან კაკულია, რომელსაც ჭკვიან და ზრდილობიან ახალგაზრდად ახასიათებენ.

ესე იგი, რა ხდება? იკრიბებიან მეგობრები, ჭკვიანები და ზრდილები, მაგრამ ისე თვრებიან, რომ მერე ერთმანეთს სასიკვდილოდ ჭრიან. ტრაგედიის შემდეგ ზოგი მათგანი აღიარებს, – ძალიან ნასვამები ვიყავითო, არაფერი გვახსოვსო, მაგრამ ეს ალარა შველის ალარც დაჭრილს და ალარც მოკლულს. ისე, ჯანდაბას მაგრად დათროგა, თავი დავანებოთ მაგას, – რა არის ჯიბით დანის ტარება და პირველი შეკამათებისთანავე მუშტის კი არა, მისი დატრიალება?

ეს ყველაფერი მართალია ერთმანეთზეა გადაჯაჭვული, მაგრამ ნუთუ ტრაგედიის აცილება არ შეიძლება? ცოტა ყურადღება ხომ არ მოდუნდა ჯერ მშობლების, მერე კი იმ ადამიანების მხრიდან, ვის თვალწინაც ბიჭები იზრდებიან, ერთმანეთს ხვდებიან, ღვინისა და არყის სმაში ეჯიბრებიან? მოზარდებს ახლა სჭირდებათ პატრონობა, თორემ მერე ჭკუაში თავადაც ჩავარდებიან!

გადრი ღვინიაშვილი

◎ შორს ჩვენგან...

სპეციალური გამოკითხვის შედეგად, საქართველოს მოსახლეობას, უპირველეს ყოვლისა, სადღეისოდ ეშინია ომის. მერე მოდის სიღარიბე, ტრადიციული ღირებულებების დაკარგვა, ტერორიზმი და კრიმინალი.

◎ პოზა

● მათი „ბინა“ იმდენად პატარაა, რომ აქ საწოლი არ ეტევა, ღამეს ისინი დამსხდრებები ატარებენ შარფებსა და პალტოებში შეფუთნულები!..

SOS!

თანამედროვე ზღაპარი კეთილ დასასრულს ელის

ანუ, ხალხო, ჩვენი სისხლი და ხორცი დამსახურებული ადამიანები კიბის ქვეშ ცხოვრობენ

იყო და არა იყო რა...

ამ სიტყვებით ზღაპრები იწყება ხოლმე. ზღაპარი დაუჯერებელი, ფანტასტიკური ამბავია. რასაც ახლა გიამბოთ, მართლაც დაუჯერებელია, ამიტომ გადავწყვიტე მოყოლა სწორედ ამ სიტყვებით, უფრო სწორად, მისი სახეცვლილი ფორმით დამეწყო – არის და არა არის რა...

წარმოგიდგენიათ, როგორ შეიძლება წლოვანი იარსებოს ორმა ადამიანმა კიბის ქვეშ? თქვენ მეტყვით – წარმოვიდგენია, ფიროსმანიც ასე ცხოვრობდაო. მაგრამ კიბე, რომლის ქვეშაც ორი ქალბატონი არსებობას განაგრძობს, ისევე, როგორც ყველაფერი ამ ამბავში, დაუჯერებლად პატარაა, თუმცა, მგონი აჯობებს ყველაფერი თავიდან გიამბოთ.

ვერაზე, ბაძრაძის ქუჩის 10 ნომერი ერთი პატარა თბილისური ეზოა. ერთი შეხედვით ეს ეზო სხვებისგან არაფრით გამოირჩევა, მაგრამ იგი მართლაც განსაკუთრებული მნიშვნელობისაა. აქ მდებარე სახლის მესამე სართულზე დიდი ქართველი კომპოზიტორი ზაქარია ფალიაშვილი ცხოვრობდა. დღეს სახლში აღარავინ ცხოვრობს, იქ მუზეუმია, სამაგიეროდ, სახლის ეზოში, კიბის ქვეშ ბინადრობენ დიდი კომპოზიტორის შემოქმედების ერთ-ერთი მკვლევარი, მუსიკათმცოდნეობის კანდიდატი და ქართულ მუსიკაში არაერთი ნაშრომის ავტორი, საქართველოს კომპოზიტორთა კავშირის წევრი ეთერ ლონდარიძე და მისი და ლიანა. გელდისწრაა? შეიძლება, მაგრამ აკი შევთანხმდით, რომ ეს თანამედროვე, რეალური „ზღაპარია“.

ვილაცამ იქნებ იფიქროს, რომ მკვლევარმა დიდი კომპოზიტორის საცხოვრებელთან მისი ნიჭის ფანატიკური თაყვანისცემის გამო დაიდო ბინა, შეიძლება ისიც იფიქროს, რომ საქმე ასკეტ მონაზვნებთან გვაქვს, მაგრამ ასე არ არის, ეთერ ლონდარიძე აქ კვლევა-ძიებას არ მოუყვანია. იგი აქ ენით აუწერელმა ტკივილმა და გაჭირვებამ მოიყვანა.

კიბე, რომლის ქვეშაც ლონდარიძეები ბინადრობენ, სულ რამდენიმე საფეხურისგან შედგება. აქ რომ შეეტიოს, ადამიანი წელში ორად უნდა მოიხაროს. ხანშიშესული დეგი უკვე სამი წელია ორად მოხრილები „ცხოვრობენ“ აქ. მართალია, თავიანთი საცხოვრისი გარედან თუნუქის ფურცლებითა და დიქტებით „ამოაშენეს“, მაგრამ ერთი ბეწო სივრცეში მაინც აუტანელი სიცივეა. აბა, როველი ფიცარი დააკაკვებს ზამთრის სუსხს. კარგი იქნებოდა დეგს ერთი საწოლი მაინც რომ ჰქონოდათ, მაგრამ მათი „ბინა“ იმდენად პატარაა, რომ აქ საწოლი არ ეტევა, ღამეს ისინი დამსხდრები ატარებენ შარფებსა და პალტოებში შეფუთნულები!..

...არადა, რამდენიმე წლის წინათ ყველაფერი სხვაგვარად იყო. მათ ჭერიც ჰქონდათ, სამსახურიც და სათანადო ადგილიც საზოგადოებაში.

დეგი ერთად ზრდიდნენ ლიანას ვაუს – გადრი იორამაშვილს. მაგრამ ერთ დღეს საბედისწერო შემთხვევამ იმსხვერპლა ჭაბუკი მხატვრის სიცოცხლე. დეგმა ერთადერთი იმედი, ცხოვრების ყველაზე დიდი მიზანი და არსი – „პატარა უფლისწული“ დაკარგეს. მათთვის ძნელი იყო შეგუება

იმასთან, რომ ჭაბუკი ჩვეულებრივმა ავტოშემთხვევამ იმსხვერპლა საკუთარი სახლის სიახლოვეს და იმ დღიდან დაიწყო გაუთავებელი სასამართლო პროცესები. ქალები დადიოდნენ შენოგიდან შენოგაში, დარგაზიდან დარგაზში, პროცესიდან პროცესზე. ცალკე სარჩელი და გასაჩივრება მოითხოვდა თანხას, ცალკე ადვოკატები – თავიანთ ჰონორარებს. დეგის მწირი ბიუჯეტი კი ამხელა თანხებს აბა როგორ გასწვდებოდა. ამიტომაც გახდნენ იძულებული საცხოვრებელი გაეყიდათ და ვალები დაეფარათ. ასე აღმოჩნდნენ ქუჩაში.

დახმარებისთვის უამრავ ადამიანსა და დაწესებულებას მიმართეს, თუმცა უშედეგოდ. მაშინ სახელმწიფომ დახმარება კი არა, მათი ამბის მოსმენაც არ ისურვა. მერე ხელისუფლება შეიცვალა, ჩვენი ქალაქის სათავეშიც სხვა ადამიანები მოვიდნენ, მაგრამ დიდად არც მათ შეუწუხებიათ თავი ლონდარიძეებზე ზრუნვით. ამასობაში დეგს საგრძნობლად შეერყათ ჯანმრთელობა – რეალობა და ზმანება ერთმანეთში გადაიწნა...

დღეს თვალის ერთი შევლებითაც ჩანს, რომ ქალაქი შენდება. აშენებენ ახალ მაღაზიებს, ოფისებს, საცხოვრებელ სახლებს, მაგრამ ეს ძვირადღირებული ფეშენებელური ბინები არც შენთვის შენდება, ძვირფასო მკითხველო, არც ჩემთვის და არც ლონდარიძეებისთვის. ისინი, ისევე, როგორც ყველაფერი სხვა, ქართული ბიზნესის თუ პოლიტიკური ელიტის წარმომადგენლებს ეკუთვნით.

კარგი, დავუშვათ, მშენებლობები კერძოა და მათი მეპატრონეები ფართს იმ ფასად გაყიდიან, როგორც მოინდომებენ. სად არის ამ დროს სახელმწიფო? მას არ სცალია, რადგან ზედმეტადაა დაკავებული მოსახლეობაზე „ზრუნვით“. ქალაქის მთავრობას ჯერჯერობით დრო და სახსრები „არ ჰყოფნის“, რომ ლონდარიძეებს ერთი პატარა ოთახი გამოუძებნოს სადმე, მიწის ზემოთ, სულ პატარა ადგილი, სადაც ადამიანი წელში გასწორებას შეძლებს და ერთ საწოლს მაინც დაატევს როგორმე, სამაგიეროდ მათ და სხვა უამრავ მათსავით გაჭირვებულ ადამიანს გაცილებით უფრო ძვირფას რამეს – შადრევნებს ჩუქნის. რა მნიშვნელობა აქვს, ეძნებათ თუ არა ადამიანებს თავშესაფარი, საკვები, სამუშაო, მთავარია, რომ მათ ეძნებათ ათასფრად აკიაფებული მუსიკალური შადრევნები.

მგონი, ეთერ და ლიანა ლონდარიძეების ცხოვრება მართლაც დაუჯერებელ ამბავს ჰგავს, უფრო სწორედ კი, ზღაპარია, რომელიც ჯერ არ დასრულებულა და არც დასრულდება მანამ, სანამ ისინი კიბის ქვეშ განაგრძობენ არსებობას, სანამ მუყაოს ყუთებზე დამსხდრებს სძინავთ, სანამ არ ეძნებათ საკუთარი ჭერი, ლოგინი და წელში არ გასწორდებიან.

არის და არა არის რა, – ასეთია ამ თანამედროვე ზღაპრის რეფრენი. მე და შენ, მკითხველო, კარგად ვიცით, რომ ყველა ზღაპრის ბოლო კეთილია და, იმედია, გამონაკლისი არც ლონდარიძეების დაუჯერებელი ამბავი იქნება, საზოგადოებას თვალი რომ გადავავლოთ, უამრავ ადამიანს დავინახავთ, რომლებსაც ამ ამბის კეთილი დასასრულის მოფიქრება შეუძლიათ, მაგრამ, სამწუხაროდ, ჯერჯერობით კაცი არ გამოჩენილა, რომ ამ ზღაპრის ფინალი დაწეროს და გვითხრას – „ძატო იქა, ფქვილი აქა, ჭირი იქა, ლხინი აქაო“, ჰოდა, ამიტომაც ჯერჯერობით ისევ...

არის და არა არის რა...

რუსუდან მუხიგულაშვილი

სურათზე: **დეგი ეთერ და ლიანა ლონდარიძეები თავიანთ ე. წ. ჯურღმულში.**

გაცხადება

მიმდინარეობს შპს „BSBF GROUP“-ის ლიკვიდაცია. დაინტერესებულ პირებს გთხოვთ, მოგვმართოთ: ქ. თბილისი, სარაჯიშვილის ქ. №6. ტელ. 65-00-24.

შპს „საქართველოს რკინიგზის“ ფილიალ „მგზავრთა გადაყვანის“ მართვა და ოპერაციების დეპარტამენტი

აცხადებს ღია საჯარო კონკურსს გადაყვანათა მართვის სამსახურში (რეზერვის კანდიდატურების ფორმირებასთან დაკავშირებით) მომსახურების ოპერატორის თანამდებობაზე

მომსახურების ოპერატორის საკვალიფიკაციო მოთხოვნები:

1. არანაკლებ საშუალო განათლებისა;
2. სასურველია უცხო ენის ცოდნა;

დაინტერესებულმა პირებმა უნდა წარმოადგინონ:

1. განცხადება;
2. CV (ავტობიოგრაფია);
3. განათლების მიღების დამადასტურებელი მოწმობის (დიპლომი ან სხვა) ასლი;
4. მოქალაქის პირადობის დამადასტურებელი მოწმობა (გამოცდაზე);

საბუთები მიიღება 2006 წლის 27 ნოემბრიდან 6 დეკემბრის ჩათვლით.

მისამართი:

შპს „საქართველოს რკინიგზა“
ფილიალი „მგზავრთა გადაყვანა“
ქ. თბილისი, ვაგზლის მოედანი №2
ტელ: 56-65-43

შპს „საქართველოს რკინიგზის“ ფილიალ „მგზავრთა გადაყვანის“ მართვა და ოპერაციების დეპარტამენტი

აცხადებს ღია საჯარო კონკურსს ვაგზლებისა და ინფრასტრუქტურის სამსახურში ვაგზლებსა და ბაქნებზე საბილეთო სალაროების (რეზერვის კანდიდატურების ფორმირებასთან დაკავშირებით) ბილეთის მოლარის თანამდებობაზე

ბილეთის მოლარის საკვალიფიკაციო მოთხოვნები:

1. არანაკლებ საშუალო განათლებისა;
2. სამუშაო გამოცდილება არა ნაკლებ 1 წლისა;

ჯკომპიუტერული საოფისე პროგრამების ცოდნა (Microsoft Word, Microsoft Excel);

დაინტერესებულმა პირებმა უნდა წარმოადგინონ:

1. განცხადება;
2. CV (ავტობიოგრაფია);
3. განათლების მიღების დამადასტურებელი მოწმობის (დიპლომი ან სხვა) ასლი;
4. მოქალაქის პირადობის დამადასტურებელი მოწმობა (გამოცდაზე);

საბუთები მიიღება 2006 წლის 27 ნოემბრიდან 6 დეკემბრის ჩათვლით.

მისამართი:

შპს „საქართველოს რკინიგზა“
ფილიალი „მგზავრთა გადაყვანა“
ქ. თბილისი, ვაგზლის მოედანი №2
ტელ: 56-65-43

№ 237. შაბათი, 2 დეკემბერი, 2006 წელი.

განცხადება

2006 წლის 21 დეკემბერს, ხუთშაბათს 17 სთ. შედგება სს „საძტელეფონმშენის“ აქციონერთა რიგგარეშე კრება.

დღის წესრიგი:
1. აქციონერთა განცხადებების განხილვა მიწის ფართის შესყიდვის შესახებ.

სამეთვალყურეო საბჭო

ღმერთმა ქნას

თბილისში დისლოცირებული რუსული სამხედრო დაჯგუფების გარნიზონი საქართველოდან ქონებისა და სამხედრო ტექნიკის გატანას ასრულებს. როგორც დაჯგუფების შტაბში აცხადებენ, თბილისის გარნიზონის ქონებით დატვირთული ეშელონი ვაზიანიდან დაიძრა და აზერბაიჯანის გავლით რუსეთისკენ მიემართება. 13 ნოემბრის შემდეგ თბილისიდან გასული დაჯგუფების ეს უკვე

მეორე ეშელონია. კიდევ ერთი შემადგენლობა კი დეკემბერში სომხეთში, გიუმრის სამხედრო ბაზაზე გაემართება. თბილისის გარნიზონის საქართველოდან ვადამდელი გაყვანა რუსეთის თავდაცვის სამინისტროს გადაწყვეტილებით 25 დეკემბერს დასრულდება. გაყვანას ექვემდებარება 400-მდე სამხედრო მოსამსახურე, 100 ერთეული ტექნიკა და 300 ტონა საბრძოლო მასალა.

მაჭავარიანი შიდსს ებრძვის

შიდსთან ბრძოლისთვის სახელმწიფო გიუჯეტიდან თანხების შემცირებას, პარლამენტის ვიცე-სპიკერი მიხეილ მაჭავარიანი სესიაზე საგანგებო განცხადებით გამოეხმაურა.

მაჭავარიანმა ჯანდაცვის კომიტეტს სთხოვა, ჯანდაცვის სამინისტროსთან გაარკვიოს, თუ რატომ შემცირდა გამოყოფილი 400 000 ლარი 200 000 ლარამდე.

– ეს მცირე თანხაა. ამ პრობლემის მოგვარებისთვის მხოლოდ საერთაშორისო დონორებმა არ უნდა იბრძოლონ. ჯანდაცვის სამინისტროს გაზრდილი გიუჯეტის პირობებში, ასეთი მნიშვნელოვანი პრობლემისთვის თანხის შემცირება დაუშვებელია, – აღნიშნა მაჭავარიანმა.

ვიცე-სპიკერის განცხადებით, ინფიცირებულთა რაოდენობა ქვეყანაში იზრდება, შესაბამისად, ეს ფაქტი დღის წესრიგში აყენებს თანხების გაზრდის და არა შემცირების საკითხს.

კოკოითი კორუფციის წინააღმდეგ

– ჩვენ დემოკრატიულ სახელმწიფოს ვაშენებთ ამიტომაც არ ვაპირებთ მაღალჩინოსანთა კანონსაწინააღმდეგო მოქმედებებთან შერიგებას, – განაცხადა ე.წ. სამხრეთ ოსეთის პრეზიდენტმა ედუარდ კოკოითმა.

მისივე თქმით, უპირველეს ყოვლისა, გათვალისწინებული იქნება ხალხის ნება. ისინი კი, ვისთვისაც საკუთარი ინტერესები ხალხის ინტერესებზე მაღლა დგას, ხელისუფლებაში აღარ იარსებებენ, – აცხადებს კოკოითი.

მანავის ღვთისმშობლის სახელობის ეკლესია აღდგენილია

ტაძარში მთლიანად გამოიცვალა გადახურვა, გაკეთდა უჟანგავი ხსნარით დამუშავებული ლითონის უხილავი მჭიმები. ინტერიერის კონსტრუქციული დაზიანებების აღმოფხვრის შედეგად მთლიანად აღდგა და თავდაპირველი პროპორციები დაუბრუნდა გუმბათქვეშა კვადრატის სივრცეს.

ეკლესია წლების განმავლობაში სავალალო მდგომარეობაში იმყოფებოდა.

ზუსტად დათარიღებული წარწერით ერთ-ერთი უკანასკნელი ნიმუშია ძველი ქართული გუმბათოვანი ეკლესიებისა.

მამათა მონასტერს ჩამონგრევის საფრთხე აღარ ემუქრება

სილნაღის რაიონის სოფელ ტიბაანში მდებარე წმ. სტეფანე ხირსელის მამათა მონასტერზე სარეაბილიტაციო სამუშაოები დასრულდა.

როგორ საქართველოს კულტურისა და სპორტის სამინისტროში განაცხადეს, შესრულებული სამუშაოების შედეგად ტაძრის მდგრადობა შენარჩუნებულია და დაზიანების გამომწვევი მიზეზების წარმოქმნის ან გუმბათის ჩამონგრევის საფრთხე აღარ არსებობს.

ძეგლის რეაბილიტაცია მისი არქიტექტურულის შესწავლის შემდეგ შემუშავებული ინდივიდუალური გეგმის საფუძველზე განხორციელდა. წმ. სტეფანე ხირსელის მამათა მონასტერში უძველესი ტაძარი მეექვსე საუკუნით თარიღდება. მომდევნო ნაგებობები VIII-IX და გვიან შუა საუკუნეებს მიეკუთვნება.

1970-იან წლებში მონასტრის მთავარ ტაძარზე სარეაბილიტაციო სამუშაოები ხუროთმოძღვრული არქიტექტურისთვის არათავსებადი ცემენტით და რესტავრაციისათვის მიუღებელი მეთოდით ჩატარდა. ამან კამარების დამძიმება გამოიწვია.

შედეგად წლების განმავლობაში ინტერიერში ატმოსფერული ნალექები ჩაედინებოდა, რის გამოც ტაძრის სიმყარე მნიშვნელოვნად გაუარესდა.

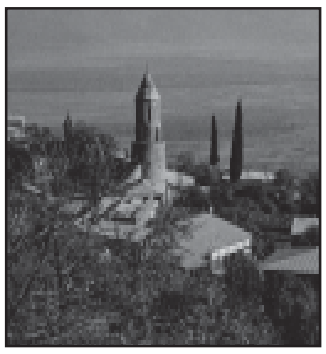

შარშან ტაძრის კონსტრუქციული გამაგრების პროექტი შედგა. ძეგლის შესწავლისას დადგინდა, რომ ტაძრის აღმოსავლეთი ნაწილი დეფორმირებას განიცდიდა და გამაგრება ესაჭიროებოდა. ვინაიდან ტაძრის კედლები ფრესკული მხატვრობით არის დაფარული, გადაწყდა რომ გამაგრებითი სამუშაოები ისეთი საბურლი აგრეგატით ჩატარებულიყო, რომელსაც ვიბრაცია და დინამიკური დარტყმა არ გააჩნია.

ინტერპრესნიუსისა და ХО-ЕПІХ-ЕНО-ს მიხედვით

ა უ ქ ც ი ო ნ ი

დიღმის ტრასის პირზე მდებარე მიწის ნაკვეთებთან დაკავშირებით

მცხეთის მუნიციპალიტეტის გამგეობა აცხადებს აუქციონს თბილისის შემოსასვლელში, დავით აღმაშენებლის ხეივნის მე-13 კილომეტრის მიმდებარე ტერიტორიიდან, უშუალოდ საპატრულო და დაცვის პოლიციათა დეპარტამენტების მიმდებარედ არსებულ ნაკვეთებზე. (სულ 16 ნაკვეთი)

1) 1500 მ^2 (მიწის სარეგისტრაციო № 721434242) (საპატრულო პოლიციის დეპარტამენტის წინ)
2) 1282 მ^2 (მიწის სარეგისტრაციო № 721434015) (რესტორან „მონოპოლი“-ს მიმდებარედ)
(1მ^2 – ღირებულება 80 აშშ დოლარის ეკვივალენტი ლარებში)
3) 1900 მ^2 (მიწის სარეგისტრაციო № 721434255)
4) 2700 მ^2 (მიწის სარეგისტრაციო № 721434208)
5) 1799 მ^2 (მიწის სარეგისტრაციო № 721434205)
6) 2247 მ^2 (მიწის სარეგისტრაციო № 721434203)
(1 მ^2 – ღირებულება 60 აშშ დოლარის ეკვივალენტი ლარებში)
7) 3177 მ^2 (მიწის სარეგისტრაციო № 721432303)
8) 3200 მ^2 (მიწის სარეგისტრაციო № 721432304)
9) 1186 მ^2 (მიწის სარეგისტრაციო № 721434183)
10) 1716 მ^2 (მიწის სარეგისტრაციო № 721434184)
11) 7774 მ^2 (მიწის სარეგისტრაციო № 721435161)
12) 5127 მ^2 (მიწის სარეგისტრაციო № 721435175)
13) 5094 მ^2 (მიწის სარეგისტრაციო № 721435181)
(1მ^2 – ღირებულება 40 აშშ დოლარის ეკვივალენტი ლარებში)
14) 0.22 ჰა (მიწის სარეგისტრაციო № 721435184)
(1მ^2 – ღირებულება 40 აშშ დოლარის ეკვივალენტი ლარებში)

15) 0.32 ჰა (მიწის სარეგისტრაციო № 721435134)
16) 0.32 ჰა (მიწის სარეგისტრაციო № 721435135)
(1მ^2 – ღირებულება 30 აშშ დოლარის ეკვივალენტი ლარებში)

აუქციონის „ბე“ შეადგენს გასაყიდი ფასის 10 %-ს. მყიდველის მიერ ნაკვეთის გამოსასყიდი თანხის გარდა გადახდილი უნდა იქნეს ობიექტის გასაყიდად მომზადებისათვის გაწეული ხარჯები.

აუქციონში მონაწილეობის მსურველთა განცხადებების მიღება იწყება გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკა“-ში გამოქვეყნების დღიდან და გრძელდება 30 კალენდარული დღის განმავლობაში. თუ 30-ე კალენდარული დღე ემთხვევა დასვენების დღეს, მაშინ განცხადებების მიღება გრძელდება და შეწყდება მომდევნო პირველსავე სამუშაო დღის 12 საათზე, აუქციონი ჩატარდება განცხადების მიღებისათვის განსაზღვრული ვადის დამთავრების მეორე დღის 11 საათზე.

ინფორმაციის გამოქვეყნების შემდეგ ყველა დაინტერესებულ პირს უფლება აქვს წინასწარ გაეცნოს აუქციონით გამოცხადებულ გასაყიდ ნაკვეთს.

აუქციონში მონაწილეობის მიღებისათვის საჭიროა ფიზიკურმა პირმა პირადობის მოწმობასთან ერთად წარმოადგინოს ‘ბე“-ს გადახდის ქვითარი, ხოლო იურიდიულმა პირმა მასთან ერთად სადამფუძნებლო დოკუმენტაცია. თუ წარმოდგენილი დოკუმენტაცია დააკმაყოფილებს ზემოაღნიშნულ მოთხოვნებს, მყიდველი მიიღებს მონაწილის ბილეთს და მხოლოდ ამის შემდეგ მიენიჭება მონაწილის სტატუსი..

„ბე“-ს გადახდა უნდა მოხდეს შემდეგ ანგარიშზე: მცხეთის მუნიციპალიტეტის გამგეობა ანგ. № 33030001, სახალხო ბანკის კოდი 220101415, საიდენტიფიკაციო კოდი № 236033234. მისამართი და საკონტაქტო ტელეფონებია: ქ.მცხეთა, დ.აღმაშენებლის ქ.№ 73. ტელ 8(27-32) 27-27: 893 45-14-44.

მცხეთის მუნიციპალიტეტის გამგეობა.

ელამი სარკე

ბელურას შესანდობარი

გუშინ, სამსახურში მიმავალმა, უცაბედად ქუჩაში დავარდნილ მკვდარ ჩიტს მოვკარი თვალი. რომ დავაკვირდი, ბელურა აღმოჩნდა. საწყალი, გავიფიქრე, ეტყობა, ქათმის გრიპმა იმხსნვერალა.

ამ გრიპის გახსენებაზე ჩემდაუნებურად უკან დავიხიე, ჯიბიდან მოგილური დავაძრე და ჯანდაცვის სამინისტროს „ცხელ ხაზს“ დავუკავშირდი.

– გისმენთ, გატონო, – მომესმა უცნობი ქალის ხმა.

– თუ შეიძლება, მინისტრი დამალაპარაკეთ.

– მინისტრი არ გახლავთ, მთავრობის სხდომაზეა წასული. მითხარით, რასთან დაკავშირებით რეკავთ?

– ბელურასთან დაკავშირებით, ქალბატონო.

– რა დაემართა ბელურას?

– ვერ გეტყვით, მხოლოდ იმის თქმა შეიძლება, რომ ქუჩაში უსულოდა გდია.

– მკვდართან ახლოსა დგეხართ? სასწრაფოდ უკან დაიხიეთ!

– დახეული ვარ.

– რამდენი მეტრით?

– დაახლოებით ხუთი მეტრით.

– ერთი მაგდენით კიდევ დაიხიეთ, სხვებიც გააფრთხილეთ, მკვდარ ბელურას ახლოს არავინ გაეკაროს.

– კიდევ რა ვქნათ?

– მეტი არაფერი, ნახევარ საათში ექიმი ექსპერტები მოვლენ და ბელურას სპეციალურატორიაში გადაასვენებენ.

მათ მოსვლამდე თავში უამრავი კითხვა დამიტრიალდა. საბრალო ბელურა ნეტა მართლა ქათმის გრიპმა შეიწირა? ხომ შეიძლება გრიპს კი არა, ფილტვების ანთებას მოეკლა, ან სულაც სუბოტექსი აეკენკა (ნარკომანები ათას საწამლავს ყრიან ქუჩაში და მოწამლულიყო? ყველაფერზე შეიძლება იფიქროს კაცმა.

ისიც გამახსენდა, ცის კაბადონზე პირველად ქათმის გრიპი რომ გამოჩნდა, ჩვენი ჯანდაცვის მინისტრი როგორი შიშნაჭამი ჩანდა – ეს გრიპი ძვეყანას თუ მოედო, მოსახლეობის მესამედზე მეტი გაწყდებაო. შიშის საფუძველიც ჰქონდა, ქათმის გრიპი ისეთი მამაძაღლი რამეა, მინისტრსა და მათხოვარს ერთმანეთისგან ვერ არჩევს...

თურმე ტყუილად ეშინოდა. ქათმის გრიპით მხოლოდ იმ ქვეყნებში დაავადნენ, სადაც ადამიანებს საქათმეში ქათმებთან ერთად სძინავთ. ჩვენთან, ჯერ ერთი, საქათმეში არავინ იძინებს და მეორეც, გინდაც ვინმემ დაიძინოს, საქათმეში ქათმები აღარ არიან (ისინი ერთიანად გავწყვიტეთქ და გრიპი საიდან გადაედება?

ქათმის გრიპზე რა მოგახსენოთ, მაგრამ მინისტრის განცხადებიშემდეგ კი გაზარს ინფლაციის გრიპი ერთიანად მოედო. უფრო უცნაური ის არის, რომ ეს სენი ძროხისა და ღორის ხორცთან ერთად დაკლულ ქათმებსა და კვერცხსაც გადაედო, მეხორცეთა და მექათმეთა ჯიბეები პირთამდე გაავსო, მოსახლეობას კი უკანასკნელი გროშებიც წაართვა.

– ამის გახსენებამ, გუნებრივია, გამაღიზიანა და პარლამენტში დარეკვაც გამაგებინა.

– ალო, რომელი ხართ? – ვკითხე მამაკაცს, რომელიც ჩემ ზარს გამოეხმაურა.

– ზვიადი ვარ, გატონო, ძიძიგური, ვინ მელაპარაკება?

– ოტია ჩართოლანი, ქუჩიდან ვრეკავ.

– გამარჯობათ, ოტია, რამ შეგაწუხათ?

– ჯანდაცვის სამინისტროში უკვე დავრეკე, მაგრამ მინდა პარლამენტშიც იცოდეთ, ქუჩაში მკვდარი ბელურა გდია.

– ხომ არ იცით, რამ მოკლა?

– ალბათ ქათმის გრიპმა.

– კარგად დააკვირდით, შეიძლება თავიც მოიკლა.

– ბელურამ, გატონო?

– ჰო, რა გიკვირთ, ამ მთავრობის შემყურე ადამიანები იკლავენ თავს და ბელურას რა გაუჭირდებოდა?

– მძიმე სოციალურ პირობებს გულისხმობთ?

– ყველაფერს ერთად – შიმშილს, უუფლებობას, უსამართლობას და ასე შემდეგ. ისე სჯობს, ქალბატონ ელენე თევდორაძეს დაუკავშირდეთ, ეს პრობლემა მის კომპეტენციას განეკუთვნება.

ქალბატონი ელენე აღარ შემიწუხებია, მაგრამ სამსახურში მისვლისთანავე ეს ყველაფერი ბენიტოს დაწვრილებით მოვუყევი.

– წამო, ჭიქას თავი წავუქციოთ, – თქვა მოსმენილით გულდამწვარმა კოლეგამ.

გაკვირვებული შევაცქერდი ბენიტოს.

– ჰო, რას მიყურებ, ვერა ხვდები, რას გეუბნები? საცოდავი ბელურას შესანდობარი ვთქვათ...

ოტია ჩართოლანი

დღეიდან დათბობამდე სუპერლიგის თბილისურ მატჩებს გამოყინული სპორტის სასახლის ნაცვლად ვერის გალის მიხეილ კეკელიძის სახელობის გავშვთა სპორტული კომპლექსის კოპწია დარბაზი უმასპინძლებს

◎ ფეხბურთი

ევროპის სტადიონებზე

უეფას თასის გათამაშების ჯგუფური რაუნდის IV ტური.

„ე“ ჯგუფი. „ნანსი“-„ფეიენორდი“ 3:0, „ვისლა“-„ბაზელი“ 3:1. ისვენებდა „ბლეძგერნი“.

„ნანსი“, „ბლეძგერნი“ – 7-7, „ვისლა“ – 3, „ფეიენოორდი“, –„ბაზელი“ – 2-2 ქულა.

„ვ“ ჯგუფი. „აიაქსი“-„ესპანიოლი“ 0:2, „აუსტრია“-„სპარტა“ 0:1. ისვენებდა „ვარეგემი“.

„ესპანიოლი“ – 9, „ვარეგემი“ – 6, „აიაქსი“, „სპარტა“ – 4-4, „აუსტრია“ – 0 ქულა.

„ზ“ ჯგუფი. „პანათინაიკოსი“-„რაპიდი“ 0:0, „ბოლეს-ლავი“-„პსჟ“ 0:0. ისვენებდა „ჰაპოელი“.

„პანათინაიკოსი“ – 7, „ჰაპოელი“, „რაპიდი“ – 4-4, „ბოლესლავი“, – „პსჟ“ – 2-2 ქულა.

„თ“ ჯგუფი. „სელტა“-„ფენერბახჩე“ 1:0, „აინტრახტი“-„ნიუკასლი“ 0:0. ისვენებდა „პალერმო“.

„ნიუკასლი“ – 10, „სელტა“ – 4, „ფენერბახჩე“, „პალერმო“ – 3-3, „აინტრახტი“ – 2 ქულა.

◎ კალათბურთი

პაემანი ვერაზე

ზამთრის მოგრძანებამ კალათბურთელ ვაჟთა XVI ეროვნული ჩემპიონატის კალენდარზეც მოახდინა გავლენა – დღეიდან დათბობამდე სუპერლიგის თბილისურ მატჩებს გამოყინული სპორტის სასახლის ნაცვლად ვერის გალის მიხეილ კეკელიძის სახელობის გავშვთა სპორტული კომპლექსის კოპწია დარბაზი უმასპინძლებს.

|| წრის || ტურის შეხვედრებიდან განსაკუთრებულ ინტერესს იწვევს სტუდენტური დერბი სტუ-თსუ, რომელიც 16 საათზე დაიწყება. პრინციპულ მეტოქეთა დუელს ინტრიგას ის ფაქტი მატებს, რომ „ნიკორასაგან“ უპატრონოდ მიტოვებული გუნდის თავკაცი ნუგზარ ჭეიშვილი განვლილ სეზონში სწორედ პოლიტექნიკოსებს ავარჯიშებდა.

დღესვე ითამაშებენ: „მაძაბი“-„ავიამშენი“ (12 საათზეძ და „დინამო“-„აზოტი“ (14 საათზეძ.

◎ ნომინანტები

ვინ იქნება საუკეთესო?

ფეხბურთის ასოციაციათა საერთაშორისო ფედერაციამ (ფიფა) გამოაცხადა სამი ნომინანტის ვინაობა წლის საუკეთესო ფეხბურთელის წოდებაზე. წინასწარი სიიდან, რომელშიც 30 ფეხბურთელი შედიოდა, ნაკრებების მწვრთნელებისა და კაპიტნების გამოკითხვის შემდეგ დარჩა სამი კანდიდატი – იტალიელი კანავარო, ბრაზილიელი რონალდინიო და ფრანგი ზინედინ ზიდანი.

როგორც ფიფას პრეს-რელიზი იუწყება, დაჯილდოების ცერემონია გაიმართება 18 დეკემბერს ციურიხში.

◎ სალაღობო

მიხეილ ტალის ოხუნჯობანი

ჭადრაკში მსოფლიოს მერვე ჩემპიონი ბრძენთა თამაშის ისტორიაში ერთ-ერთი ყველაზე პოპულარული დიდოსტატი გახლდათ. ტალის გარშემო მუდამ გულითადობის ატმოსფერო სუფევდა, ეს კაცი იუმორისა და ხუმრობების დაუშრეტელ წყაროს წარმოადგენდა.

ძვირფასი რჩევა

ერთმა ცნობილმა დიდოსტატმა ტალს მიმართა:

– მიშა, დღეს ტელევიზიით გამოვდივარ, მაყურებელს რა ვუთხრა?

– ხვალ რადიოთი გამოვდივარ და ურჩიე, რომ მე მომისმინონ!

შავი იუმორი

1970-იან წლებში, ტალისათვის თირკმლის ამოკვეთის წინ, ერთმა საჭადრაკო ჟურნალმა ყოველი შემთხვევისთვის ნეკროლოგი გაამზადა მსოფლიოს ექს-ჩემპიონზე. ოპერაციამ რომ კარგად ჩაიარა, ერთმა ჟურნალისტმა მიამიტურად აჩვენა ტექსტი.

– ერთადერთი კაცი ვარ, ვინც საკუთარი ნეკროლოგი წაიკითხა, – ამაყად განაცხადა დიდოსტატმა.

მალე ტალმა დიდ ტურნირში გაიმარჯვა, თანაც მნიშვნელოვანი პარტია ლაზიერის შეწირვით მოიგო. „რას იტყვით, მიცვალებულისთვის სულაც არ გამოიყურება ურიგოდ, ხომ?“ – მიუბრუნდა გარშემო მყოფთ...

სად შეცდა?

ერთ ასპარეზობაში ტალმა უკვე დებიუტშივე შესწირა ფიგურა კერესს. თითქოს პარტია კარგად ეწყობოდა, მაგრამ ერთ მომენტში ესტონელმა დიდოსტატმა დიდხანს იფიქრა და... პიჯაკი გაიძრო. ამის მერე მარჯვედ მოიგერია მეტოქის იერიში და დაამარცხა.

– ყველა ვარიანტი ზუსტად გავთვალე, გარდა კრიტიკულ მომენტში თქვენგან პიჯაკის საპასუხო „შეწირვისა“, – ამ სიტყვებით მიულოცა ტალმა გამარჯვება კერესს...

თამაზ ეგანოიძე

◎ ორბიტაზე

ცილისწამება თუ სინამდვილე

მოწმენდილ ცაზე მეხის გავარდნას ჰგავდა იტალიური „მილანის“ თავდამსხმელ ფილიპო ინძაგისთვის, როდესაც ერთ-ერთ იტალიურ გაზეთში წაიკითხა მისი რუსეთელი დაქალის ევგენია დვორეცკაიას ინტერვიუ. მათი ინტიმური ცხოვრება ისე იყო აღწერილი, რომ ფეხბურთელს თმები ყალყზე დაუდგა.

მამაკაცთა ჟურნალის Maxim პრეზენტაციაზე ქენიას განუცხადებია, რომ აღფრთოვანებულია ფეხბურთელთან სექსით. თანაც ლამაზმანი მრავალფეროვნად აღწერდა მათ პიკანტურ ურთიერთობას თვითმფრინავში. თან იმასაც ამატებდა, ისეთი მთვრალი იყო, რომ ბევრი რამ არც ახსოვდა.

ასეთი „სენსაციით“ სასოწარკვეთილმა ფეხბურთელმა ყველაფერი ჟურნალისტებს გადააბრალა. და ისიც დაამატა, რომ რუსეთელ მოდელთან არავითარი ურთიერთობა არც ჰქონია და არც აქვს.

მთავარი მწვრთნელი – ნისიად?

ნიგერიის სპორტულმა ხელისუფლებამ ფინანსური ხელმოკლეობის გამო, უარი თქვა ფეხბურთში ეროვნული ნაკრების მთავარ მწვრთნელად უცხოელი სპეციალისტის მიწვევაზე.

როგორც ნიგერიის ფეხბურთის ასოციაციის თავმჯდომარემ სანი ლულუმ განაცხადა, უახლოეს მომავალში „სუპერარწივებს“ უხელმძღვანელებს ავგუსტინ ზგუავინი, რომელმაც ნაკრების თავკაცობა წლინახევრის წინათ ჩაიბარა.

აგვისტოში ნიგერიის სპორტის მინისტრმა უბრძანა ასოციაციას, მის შემცვლელად მოეძებნათ გამოჩენილი უცხოელი სპონსორი, რომელიც ხელფასს გადაუხდიდა მწვრთნელს. მაგრამ ასეთი ვერ გამოიძებნა. ერთ-ერთი, რაც გაკეთდა, მწვრთნელს და მის თანაშემწეებს ხელფასის ვალი გადაუხადეს.

№ 237. შაბათი. 2 დეკემბერი. 2006 წელი.

◎ ღირსეული მეოცესაუკუნელი

კაცი, რომელიც ყველაფერს ასწრებდა

ათიოდე წელი გავიდა მას შემდეგ, რაც ჩვენს შორის აღარ არის ღირსეული მამულიშვილი, გულისხმიერი პიროვნება, საძართველოს ფიზიკური კულტურისა და სპორტის დამსახურებული მუშაკი, სპორტის დამსახურებული ოსტატი, კალათბურთში საერთაშორისო კატეგორიის არბიტრი ლევან ფალავანდიშვილი.

ამ მაღალ, ათლეტური აღნაგობის პიროვნებას გასული საუკუნის 80-90-იან წლებში მრავალჯერ შევხვედრივარ გაზეთ „ლელოს“ რედაქციაში, სადაც საინტერესო წერილები მოჰქონდა დასაბეჭდად. უფრო ხშირად საკალათბურთო მატჩებზე მინახავს კომისრად, ხანდაზმულობის მიუხედავად, ჭაბუკური შემართებით რომ უძღვებოდა საქმეს. ბევრჯერ გვისაუბრია ქართული სპორტის აწმყოსა და მომავალზე. განსაკუთრებით გარდასულ დღეთა გატალიების გახსენება უყვარდა. 1928 წლის პირველი საკავშირო სპარტაკიადის მონაწილეს, მრავალმხრივ ათლეტს მოსაგონებელს რა გამოუელევდა!

სპორტული კარიერა ტანვარჯიშით დაუწყია 14 წლისას. გიმნაზიაში სწავლისას არჩილ ბაძრაძე მავარჯიშებდაო, – მითხრა. 1924-1925 წლებში ფეხბურთით ყოფილა გატაცებული. გატონ ლევანთან ერთად უთამაშიათ ბოგი შხვაცაბაიას, ვლადიმერ მდივანს, არჩილ წერეთელს, საშა სიხარულიძეს და გივი კილაძეს...

1926 წლიდან მეგობრებთან ერთად კალათბურთზე გადაერთო და სიცოცხლის ბოლომდე მისი ერთგული დარჩა. ორი წელიწადი თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის გუნდში თამაშობდა, 1929 წლიდან თბილისის „დინამოს“ ღირსებას იცავდა. საქართველოს და ამიერკავკასიის მრავალგზის

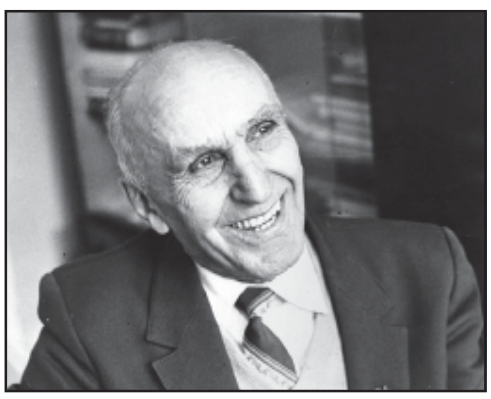

ჩემპიონმა 1936 წელს ლენინგრადში საკავშირო პირველობაზე მეორე ადგილი დაიკავა. საგულისხმო ის იყო, რომ თბილისის დინამოელებმა ამ ტურნირზე სძლიეს მოსკოვის გუნდს, რომლის შემადგენლობაშიც საბჭოთა ნაკრების ხუთი წევრი თამაშობდა.

კალათბურთის პარალელურად ლევან ფალავანდიშვილი ფრენბურთშიც ცდიდა ძალებს და სხვადასხვა შეჯიბრებაში მიღწეული წარმატებისთვის სპორტის ოსტატის წოდებაც დაიმსახურა.

ზემოთ 1928 წლის საკავშირო სპარტაკიადა ვახსენე. გატონი ლევანი ამ დიდ შეჯიბრებაზე მძლეოსნის სტატუსით წარსდგა. ეს არ ყოფილა შემთხვევითი, რადგან იმავე წელს ყუმბარის ტყორცნასა და სამხტომში საქართველოს რეკორდები დაამყარა.

აქტიურ სპორტს 39 წლისამ დაანებეა თავი – 1945 წელს საკავშირო ჩემპიონატზე ბოლო მატჩი ითამაშა თბილისის „დინამოს“ შემადგენლობაში. მომდევნო წელს სპორტის დამსახურებული ოსტატის, 1947 წელს კი – საერთაშორისო კატეგორიის მსაჯის წოდება მიენიჭა. ამ დროისთვის სახელოვან კალათბურთელს უკვე არბიტრობის ჩვიდმეტწლიანი სტაჟი ჰქონდა. თავდადებით ემსახურებოდა მეტად პასუხსაგებ საქმეს. ენდობოდნენ როგორც დიდ პროფესიონალს. მარტო ის რად ღირს, რომ 1990 წელს უკვე 84 წლისა საბჭოთა კავშირის 12 ქალაქში იყო მივლინებული საკავშირო ჩემპიონატის მატჩებზე.

ცალკე აღნიშვნის ღირსია ის დიდი ღვაწლი, ლევან ფალავანდიშვილს ახალგაზრდა თაობის დაფრთიანების საქმეში რომ მიუძღვის, როგორც ჰედაგოგს. ამაგდარმა პიროვნებამ ფიზიკური კულტურის ინსტიტუტში ექვსი ათეული წელი იმუშავა კათედრის უფროს მასწავლებლად. უმაღლესი სასწავლებელი ჩემი მეორე ოჯახიაო, ამბობდა. საკუთარი გედით კმაყოფილი გახლდათ, რადგან ასობით ახალგაზრდას გაუკვალა გზა მომავალი პროფესიისკენ. ყველგან და ყოველთვის სიყვარულს იმკიდა თავადაც სიყვარულის მთესველი.

მამის სპორტული ტრადიციები გატონ ლევანის ერთადერთმა ქალიშვილმა მარინემ განაგრძო. წარსულში მხატვრულმა ტანმოვარჯიშემ და ჩოგბურთელმა ჯერ კონსერვატორია დაამთავრა, შემდეგ – ფიზკულტურის ინსტიტუტი. ამჟამად პედაგოგიკის მეცნიერებათა დოქტორი ილია ჭავჭავაძის სახელობის უნივერსიტეტის პროფესორია. მისი ქალიშვილი – ქეთევან ქობალია, ასევე, ორი უმაღლესი სასწავლებლის კურსდამთავრებული, შოტოკანკარატეში შავი ქამრის მფლობელი, ჩოგბურთის სასპორტო სკოლაში მწვრთნელად მუშაობს...

დღეს ლევან ფალავანდიშვილის ოჯახის წევრები და ყოფილი მოსწავლეები ამაგდარი სპორტსმენისა და პედაგოგის საფლავზე პატივს მიაგებენ მის ხსოვნას დაბადებიდან 100 წლისთავის აღსანიშნავად.

ვაჟა დანელია

№ 237. შაბათი, 2 დეკემბერი, 2006 წელი.

● მრავალწლიანი დაკვირვებების, მათი ანალიზისა და განზოგადების შედეგად იმ დასკვნამდე მივდივართ, რომ არასრულწლოვანთა ციხის „ბინადართა“ უმრავლესობა ღატაკი ოჯახის შვილები და ობოლი ბავშვები არიან

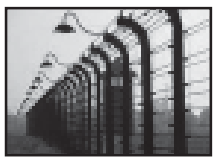

◎ აუჰ!

ლიდი ციხე ძაინც ავუ ქენოთ

თუ ადრე არასრულწლოვან მსჯავრდადებულთა წლოვანების ზღვარი მკაცრად იყო რეგლამენტირებული – 14-დან 18 წლამდე – ამჟამად საქართველოს პარლამენტმა გადაწყვიტა მოახდინოს საკანონმდებლო ცვლილება, რომლის საფუძველზე მომავალში სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობა ნორჩ დამნაშავეებს დაეკისრებათ 12 წლის ასაკიდან. ასეთი ცვლილების ავტორები ალიბად ძირითადად იმას თვლიან, რომ დანაშაულობათა ჩადენა ძალზე გახშირდა და გაახალგაზრდავდა. ამას წინათ იურიდიული კომიტეტის თავმჯდომარის ლევან გეჟუაშვილის მიერ მოყვანილი სტატისტიკური მონაცემების საფუძველზე ერთობ შემაშფოთებელი ფაქტი დასახელდა, – არასრულწლოვანთა მიერ წლეულს ჩადენილია 750 სხვადასხვა სახის დანაშაულობა.

ამჟამად საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსით დასჯას და სასჯელის მოხდას არასრულწლოვანები 14 წლის ასაკიდან ეძვემდებარებიან. არადა, ისინი ხშირად სჩადიან ისეთ დანაშაულს, რომელიც მიმგაძველობით ან უნებლიეთ არის გამოწვეული, რაც პიროვნებისთვის და საზოგადოებისთვის დიდ საშიშროებას არ წარმოადგენს. ასეთ დანაშაულობებს ეკუთვნიან: ცხენის დროებით გატაცება, მაღაზიიდან საკვები პროდუქტების მოპარვა... ბოლო დროს მათ დაემატათ მობილური ტელეფონების წართმევა.

პრაქტიკაში ბევრჯერ შეგხვედრივართ ანალოგიური დანაშაულის ფაქტებს, მაგრამ მოზარდების დაპატიმრებით, ჯერ საგამოძიებო იზოლატორში, ხოლო შემდეგ ციხეში მოთავსებით, მათი აღზრდა, გამოსწორება და მონანიების გზაზე დაყენება სრულებითაც არ ხდება. პირიქით, მათი მოთავსება ციხეში მსჯავრდადებულის სტატუსით, ხელს უწყობს მათი ცხოვრების გაუკულმართებას და დამნაშავეობის ჩადენისადმი მიდრეკილებას, ხოლო ნასამართლობა და კრიმინალებად მონათვლა მათ ბიოგრაფიაში შავ ლაქად დარჩება.

საერთოდ, არ შეიძლება 12 წლის ასაკის ნორჩი დამნაშავეების პროგლემების ცალკე გამოყოფა და განყენებულად გადაწყვეტა. ისინი უნდა გადაწყდეს ქვეყნის სხვა საერთო პროგლემებთან ერთად, სახელდობრ, არსებული სოციალურ-ეკონომიკური ვითარების გაუმჯობესების, ხალხის ზნეობის აღორძინების, მოზარდების სწორი აღზრდის და სხვა პროგლემების კომპლექსურად გადაწყვეტის გზით.

ადრე არასრულწლოვანთა კოლონიაში ფუნქციონირებდა საშუალო სკოლა და თითქმის ყველა სწავლობდა, და გადადიოდა კლასიდან კლასში. არსებობდა პროფტექნიკური სასწავლებელი, სადაც გადიოდნენ როგორც თეორიულ, ისე პრაქტიკულ მომზადებას და იღებდნენ ზეინკლის, ხარატის, მღარავის, დურგლის და ა. შ. პროფესიას. მოზარდები, დასაძმებული იყვნენ რა წარმოებაში, იმაღლებდნენ პრაქტიკულ ჩვევებს და კვალიფიკაციას. ამასთან, მატერიალური დაინტერესების მიზნით, მათ ჰქონდათ შესაბამისი გამომუშავება და ილებდნენ ხელფასს...

გავიდა ხანი და ეს ყველაფერი მოგონებად დარჩა. ამჟამად წარმოება არა მარტო არასრულწლოვანთა, არამედ „მოწიფულთა“ საპატიმრო ადგილებშიც კი გაჩერებულია და ყველა მსჯავრდადებულის შენახვა-კვება ქვეყნის ბიუჯეტის ხარჯზე ხდება.

ქვეყანაში დადგა დრო, როდესაც არასრულწლოვანების მიმართ უნდა გამოვიყენოთ ახსნა-განმარტებები, დაყვავების და შთაგონების მეთოდები, მათდამი ადამიანური და ჰუმანური მიდგომით, მათზე უფრო მეტ ფსიქოლოგიურ ზეგავლენის მოვახდენთ, ვიდრე სხვადასხვა ძალისმიერი ზომების და სისხლის სამართლის კოდექსის გამოყენებით. არადა, ბოლო წლებში ზოგადსაგანმანათლებო სკოლებში არ ხერხდებოდა არასრულწლოვანთა შორის პროფილაქტიკურ-აღმზრდელობითი მუშაობის ჩატარება, არ მოქმედებდნენ ძნელად აღსაზრდელ გავშვებთან მომუშავე კომისიები, მათთან არ მუშაობდნენ ფსიქოლოგები და ა. შ.

მრავალწლიანი დაკვირვებების, მათი ანალიზისა და განზოგადების შედეგად იმ დასკვნამდე მივდივართ, რომ არასრულწლოვანთა ციხის „ბინადართა“ უმრავლესობა ღატაკი ოჯახის შვილები და ობოლი ბავშვები არიან. აქედან გამომდინარე, ასეთები მუდმივი ყურადღების და მზრუნველობის გარეშე იზრდებიან, რაც უარყოფითად მოქმედებს მათ მომავალზე და დაღს ასვამს მათი ქცევის ნორმებს.

ფაქტია, რომ ჩვენი ქვეყანა წინ ვერ წავა, თუ არ მოხდა საზოგადოების ჰუმანიზაცია და დემოკრატიზაცია, თუ ვერ შევქმნით დემოკრატიულ და სამართლებრივ სახელმწიფოს, თუ არ დავიცავთ ადამიანის უფლებებს, თუ არ განხორციელდა პენიტენციალური სისტემის კარდინალური და მთლიანი რეფორმა. ჩვენი კანონმდებლობა, სახელდობრ კი სისხლის სამართლის კოდექსი ისე უნდა შეიცვალოს და დაიხვეწოს, რომ ის შეესაბამებოდეს მსოფლიოს ცივილიზებული და სამართლებრივი ქვეყნების სტანდარტებიდან გამომდინარე მოთხოვნებს. მართალია, ცვლილებები ცოტა ხნით შეჩერდა, მაგრამ როგორი მოტრიალდება იგი უკან? ესაა ჩვენი სადარდებელიც და საფიქრალიც.

გურამ ჩხიკვაძე

◎ კაია კაი ცხოვრება!

მათზე ძვირფასესი ქვეყნად არაფერია...

ქართული პოპულარული სიმღერის სიტყვების ასეთი ინტერპრეტაცია გამახსენა გაზეთის Bild მიერ შედგენილი მსოფლიოს ყველაზე ძვირფასი „რამე-რუმის“ (ნივთები, ადამიანები, პროდუქტები, კომპანიები და ა. შ.ძ სიის გაცნობამ.

რაგინდ უცნაურიც არ უნდა იყოს, ამ სიას სათავეში უდგას ყველაზე ძვირფასი ძალი – ჯენიფერ ლოპესი. შესაძლოა, ის ყველასთვის ძვირფასი და სანუკვარი არ იყოს – კაცია და გუნება! – მაგრამ რა ვუყოთ იმ მილიარდ ევროს, რა თანხაშიც დაზღვეულია ეს მსოფლიო ლამაზმანი.

ახლა ისიც წარმოიდგინეთ, რომ მას უმშვენიერესი მკერდი შემოსალტული აქვს ბიუსტჰალტერით, რომელიც არც მეტი, არც ნაკლები – 12,5 მილიონი დოლარი (!ძ ღირს. ოცნებას კაცი არ მოუკლავსო და ისიც წარმოვიდგინოთ, რომ ამ მსოფლიო ლამაზმანს ფეხზე აცვია იუველირ სტიუარტ ვაიცმანის მიერ დამზადებული ფეხსაცმელი, რომელსაც 642 ცალი ლალ-გადახში ამშვენებს, „რაღაც“ 1,6 მილიონი ევრო რომ ღირს. ისიც დავამატოთ, რომ ამ ძვირფასი ფეხით ის 360 ათას ევროდ ღირებულ უახლეს ავტომანქანას Moybach ამუხრუჭებს.

თუ ჩვენს ტელეარხზე რეკლამას უყურებთ ხოლმე, ალბათ თავიც კი მოგაგებზრათ წამდაუწუმ გამეორებულმა – ქობულეთში გამგზავრებული ოჯახის დიასახლისი სულ რომ იმეორებს – შვებულებაში აქ წამოსასვლელი ფული „პროკრედიტ ბანკში“ შენახვით დავზოგეთო.

არ ვიცით, სად ან რამდენ ხანს ინახავდა თავის ფულს ამერიკელი ბიზნესმენი დენის ტიტო. ერთი კია, როცა 2001 წელს შვებულების კოსმოსში გატარება გადაწყვიტა, უყოყმანოდ გაიღო 20 მილიონი დოლარი.

თუმცა ჯიბესქელი ადამიანებისგან ყველაფერია მოსალოდნელი, თუნდაც ის, რომ ოღონდ მილიარდერ უორენ ბაფეტოსთან ესადილა და ბიზნესმენმა დევიდ აინკორნმა სავჭარო ვაჭრობაზე ეს უფლება 250 100 დოლარად შეიძინა.

„ძვირფასთა“ სიაში სულ 23 დასახელებაა. ზოგიერთ მათგანზე უკვე გითხარით. დანარჩენზე სიტყვას აღარ გავაგრძელებთ და ციფრების ენით მოგახსენებთ.

კინოფილმ „ტიტანიკის“ გადაღება 200 მილიონ დოლარზე მეტი დაჯდა, ბრიტნი სპირსთან ერთად ფირმის Pepsi 90-წამიანი რეკლამაში 7,5 მილიონ დოლარზე მეტი გადაიხადეს. ფეხბურთის მოყვარულებმა იციან, რომ „რეალმა“ ფეხბურთელი ზინედინ ზიდანი 68,7 მილიონი ევროდ იყიდა. სავაჭრო მარკა Coca-Cola 68,9 მილიარდი დოლარი ღირს. ლეონარდო და ვინჩის წიგნი „ლესტერის კოდექსი“ – „ტრაქტატი წყალზე, მიწაზე და ციურ საქმეებზე“ 24 მილიონ დოლარადაა შეფასებული, რუბენსის სურათი „ჩვილთა გვემა“ კი – 73,5 მილიონ ევროდ. პარიზის მახლობლად სტადიონი „სტად დე ფრანსი“ 460 მილიონი ევრო დაჯდა. ხოლო ნიუ-იორკის მერის არჩევნები – თითქმის 65 მილიონი დოლარი.

თქვენი არ ვიცი, მე კი ალბათ ყელში გამეჩხირებოდა 500 ევროდ ნაყიდი კილოგრამი კარტოფილი და 75 დოლარად ღირებული ყავა. ან რა დამაძინებდა ღამეში 7700 ევროდ ღირებულ დუბაის სასტუმროს ნომერში.

თუმცა ყოველივე ეს ჩვენთვის – საქართველოს ჯიბეგახვრეტილი მოქალაქე-უმრავლესობისთვისაა საოცრება, ვისთვისაც პენსიაზე წამატებული 5-10 ლარიც კი დიდი სიხარულია, თორემ, „ახალი ქართველებისთვის“ ალბათ არც ზემოთ ჩამოთვლილი „დელიკატესებია“ უცხო ხილი და არც თავიანთი შვილისა თუ შვილიშვილებისთვის გრილიანტებით დამშვენებული ბარბის თოჯინის 100 ათას ევროდ ყიდვა იქნება დიდი პრობლემა.

მოამზადა
ვალიკო სიმონიშვილმა

სურათებზე: აი, ისიც – მილიარდ ევროდ სიცოცხლედაზღვეული ლამაზმანი ჯენიფერ ლოპესი და მისი შესაფერისი ავტომანქანა Moybach.

◎ გვეკითხებიან, ვუპასუხებთ

რუბრიკას უძღვება გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ იურიდიული კონსულტანტი ირინე ღლონტი.

კითხვა: ვინაიდან ამ საკითხზე აზრთა სხვადასხვაობაა, გთხოვთ, თქვენი იურიდიული კონსულტანტის მეშვეობით, სათანადო საფუძვლის მითითებით, განმიმარტოთ, აქვს თუ არა დამსაქმებელს უფლება დაავალდებულოს დასაქმებული მის დაწესებულებაში მიღებული ცოდნა გამოიყენოს მისი კონკურენტი დამსაქმებელის სასარგებლოდ და თუ ეს ასეა, რამდენი ხნის შემდეგ შეუძლია პროფესიონალს იმუშაოს ანალოგიური პროფილის მქონე სხვა სამსახურში. გთხოვთ, ისიც განმიმარტოთ, არის თუ არა ისეთი სამსახურები, სადაც ასეთი შეზღუდვა არ ვრცელდება?

ვანო ნიორაძე

პასუხი: საქართველოს შრომის კოდექსის 46-ე მუხლის მე-3 პუნქტის შესაბამისად, შრომითი ხელშეკრულებით შეიძლება დადგინდეს დასაქმებულის ვალდებულება, მასთან შრომითი ხელშეკრულების განხორციელების პერიოდში მიღებული ცოდნა და კვალიფიკაცია არ გამოიყენოს სხვა, კონკურენტი დამსაქმებლის სასარგებლოდ. ეს შეზღუდვა შესაძლებელია გამოყენებულ იქნეს შრომითი ურთიერთობის შეწყვეტიდან არაუმეტეს 3 წლის განმავლობაში. აქვე განგიმარტავთ, რომ აღნიშნული შეზღუდვა არ ვრცელდება იმ პირებზე, რომლებიც ახორციელებენ პედაგოგიურ საქმიანობას ზოგადსაგანმანათლებლო დაწესებულებაში დაწყებით ან საბაზო საფეხურზე.

* * *

კითხვა: ვარ 17 წლის, პენსიას ვიღებ დედის გარდაცვალების გამო. წელს დავამთავრე საშუალო სკოლა. ვაგარებდი ივ. ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში, მაგრამ ძულების უკმარისობის გამო გარეთ დავრჩი (ვერც ერთ ჩემთვის სასურველ უმაღლეს სასწავლებელში ვერ ჩავირიცხე.ძ.

გთხოვთ, განმიმარტოთ, გამიგრძელდება თუ არა პენსიის გაცემა?

ნინო მჭედლიშვილი

პასუხი: ჩვენო ნინო, გული არ გაიტეხო, უფრო გეჯიბად იმეცადინე იმ რწმენით, რომ მომავალ სასწავლო წელს, შენთვის სასურველ ფაკულტეტზე აუცილებლად მოეწყობი.

აქვე განგიმარტავთ, რომ დედის დაღუპვის გამო დანიშნული პენსია, კანონის თანახმად, მხოლოდ 18 წლის შესრულებამდე მოგეცემათ.

მოგვმართეთ, შეგვეკითხეთ: 98-96-33.

თქვენ ჩვენთვის როგორ არა ხართ, ჩვენ ალარა ვართ თქვენთვის!

◎ სულიერება

ღირსი მამა ილარიონ ქართველი

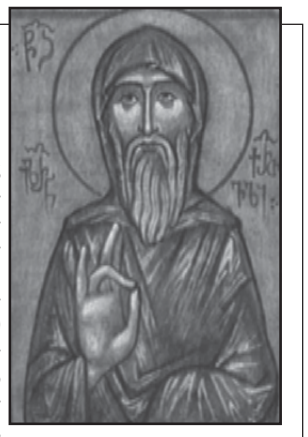

2 დეკემბერს ქართული სამოციქულო ეკლესია ღირს მამა ილარიონ ქართველს იხსენიებს. ის კახელი აზნაურის შვილი იყო. ეძვსი წლის ილარიონი სასწავლებლად მიაბარეს ღმერთის მოყვარე და ღირსეულ კაცს.

... თოთხმეტი წლის ილარიონმა გადაწყვიტა მამის ზედმეტ ყურადღებას და ზედამხედველობას განრიდებოდა. მან გარეჯს მიაშურა. ილარიონი საოცარ მოღვაწეობას შეუდგა თავის ასაკთან შედარებით – ანგელოზებრ მმარხველი და დაუცხრომელად მლოცველი გერის ამბავი მთელმა კახეთმა და ქართლმა გაიგო.

ილარიონ ქართველმა გადაწყვიტა იერუსალიმს გამგზავრება. გზაში მას ავაზაკები დაესხნენ თავს და მახვილები იშიშვლეს მის მოსაკვდინებლად. მოულოდნელად მათ ხელები გაუშეშდათ, შეშინებული ავაზაკები მიხვდნენ, რომ ღვთის სასჯელი დატყდათ თავს, წმიდა გერზე ხელის აღმართვის გამო...

წმიდა ილარიონმა მოილოცა იერუსალიმი, თაყვანი სცა წმიდა ადგილებს: თაბორს, გოლგოთას, უფლის საფლავს, ბეთლემს.

ცნობილია, რომ ილარიონ ქართველი ხუთი წელი ცხოვრობდა ულუმბოს მთაზე, შემდეგ კონსტანტინოპოლში წავიდა, მოილოცა წმიდა ადგილები. მოციქულთა პეტრეს და პავლეს საფლავებს თაყვანი სცა. გზად მან თესალონიკეში გამოიარა და იქ სასწაულმოქმედის სახელი დაიმკვიდრა.

თესალონიკეში გაატარა წმიდა მამამ მთელი ცხოვრება. თავისი აღსასრული მას წინასწარ ეუწყა უფლისგან, ქალაქის მთავარი დაიბარა, მადლობა უთხრა ყველაფრისთვის და ანდერძად გლახაკთა და მონაზონთა სიყვარული, სამართლიანობა და მოწყალება დაუტოვა.

დამწუხრებულმა მთავარმა მარმარილოს ლუსკუმა დაამზადებინა წმიდანის ნეშტისათვის. წმიდა ილარიონის სამარხთან სარწმუნოებით მოს ულნი ყოველგვარი სენისგან იკურნებოდნენ.

... ბიზანტიის კეისარმა, პატრიარქმა, მთელმა ერმა გალობით, ლიტანიობით, საკმევლის კმევით მიიღეს წმიდა ილარიონის ნაწილები, შემდეგ კი დიდი პატივით წაასვენეს რომანა – წმიდის მონასტერში.

საქართველოს სამოციქულო ეკლესიამ წმიდა ილარიონის ხსენების დღედ მისი გარდაცვალების თარიღი – 2 დეკემბერი დააწესა.

ტაძრად მიყვანება ყოვლადწმინდისა ღმერთისმშობელისა და მარადის ქალწულისა მარიამისა

4 დეკემბერს ქართული სამოციქულო ეკლესიაც დღესასწაულობს ყოვლადწმინდა ღვთისმშობლის და მარადის ძალწულის მარიამის ტაძრად მიყვანებას.

წმინდა იოაკიმეთ და წმინდა ანამ ორმოცდაათი წელი იცხოვრეს ერთად, მაგრამ შვილი არ მიეცათ, რის გამოც კაცთაგან უამრავ შეურაცხყოფას ითმენდნენ. ერთხელ მღვდელმთავარმა იოაკიმეს მსხვერპლიც კი არ მიიღო – უთხრა, ეტყობა, ბევრი დაფარული ცოდვა გაქვს, რაკი ღმერთი შვილს არ გაძლევსო. დიდმა მწუხარებამ მოიცვა მართალი ცოლ-ქმარი. წმინდა ანამ აღუთქვა უფალს, რომ თუ წყალობას მოიღებდა და შვილს აჩუქებდა, მასვე შესწირავდა.

... უფალმა შეისმინა ანას ლოცვა – ქალს მთავარანგელოზი გაბრიელი გამოეცხადა და ახარა, რომ ეყოლებოდა ასული – მარიამი, რომლის წიაღიდანაც ქვეყნიერებას მაცხოვარი მოევლინებოდა. ცხრა თვის თავზე გაუჩნდა ცოლ-ქმარს ნანატრი შვილი. გოგონას თვალისჩინივით უფრთხილდებოდნენ, ზრდიდნენ, ყრმა მარიამი კი საღმრთო მადლით განადიდებდა და განაძლიერებდა მოხუც მშობლებს.

მარიამი 3 წლის გახდა... დადგა ჟამი მარიამის მშობლებთან განშორებისა, წმინდა იოაკიმეთ და წმინდა ანამ საზეიმოდ მოიყვანეს მხოლოდ შობილი ასული ტაძრად. ტაძრიდან მათ შესახვედრად გამოვიდა მღვდელმთავარი ზაქარია, იოანე ნათლისმცემლის მამა. ყრმა მარიამმა, როგორც კიბეზე ფეხი შედგა, დაუხმარებლად აირბინა თხუთმეტივე საფეხური და მუხლებზე შემოეხვია ზაქარიას. „მღვდელმთავარი სულიწმინდის მადლმა მოიცვა, მიხვდა, რომ ეს ყრმა იყო სამკვიდრებელი ღვთის მადლისა და მასზე უფრო ღირსეული...

... გახარებულმა მშობლებმა მადლობა შესწირეს უფალს, შინ დაბრუნდნენ და დიდი სერობა გამართეს, ხოლო მათმა კურთხეულმა ასულმა ღვთის სახლში განაგრძო ცხოვრება. ამ კურთხეულ დღეს „განგებულებისა ღვთისა დასაბამი არს და საუკუნითგან საიდუმლოსა მის აღსრულებისა დაწყება“.

მოამზადა
გიული ლიპარტიამ

ᲮᲡᲝᲕᲜᲐ

მაია კურდღელია

ჩვენო პატარა **მაიკო!**

ჩვენ გვტკივა შენი გარდაცვალება და შენი სიკვდილის მწარე სინამდვილემ ყველას ცრემლი გვაფრქვევინა. ანგელოზად მოფრენილო და ანგელოზად გაფრენილო, ჩვენო პატარა მაიკო, სათუთად ვუფრთხილდებით იმ შენს პატარა კუთხეს, სადაც იჯექი და მუშაობდი. აუხსნელი სურვილებით და ოცნებებით დახუნძლული, სიცოცხლით გაუმაძღარი წახვედი.

ხანმოკლე იყო შენი წუთისოფელი, ხანმოკლე, მაგრამ საამაყო. არასოდეს, არავისთან ურთიერთობა არ გეშლებოდა, გონიერი და ყველა ღირსებით შემკული იყავი. შენ იცხოვრე სამაგალითო ცხოვრებით, ასე პატარამ თითქოს ყველაფერი მოასწარი, 21 წლის ასაკში გამომძიებლის თანამდებობას მიაღწიე, ჩვენგან ორი კვირის გადასულმა, მალე მონახულებას დაგვპირდი, დღესაც გელოდებით, მომლოდინე მზერაც შენსკენ გვაქვს.

გვინდა, ყველა ხატს დავუჩოქოთ, თავი დავუხაროთ, ისევ მოხვიდე, დაგვიბრუნდე შენი სიკეთით, ჩვენო პატარავ, რათა შენმა სიკეთემ კიდევ გაანათოს მთელი სამყარო.

გვახსოვხარ, გვიყვარხარ, ჩვენში ხარ, ჩვენშივე დარჩები და შენი სიცოცხლე ისევ გრძელდება.

წალკის შს რაიგანყოფილების კოლექტივი

გურამ გოგიაშვილი, ალეკო ასლანიშვილი, რუსლან რუსია, ბონდო გულიაშვილი, ოთარ ხუციშვილი, სპარტაკ ქოჯულია თანაუგრძნობენ ბატონ გრიგოლ შონიას დის

თინა შონიას

გარდაცვალების გამო.

თბილისის აზიისა და აფრიკის ინსტიტუტი ღრმა მწუხარებით იუწყება, რომ გარდაიცვალა საქართველოში კორეისტიკის ფუძემდებელი, ინსტიტუტის კორეული განყოფილების ხელმძღვანელი, ღირსებით, უბრალოებითა და მაღალი პროფესიონალიზმით გამორჩეული პიროვნება, პროფესორი

თენგიზ აბასოვი

და სამძიმარს უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

ᲮᲡᲝᲕᲜᲐ

მერაბ მახარაძე

გარდაიცვალა საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის პროფესორი **მერაბ მახარაძე.** იგი დაიბადა 1928 წლის 5 აპრილს, ქ. თბილისში. 1952 წელს დაამთავრა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის სამთო-გეოლოგიური ფაკულტეტი.

ინსტიტუტის დამთავრების შემდეგ მუშაობდა კომბინატ „საქნახშირის“ ტყიბულის ქვანახშირის შახტებში.

1968 წელს დაამთავრა მოსკოვის სამთო ინსტიტუტის ასპირანტურა პროფესორ ნ. მ. პოკროვსკის ხელმძღვანელობით, სადაც დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია. მოსკოვიდან დაბრუნების შემდეგ მუშაობა განაგრძო საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის სამთო მექანიკის ინსტიტუტში, შემდეგ – საქართველოს პოლიტექნიკურ ინსტიტუტში, სადაც კითხულობდა ლექციების კურსს მანქანათა ნაწილებში, მიწისქვეშა ნაგებობათა მშენებლობის ტექნოლოგიაში. 1983 წელს მიენიჭა პროფესორის წოდება.

1985-1991 წლებში მუშაობდა საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტის გამოყენებითი მექანიკის კათედრაზე.

1991 წლიდან გარდაცვალებამდე იყო საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ჯერ მანქანათა ნაწილების, შემდეგ კი სასარგებლო წიაღისეულის საბადოთა დამუშავებისა და მიწისქვეშა ნაგებობათა მშენებლობის კათედრის პროფესორი.

მერაბ მახარაძე იყო ცნობილი მეცნიერი და მოღვაწე. წლების განმავლობაში ნაყოფიერად მუშაობდა მიწისქვეშა ნაგებობათა გამაგრების საკითხებზე. მის მიერ შემუშავებულია არაერთი ეფექტიანი სამაგრი კონსტრუქცია და გამაგრების მეთოდი. ამ კონსტრუქციათა დიდი ნაწილი წარმატებით დაინერგა ტყიბულის შახტებსა და ჭიათურის მაღაროებში.

მ. მახარაძის შრომებმა დიდად შეუწყო ხელი საქართველოში სამთო დარგის განვითარებას. იყო მრავალი სამეცნიერო ნაშრომის, გამოგონებისა და სახელმძღვანელოს ავტორი.

2003 წელს გაწეული ღვაწლისთვის დაჯილდოებული იყო ღირსების ორდენით. მერაბ მახარაძე გამოირჩეოდა მაღალი მოქალაქეობრივი და ადამიანური ღირსებებით, იყო განსაკუთრებულად კეთილშობილი და ამავე დროს პრინციპული პიროვნება და პედაგოგი, დამსახურებული სიყვარულით და პატივისცემით სარგებლობდა კოლეგებსა და სტუდენტებში.

დიდხანს ემახსოვრებათ მერაბ მახარაძე მის კოლეგებს და აღზრდილებს. მსუბუქი იყოს მისთვის ქართული მიწა.

საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის სამთო-გეოლოგიური ფაკულტეტის დეკანატი, სასარგებლო წიაღისეულის საბადოთა დამუშავებისა და მიწისქვეშა ნაგებობათა მშენებლობის კათედრა.

მერაბ მახარაძე

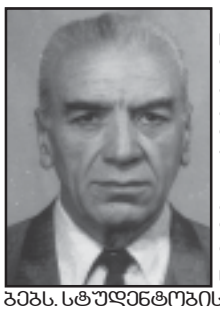

სამწუხაროდ, არ ასრულდა თქვენი დიდი სურვილი – აუცილებლად ასი წელი მაინც უნდა ვიცოცხლო, ჩემი გაზრდილების, ახალგაზრდა თაობის, დამოუკიდებელი საქართველოს წარმატებებს დიდხანს რომ ვხედავდეო. ხშირად იმეორებდით ამას გოლო წლებში და ჯიუტად ებრძოდით ავადმყოფობას.

თქვენ, რეპრესირებული ოჯახის შვილი, განსაკუთრებით გაგახარათ საქართველოს დამოუკიდებლობამ. მტკივნეულად განიცდიდით ქართული სახელმწიფოს პირველი ნაბიჯების წარმატებებს და წარუმატებლობებს. სტუდენტობის წლებში საინჟინრო საქმის სწავლებასთან ერთად გაგედულად გვესაუბრებოდით იმდროინდელი პოლიტიკური სისტემის მანკიერებებზე და გვინერგავდით რწმენას – საქართველო აუცილებლად გახდებაო დამოუკიდებელი ქვეყანა. მაშინ ცოტა ვინმე თუ გედავდა ამას სტუდენტურ აუდიტორიაში. პრობლემებიც არ გაკლდათ ამის გამო.

სიყვარულით, სიკეთით სავსე, და ამავე დროს, მკაცრი, შეუვალი და მომთხოვნი, პროფესიული და ადამიანური ღირსებით სავსე კაცი, გამორჩეულად თაყვანისმცემელი, წამქეზებელი და გზის გამკვალავი ნიჭიერებისა და შრომის მოყვარეობისა, შედარებით სუსტების შეგონებით და მამობრივი სიმკაცრით გზაზე დამყენებელი, ფიზიკურად და სულიერად ახოვანი – ასეთი დაგვამახსოვრდით თქვენი სტუდენტების მრავალ თაობას. ჩვენ ყველას გვიყვარდით და გვერიდებოდა თქვენი, ბატონო **მერაბ**.

გარკვეული წლების განშორების შემდეგ თქვენს მშობლიურ ტექნიკურ უნივერსიტეტში დაბრუნებისას ხშირად ამბობდით – ღირსება დამიბრუნესო ჩემმა გაზრდილებმა. ეს მადლიერების გამოხატვა უფრო იყო ალბათ, თორემ, სწორედ მაღალი ღირსება და პრინციპულობა იყო „გპი“-დან თქვენი დროებით წასვლის და დაბრუნების მიზეზი. ღირსების ორდენის დაჯილდოებით აღინიშნა ეს თქვენი დაბადების 75 წლისთავზე.

მსუბუქი იყოს თქვენთვის ქართული მიწა, ბატონო მერაბ, ბატონო პროფესორო.

თქვენ მუდამ დარჩებით ჩვენს მასწავლებლად.

ყოფილი სტუდენტები

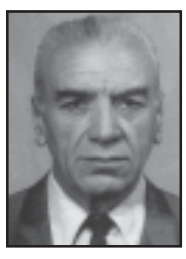

თბილისის ქუჩებში დადიოდა წარმოსადეგი, გოლიათური აღნაგობის, კეთილი გუნების, ასეთივე დიდი გულის, სულისა და სიკეთის განსახიერება მერაბ მახარაძე...

გარდაიცვალა დიდი პიროვნება, რომელმაც მთელი თავისი ცხოვრება ახალგაზრდობის აღზრდას შეალია. მუშაობდა ტექნიკური უნივერსიტეტის სამთო-გეოლოგიური წიაღისეული საბადოების დამუშავების ფაკულტეტის კათედრაზე, პროფესორად. იყო საზოგადო მოღვაწე, ადამიანი, რომელიც უანგაროდ თანამშრომლობდა საქართველოს კულტურის ფონდთან და თავისი პროფესიული რჩევებით დიდად გვეხმარებოდა.

საქართველოს კულტურის ფონდის თანამშრომლები გულისტკივილით იუწყებიან მეგობრის, მრჩევლის, კეთილშობილი პიროვნების გარდაცვალებას და თანაუგრძნობენ ოჯახს.

მერაბ ბერძენიშვილი

№ 237. შაბათი. 2 დეკემბერი. 2006 წელი.

ბოლო გვერდი

მიუხედავად იმისა, რომ ბოლო პერიოდში ცხოველების დამცველთა ბრძოლამ შედეგი გამოიღო და ტანსაცმლის შესაძმნელად ბეწვეულისა და ტყავის გამოყენება საგრძნობლად შემცირდა, ამ სეზონისთვის, ბუნებრივი ბეწვი კვლავ მოდურია

◎ ნათლობა

ნიკოლოზი გაქრისტიანდა

ჟურნალ „ოგონიოკის“ 48-ე, ბოლო ნომერი მკითხველს ამცნობს:

უკრაინის პრეზიდენტმა ვიქტორ იუშჩენკომ ჯერ სამშობლოში იზეიმა „ნარინჯისფერი რევოლუციის“ წლისთავი, მერმე კი ძართველ კოლეგას ეწვია „ვარდების რევოლუციის“ ზეიმზე. მაგრამ უმთავრესი მიანც გატონ მიხეილ სააკაშვილის უმცროსი ვაჟის ნიკოლოზის ნათლობა იყო.

გიჭუნა თბილისის ყოვლადწმინდა სამების საკათედრო ტაძარში გააქრისტიანეს. რიტუალს, სხვებთან ერთად, ესტონეთის პრეზიდენტი ტოომას ჰენდრიკ ილვესი, პოლონეთის სეიმის მარშალი მარეკ იურავიც ესწრებოდნენ.

ახლა საქართველოსა და უკრაინის პრეზიდენტების საერთო პოლიტიკურ ინტერესს, ნათელ-მირონობაც დაემატა, რისი მადლიც, თურმე, მე-7 თაობაზეც გადადის.

ნიკუშას ნათლობის დროს არ უტირია. მხოლოდ ემგაზიდან ამოყვანის შემდეგ წაისლუკუნა. გაქრისტიანდა გიჭი!

◎ ანეკდოტები

ცოლ-ქმარი სასამართლოში მოწმედ გამოიძახეს.

— ქალბატონო, თქვენი სახელი და გვარი?

— მარო კახელაშვილი.

— რამდენი წლისა ბრძანდებით?

— ოცდათხუთმეტის...

— რამდენის?!

— ოცდათხუთმეტისა, თუ არ გჯერათ, შეგიძლიათ, ჩემს ქმარს ჰკითხოთ.

— ვფიქრობ, შეიძლება დავუჯეროთ, ამგობს,

— ქმარი, — უკვე ათი წელია ამას ამტკიცებს!

* * *

ნაწილის მეთაური, პოლკოვნიკი, ხელქვეითს — ლეიტენატს ეუბნება:

— თუ ყველაფერი დასახული გეგმის შესაბამისად წავიდა, შეგიძლია, ახალი ორდენისთვის ნახვრეტი გაამზადო.

— ხოლო თუ მოვლენები გეგმის მიხედვით არ განვითარდა?

— მაშინ ამისთვის თავის შეწუხება არ დაგჭირდება. ერთი ნახვრეტი ხომ ისედაც გაძვს...

* * *

ყველა ფულს ვერ გამოიმუშავებ, ყველა ძალს ვერ დაისაკუთრებ, ყველა ძვეყანას ვერ დაიპყრობ. სამაგიეროდ, სავსებით რეალურია, რომ ყოველდღე მთვრალი იყო!

* * *

ჯენტლმენი არასოდეს შესთავაზებს ქალს იაფიან კონიაკს, თუ იგი უამისოდაც თანახმაა.

* * *

მთამსვლელის თვითმასწავლებლის შესავალი: ყურადღებით და აუჩქარებლად წაიკითხეთ ეს წიგნი. ბოლოს და ბოლოს ეს თქვენი ბოლო წიგნია...

◎ მოდა

დიზაინერებს ებრძვიან

ნიუ-იორკში ამ სეზონის ტრადიციული მოდის კვირეული დაიწყო და უკვე ორი ჩვენება გაიმართა. მიუხედავად იმისა, რომ ბოლო პერიოდში ცხოველების დამცველთა ბრძოლამ შედეგი გამოიღო და ტანსაცმლის შესაძმნელად ბეწვეულისა და ტყავის გამოყენება საგრძნობლად შემცირდა, ამ სეზონისთვის, ბუნებრივი ბეწვი კვლავ მოდურია.

წლევანდელი ზამთრისთვის წამყვანმა დიზაინერებმა, ბეწვეულზე მუშაობისას, რამდენიმე მიმართულება შეარჩიეს — ეგზოტიკურის შერწყმა თანამედროვეობასთან; მოდერნისტული, რომელიც 70-იანი წლების ბეწვეულის მოდას მოგვაგონებს და ჰიპერი — შეკრეჭილი ბეწვისგან შექმნილი უცნაური სტილის ქურქები.

სწორედ ამიტომ, ნიუ-იორკის მოდის ამ კვირეულს ცხოველთა სამყაროს დამცველებიც შეუერთდნენ. ერთ-ერთმა ორგანიზაციამ, რომელიც ცხოველებს თავგამოდებით იცავს, მოდის მიმდევართ საკუთარი კოლექცია შესთავაზა, მათ ძვირფასი ტყავებისა და ბეწვეულის ნაცვლად, რეზინისგან შეკერილი ტანსაცმელი წარმოადგინეს. უჩვეულო, შეიძლება ითქვას, უხერხული მასალისგან შექმნილი კოლექციის ავტორები აღფრთოვანებული აღნიშნავდნენ — რეზინი უფრო გამძლეა, ვიდრე ტყავი და ყველა დიზაინერს მის გამოყენებას ვურჩევთო, ხოლო მათ, ვინც ისევ ბუნებრივ მასალას მიანიჭებს უპირატესობას, ცხოველების მოყვარულნი, საპროტესტო აქციებით დაემუქრნენ.

ნიუ-იორკის მოდის კვირეული ერთ-ერთმა ყველაზე მოდურმა დიზაინერმა როდრიგესმა ულამაზეს შოუდ გადააქცია. მან ჩვეული სიფაქიზით შეარჩია მსოფლიოს ცნობილი მანეკენები, რომელთაც მოდელების წარმოჩენა მიანდო. მის შემოდგომა-ზამთრის შემოქმედებაში ძირითადადსადა, კლასიკური სტილი, შავი და თეთრი ფერი დომინირებდა.

ცხოველთა დამცველები მოდის სხვა ჩვენებებშიც აპირებენ მონაწილეობას. ისინი, ამჯერად, განსაკუთრებული აქტიურობით ებრძვიან ურჩ დიზაინერებს, რომლებიც ჯიუტად ცდილობენ, თავიანთი ნამუშევრები კვლავ ბუნებრივი ბეწვით და ტყავით დაამშვენონ. საეჭვო კია, მაღალი მოდის სამყაროზე, ამ თავგამოდებულმა ბრძოლამ რაიმე გავლენა იქონიოს.

ლელა დონაძე

სურათებზე: მოდელები ნიუ-იორკის პოდიუმიდან.

◎ ინფორმაცია

მოსკოვში „ფინანსისტი“ დააკავეს

მოსკოვში თბილისელი კანონიერი ძურდი, ედუარდ ასატრიანი დააკავეს, რომელსაც კრიმინალური სამყარო „ედიკ თბილისელის“ მეტსახელით იცნობდა.

ჩხრეკის შედეგად ასატრიანს 22 გრამი მარიხუანა აღმოუჩინეს, დაკავების მომენტში იგი თავადაც ნარკოტიკული ნივთიერების ზემოქმედების ქვეშ იმყოფებოდა.

რუსეთის შს სამინისტროს განცხადებით, ასატრიანის დაკავებამ ქართულ კრიმინალურ სამყაროს დიდი დარტყმა მიაყენა, რადგან იგი ამ ჯგუფის „ფინანსისტად“ ითვლებოდა.

ინტერპრესნიუსი

◎ ლარის კურსი

2 დეკემბრიდან დადგინდა ლარის მიმართ უცხოური ვალუტების შემდეგი კურსი

ინგლისური გირვ. სტერლ.	1	3,3545 ლარი
აშშ დოლარი	1	1,7335 ლარი
ევრო	1	2,2726 ლარი
რუსული რუბლი	1	0,0657 ლარი.
აზერბაიჯანული მანათი	1	1,9873 ლარი.
სომხური დრამი	100	0,4661 ლარი.
უკრაინული გრივნა	10	3,4429 ლარი.

◎ კადრი

რეკლამა

„საქართველოს რესპუბლიკაში“ 98-96-32; 899 328576

საქართველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS RESPUBLIKA
აიწყო და დაკაბადონდა „გამომცემლობა მაქსიმუმში“. მ. კოსტავას ქ. №14. ტელ: 93-50-22.
იბეჭდება გამომცემლობა „კოლორის“ სტამბაში, რკინიგზის ჩიხი, 20.

დამფუძნებლები — გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ თანამშრომლები

გამომცემელი — შპს „თანადგომა-1“
ქიზიყის 14
ტ: 899 797679; 98-96-32

მთავარი რედაქტორი
ალეკო ასლანიშვილი
მორიგე რედაქტორი
ვილენ მარდალეიშვილი

ინდექსი 66434,
მისამართი: 0108, თბილისი, მ. კოსტავას ქ. №14.
მთავარი რედაქტორი: 98-96-34.
მთავარი რედაქტორის მოადგილეები: 98-96-33.
სარეკლამო განყოფილება: 98-96-32; 899 328576

რედაქციის მიერ შეუკვეთავი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით. წერილებში მოყვანილი ფაქტების უტყუარობაზე პასუხს აგებენ ავტორები, რომელთა მოსაზრებები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას.

ავტორებს ვთხოვთ, კომპიუტერზე ანაწყობ 2-2,5 ნაბეჭდ გვერდზე მეტი მოცულობის სტატიებს ნუ შემოგვთავაზებენ.